Bán nguyệt san - Số 211 * 15-01-2015

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập
Ls NGUYỄN VĂN ĐÀI
Ln PHAN VĂN LỢI
Ln NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

65 năm bang giao Trung-Việt !!!

Hôm 14-1, sứ quán Việt cộng bên Tàu đã tổ chức họp báo về việc kỷ niệm 65 năm thiết lập quan hệ ngoại giao Việt–Trung (18/1/1950-18/1/2015). Theo đại sứ Nguyễn Văn Thơ, đây là dịp quan trọng để hai nước nâng cao hơn nữa mối "quan hệ hữu nghị truyền thống" và "hợp tác chiến lược toàn diện". Lý do: Trung Quốc vừa là láng giềng lớn, vừa là nước cùng chế độ xã hội chủ nghĩa, vừa là đối tác quan trọng hàng đầu của Việt Nam!

Phản ảnh Cam kết hợp tác toàn diện tháng 2-2011, Nguyễn Văn Thơ nói: "*Đảng, Chính phủ và nhân dân VN trước sau như một luôn xem trọng việc phát triển quan hệ mọi mặt với Trung Quốc, coi đây là một trong những ưu tiên hàng đầu, nhất quán và lâu dài trong chính sách đối ngoại của VN". Đại diện Hà Nội nêu rõ: hai nước cần (1) tăng cường các cuộc tiếp xúc, thăm viếng cấp cao cũng như giao lưu giữa các bộ ngành và địa phương, đặc biệt thế hệ trẻ, nhằm củng cố niềm tin chính trị và niềm tin chiến lược; (2) tiếp tục thúc đẩy hợp tác kinh tế thương mại, sớm thành lập hai nhóm công tác về cơ sở hạ tầng và tiền tệ; (3) tiếp tục giải quyết vấn đề Biển Đông bằng các biện pháp hòa bình, trên cơ sở tôn trọng lợi ích song phương và luật pháp quốc tế, trong đó có Công ước Liên hợp quốc về Luật biển năm 1982, Tuyên bố về cách ứng xử của các bên ở Biển Đông (DOC); (4) tăng cường tuyên truyền về tình hữu nghị, sự hiểu biết và mối quan hệ giữa hai dân tộc, nhất là cho giới trẻ*". (Theo Thông tấn xã VN 14-01-2015). Thiệt là trong lịch sử bang giao giữa các quốc gia và dân tộc tự cổ chí kim, từ đông sang tây, nhất là trong mấy ngàn năm Việt sử, chưa hề có mối quan hệ thắm thiết, sâu sắc, toàn diện như vậy!?!

Để chuẩn bị cho tinh thần này, ngày 27-12-2014, Chủ tịch Ủy ban Trung ương MTTQ/VN -Nguyễn Thiện Nhân- và Chủ tịch Ủy ban toàn quốc Hội nghị Hiệp thương chính trị TQ -Du Chính Thanh- đã cùng khai trương "Học viện Khổng Tử", một cơ quan tuyên truyền cho Tàu cộng. Sau đó, tại "hội nghị của Chính phủ với địa phương triển khai Nghị quyết của Quốc hội về nhiệm vụ kinh tế - xã hội và dự toán ngân sách Nhà nước năm 2015" ngày 29-12, bộ trưởng Quốc phòng Phùng Quang Thanh đã khẳng định: "*Tôi thấy lo lắng lắm, không biết tuyên truyền thế nào, chứ từ trẻ con đến người già có xu thế ghét Trung Quốc. Ai nói tích cực cho Trung Quốc là ngại. Tôi cho rằng, cái đó là nguy hiểm cho dân tộc*".

Nhân kỷ niệm 65 năm bang giao Trung-Việt, hãy thử nhìn lại mối quan hệ giữa hai lân bang này, mà đúng hơn là giữa hai cộng đảng. Một mối quan hệ luôn thể hiện trong ý đồ xâm lăng, kiểu cách "cá lớn nuốt cá bé" như từng chứng kiến trong lịch sử các quốc gia CS: Nga đối với các tiểu quốc Liên bang Xô viết, Liên Xô đối với các nước Đông Âu, và Tàu cộng đối với các nước châu Á cộng sản.

Ngày 13-1-1950, Bộ trưởng Ngoại giao VN, Hoàng Minh Giám, rồi ngày 18-1-1950, Bộ trưởng Ngoại giao TQ, Chu Ân Lai thay mặt chính phủ hai nước gửi công hàm công nhận lẫn nhau và đề nghị thiết lập quan hệ, từ đó ngày 18-1 được coi là ngày kỷ niệm chung. Nhưng cũng chính từ hôm này, mộng xâm lăng bành trướng muôn thuở của Đại Hán "tiến lên một tầm cao mới". Lợi dụng sự viện trợ quân sự to lớn để giúp Hà Nội đánh Pháp rồi đánh Mỹ, mà thực chất là đánh phe quốc gia và chế độ tư bản, lợi dụng lòng tin tưởng mù quáng của Hồ Chí Minh và đảng Việt cộng vào tình đồng chí vô sản (hay là niềm tín thác sáng suốt của tên Tàu đội lốt Việt Hồ Tập Chương), lợi dụng sự ngu dốt về lịch sử chống giặc của tiền nhân và sự coi thường khí phách kháng Tàu của dân tộc, Mao Trạch Đông đã phá vỡ Ải Nam Quan, tiền đồn chốt chặn ngàn đời của nước Việt để không những đem lực lượng quân sự mà cả lực lượng chính trị, kinh tế, văn hóa ngõ hầu xâm lược Việt Nam, biến nó lại thành An Nam, và xa hơn là thành tỉnh Âu Lạc.

Bước xâm lược đầu tiên thể hiện qua cuộc Cải cách ruộng đất tiến hành theo đường lối Tàu và dưới sự chỉ đạo của Tàu, vừa nhằm tước đoạt đất đai cho cộng đảng, vừa nhằm phá vỡ cơ cấu xã hội và đạo đức dân tộc, vừa nhắm làm kiệt quệ kinh tế của Hà Nội để phải nhận sự viện trợ của Bắc Kinh trong cuộc chiến mở xuống phía Nam chủ nghĩa CS. Tiếp đến là thể hiện qua cuộc Trăm hoa đua nở theo tinh thần "Bách gia tranh minh" của Trung Nam Hải, vừa nhằm mục đích cải biến trí thức thành "cục phân" (vì mù quáng thần phục đảng) vừa nhằm mục đích tiêu diệt văn hóa Việt để văn hóa Tàu dễ tràn vào.

Cuộc thống trị kiểu "cá lớn nuốt cá bé" tiến thêm một bước với công hàm Phạm Văn Đồng năm 1958 nhằm tước bỏ chủ quyền nước Việt trên Hoàng Sa lẫn Trường Sa để giao cho kẻ ngoại thù mà cả mấy ngàn năm, biên giới phía Nam chỉ đến Hải Nam đảo. Giao cho chúng ngõ hầu được chúng viện trợ quân trang, quân dụng và cả quân đội để tàn phá chính đất nước của Tổ tiên ("dẫu đốt cả dãy Trường Sơn" như HCM từng nói), tàn sát chính đồng bào cùng huyết tộc ("đánh Mỹ cho tới người Việt cuối cùng vì Trung Quốc" như Lê Duẩn từng khẳng định). Cuộc chiến tranh tương tàn càng kéo dài bao lâu thì cuộc xâm lăng của Trung Nam Hải càng tiến sâu chừng ấy.

Đến năm 1974, khi Tàu cộng ngang nhiên xâm chiếm Hoàng Sa của đất nước, phá vỡ cuộc kháng cự anh dũng của VNCH, vào chính ngày kỷ niệm bang giao Trung-Việt (18-01), thì như để đánh dấu tình hữu nghị răng môi, tình đồng chí vô sản, Hà Nội hí hửng tuyên bố: "*Thà để Hoàng Sa thuộc Trung Quốc hơn là thuộc Ngụy Sài Gòn. Bạn giữ cho ta rồi có ngày sẽ trao lại*"?!? Xâm lăng VNCH xong, Hà Nội bắt đầu bị Bắc Kinh đòi nợ chiến phí. Khốn nạn một điều là Trung Nam Hải không đòi tiền (mà có đòi thì Ba Đình chẳng biết lấy đâu đủ để trả) cho bằng đòi dâng đất, một điều mà vua chúa Việt chưa từng làm trong lịch sử, thậm chí còn cấm đoán với lời răn đe tru di tam tộc (Trần Nhân Tông). Nhưng Việt cộng thì cần gì biết tinh thần lẫn giáo huấn đó, nên năm 1988, lúc Tàu cộng chiếm thêm Gạc Ma thuộc Trường Sa quần đảo, chính tên bộ trưởng quốc phòng thân Tàu là Lê Đức Anh đã cấm binh sĩ kháng cự, coi chúng như kẻ thù, thậm chí Bộ Chính trị sau đó còn cấm loan tin (rồi sẽ nhiều lần cấm tưởng niệm), khiến cho 64 chiến sĩ hải quân mãi mãi là những oan hồn tức tưởi vì bị hy sinh cho thứ tình hữu nghị không ai hiểu nổi!

Sau khi mất chỗ dựa vật chất và tinh thần từ anh cả Liên Xô và khối Đông Âu cộng sản, Hà Nội lại chạy sang Bắc

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008
GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

Trg 01 ⏩ *65 năm bang giao Trung-Việt!*
Trg 03 ⏩ *Kiến nghị gởi Hội nghị Xã hội Dân sự ASEAN 2015 Kuala…*
-20 Tổ chức XHDS Độc lập VN.
Trg 04 ⏩ *Kháng thư phản đối án tử hình tại VN.*
-42 tổ chức trong và ngoài nước.
Trg 05 ⏩ *Bản Tuyên bố đầu năm 2015.*
-Hội Phụ Nữ Nhân Quyền VN.
Trg 06 ⏩ *Thông bạch và phản đối liên quan đến Đại lễ kỷ niệm lần 95..*
-Lê Quang Liêm+Tống V.Chính.
Trg 07 ⏩ *Nhà cầm quyền Quận 2 gây sức ép phá hủy chùa Liên Trì.*
-Truyền thông Chúa Cứu Thế.
Trg 08 ⏩ *Thư cảm tạ của cựu tù nhân lương tâm Trần Hữu Đức.*
-Truyền thông Chúa Cứu Thế.
Trg 10 ⏩ *Nhìn lại nhân quyền VN 2014*
-Dân Làm Báo.
Trg 19 ⏩ *Những câu nói thời danh của đỉnh cao trí tuệ Việt cộng 2014.*
-Chân Trời Mới+Bauxite VN.
Trg 21 ⏩ *Thế kỷ kết liễu độc tài.*
-Nhạc sĩ Tuấn Khanh.
Trg 22 ⏩ *Thất vọng trước những cải cách, các công ty Mỹ rời bỏ TQ.*
-Joshua Philipp.
Trg 23 ⏩ *Việt Nam sẽ là quốc gia tự trị hay là một tỉnh của Trung Quốc.*
-Đại tá Phạm Quế Dương.
Trg 24 ⏩ *Phải chăng ghét Trung Quốc sẽ nguy hiểm cho Dân tộc?*
-Anh Vũ, RFA.
Trg 25 ⏩ *Bao giờ dân ta làm được cái đỉnh ốc?*
-Ngô Nhân Dụng.
Trg 27 ⏩ *CSVN với "kinh tế thị trường địnhhướng xhcn" chỉ gây thảm..*
-Nguyễn Hùng-Trần Hoài Nam.
Trg 29 ⏩ *"Bí quyết điều tra nhanh".*
-Trần Hoàng Lan.
Trg 31 ⏩ *Con vua thì lại làm vua.*
-Huỳnh Thục Vy.
Trg 32 ⏩ *gư dân Lý Sơn bị Tàu cộng cướp phá.*
-Hai trang mạng hải ngoại.

18/01/1974-2015. TƯỞNG NIỆM VÀ NOI GƯƠNG CÁC ANH HÙNG TỬ SĨ VNCH TRẬN HẢI CHIẾN HOÀNG SA

Kinh mà mình từng coi là kẻ thù kể từ cuộc chiến biên giới 1979, để khấu đầu tạ tội, tái nhận giặc làm cha, xin nối lại mối bang giao, tình hữu nghị (1990). Thế là Tàu cộng lợi dụng cơ hội để biến quan hệ đồng chí anh em thành quan hệ chủ tớ, đại quốc chư hầu. Tại Hội nghị Thành Đô, các tên cáo già Giang Trạch Dân và Lý Bằng đã ra oai trước những chú cừu non Đỗ Mười, Nguyễn Văn Linh, Phạm Văn Đồng và biến ba tên này thành đám đồng lõa, tay sai cho cuộc xâm lấn ngày càng sâu rộng, tặng cho Hà Nội vòng kim cô 16 chữ vàng ngày càng siết chặt đầu dân Việt và bảng mật ước ghê gớm ngày càng ngoạm dần đất Việt (xem dưới).

Và đó là Hiệp ước phân định biên giới năm 1999 nuốt trọn Ải Nam Quan, 2/3 thác Bản Giốc, gần 1000 km2 đất liền; Hiệp ước phân định lãnh hải năm 2000 triều cống cho Tàu trên dưới 10.000 km2 vịnh Bắc bộ; Tuyên bố Việt-Trung năm 2001 rồi 2008 (do Nông Đức Mạnh) cho Tàu cộng vào yếu huyệt Tây Nguyên di dân, ém quân, cấy người qua vỏ bọc khai thác bauxite. Tuyên bố tai hại này được Nguyễn Tấn Dũng biến thành hiện thực qua Quyết định số 167 ngày 01-11-2007, cho phép các nhà thầu TQ thực hiện dự án kéo dài từ 2007 đến 2025. Và đó là việc để cho thường dân Tàu đi vào VN sinh sống, lập làng xã, xây phố thị từ Nam chí Bắc; để cho thương lái Tàu đi vào VN lường gạt nông dân, phá hoại nông nghiệp khắp nơi mọi chốn; cho chuyên gia Tàu đi vào VN trúng thầu đến 90% các công trình xây dựng cơ bản (đường, điện); cho doanh nhân Tàu thao túng nền kinh tế tụt hậu và giết chết các công ty xí nghiệp èo uột của dân Việt.

Trên mặt chính trị và văn hóa, Tàu cộng không ngừng khống chế Việt cộng, lèo lái Bộ chính trị, xâm nhập Trung ương đảng để thảo ra Cam kết hợp tác toàn diện tháng 2-2011; đẻ ra nhiều kế hoạch làm lợi kẻ thù như cho Tàu cộng thuê mấy trăm ngàn hecta rừng quốc phòng, nhiều vị trí chiến lược như Vũng Áng, Cửa Việt, Hải Vân, Cam Ranh; tạo ra nhiều nội ứng cho giặc như phó thủ tướng gốc Tàu Hoàng Trung Hải; tung ra những đòn tàn bạo trấn áp các cuộc xuống đường chống Tàu, những đòn bắt bớ kết tội các công dân lên tiếng tố Tàu; soạn ra những sách vở, tài liệu làm nhân dân quên đi hiểm họa Tàu trong quá khứ lẫn hiện tại; và gần đây nhất là lập ra viện Khổng Tử (đang lúc trên thế giới ngày càng xóa sổ nó) để tuyên truyền cho chính sách Tàu.

Để kết luận về những gì được mất sau 65 năm bang giao Trung-Việt, tưởng không có gì hơn là nhắc đến bài viết mới đây của đại tá Phạm Quế Dương, "VN sẽ là Quốc gia tự trị hay là một tỉnh của TQ?". Trong bài này, vị sĩ quan phản tỉnh viết: theo tài liệu được tiết lộ bởi Thiếu tướng Hà Thành Châu, Chính ủy Tổng cục công nghiệp Quốc phòng, tỵ nạn chính trị tại Hoa Kỳ từ ngày 08-4-2013, phải chăng tại cuộc họp tại Thành Đô năm 1990, TBT Nguyễn Văn Linh đã khấu đầu trước Đặng Tiểu Bình: "*Nhờ TQ mà Đảng CSVN mới nắm được chính quyền, mới thắng được đế quốc Pháp và đế quốc Mỹ, diệt được bọn tư bản phản động. Công ơn TQ to lắm, bốn biển gộp lại cũng không bằng. Do thế, nhà nước VN đề nghị TQ bỏ qua hiểu lầm, xóa bỏ các bất đồng đã qua. Phía VN sẽ làm hết sức mình để vun bồi tình hữu nghị lâu đời vốn sẵn có giữa hai đảng do Mao Chủ Tịch và Hồ Chủ tịch dày công xây dựng trong quá khứ. VN sẽ tuân thủ đề nghị của TQ là cho VN được hưởng "Quy chế tự trị trực thuộc chính quyền trung ương Bắc Kinh" như TQ từng dành cho Nội Mông, Tây Tạng,Tân Cương, Quảng Tây*". Phải chăng có kế hoạch sáp nhập VN vào TQ dự kiến qua ba giai đoạn : Giai đoạn 1: 15-7-2020: Quốc gia tự trị; Giai đoạn 2: 05-7-2040: Quốc gia thuộc trị; Giai đoạn 3: 05-7-2060: Tỉnh Âu Lạc.

Phải chăng đó sẽ là thành quả bang giao Trung-Việt được làm nên bởi những kẻ cũng da vàng máu đỏ, cũng con Hồng cháu Lạc, nhưng chưa bao giờ có ý thức quốc gia, tự hào dân tộc và tình nghĩa đồng bào? Hỡi quốc dân đất Việt, còn đợi gì nữa?

BAN BIÊN TẬP

Chó Bắc Kinh (Babui - DCVonline.net)

TỔ CHỨC XÃ HỘI DÂN SỰ ĐỘC LẬP VIỆT NAM

KIẾN NGHỊ

gởi Hội nghị Xã hội Dân sự ASEAN 2015 Kuala Lumpur

.....20 Tổ chức Xã hội Dân sự 06-01-2015.....

Kính gửi: Ban Tổ chức Quốc gia Malaysia, Ban Thường trực khu vực ASEAN và Ban Soạn thảo Tuyên bố chung của Hội nghị XHDS ASEAN 2015

Chúng tôi, các tổ chức XHDS độc lập của Việt Nam, xin được trân trọng tự giới thiệu: Các tổ chức chúng tôi được thành lập từ nhiều năm qua trên cơ sở phi lợi nhuận, phi đảng phái và phi chính phủ. Chúng tôi tự thành lập căn cứ vào điều 25 của Hiến pháp Việt Nam năm 2013 và Công ước quốc tế về Quyền chính trị và dân sự, nhằm hoạt động vì lợi ích tập thể và lợi ích xã hội. Tuy nhiên chúng tôi vẫn chưa được Nhà nước Việt Nam công nhận.

Các tổ chức mà chính phủ Việt Nam giao nhiệm vụ tham gia Cộng đồng các tổ chức XHDS ASEAN như VUFO, GREENID, VPDF và CRSCH…, tất cả đều được chính phủ thành lập và tài trợ. Nhân sự lãnh đạo của các tổ chức ấy là cán bộ công chức của đảng CS được cử sang. Mục tiêu và hoạt động của họ phải theo sự chỉ đạo của chính phủ hoặc cơ quan đảng CS. Về bản chất, họ không phải là các tổ chức XHDS độc lập mà chỉ là các cơ quan ngoại vi hay là cánh tay nối dài của đảng CS nhằm kiểm soát người dân, kiểm soát sinh hoạt xã hội và thực hiện nhiệm vụ đối ngoại cho đảng CS.

Các tổ chức XHDS độc lập của Việt Nam khẳng định rằng chúng tôi đã không nhận được bất kỳ bản thảo nào về Tuyên bố chung của các tổ chức XHDS ASEAN 2015 từ phái đoàn được gọi là đại diện cho các tổ chức XHDS Việt Nam. Do đó, đề nghị Quý Ban tạo kiều kiện để chúng tôi có thể tham gia hoặc trực tiếp hoặc qua Skype vào kỳ họp mặt sắp tới.

Nhân cơ hội này, các tổ chức XHDS độc lập của Việt Nam nhận định về hiện trạng đất nước chúng tôi như sau:

A- Đàn áp về dân quyền

1. Hàng ngàn người bảo vệ nhân quyền bị cản trở quyền tự do đi lại trong nước, quyền xuất cảnh ra nước ngoài, bị tịch thu hộ chiếu và có khi không thể tự do cư trú.

2. Nhà cầm quyền tìm mọi cách áp lực nơi làm việc của người bảo vệ nhân quyền để họ bị sa thải. Các cựu tù nhân lương tâm còn bị cấm làm việc cho các NGO và một số ngành nghề.

B- Bất công về nhân quyền

3. Vì Hiến pháp VN quy định đất đai thuộc quyền sở hữu của nhà nước, nên việc giải tỏa đất đai cho các dự án đầu tư nước ngoài đã tạo ra tình trạng chính quyền cướp đất của nông dân và thị dân, hoặc đền bù khiến họ không thể sống nổi. Khắp đất nước VN có hàng trăm ngàn dân oan kêu cứu, hàng ngàn dân oan bị đánh đập và hàng trăm dân oan bị cầm tù do khiếu kiện.

4. Các công nhân tại VN vừa phải chịu một mức lương tối thiểu thuộc hàng thấp nhất thế giới, vừa phải lao động trong những điều kiện tệ hại, lại không thể thành lập công đoàn riêng của họ. Nhiều cuộc đình công đã bị đàn áp và nhiều thủ lĩnh các cuộc biểu tình của họ hiện bị cầm tù.

5. Trong bối cảnh đó, các công ty xuyên quốc gia phải chịu trách nhiệm trong việc góp phần vào quá trình tịch thu đất đai nông dân VN.

Do đó, các tổ chức XHDS độc lập của Việt Nam kiến nghị về các quyền dân sự, chính trị, văn hóa, kinh tế và xã hội như sau:

1. Quyền tự do hội họp ôn hòa của công dân phải được tôn trọng. Nhà cầm quyền VN phải chấm dứt sách nhiễu thành viên các tổ chức XHDS độc lập và ngăn cản các cuộc họp mặt ôn hòa của họ.

2. Người dân phải có quyền lập hội một cách tự do. Nhà cầm quyền VN phải chấm dứt dùng bạo lực tấn công giới bảo vệ nhân quyền. Năm 2014 khoảng 150 người trong giới đó đã bị tấn công bằng bạo lực.

3. Quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí tại VN phải thực thi đầy đủ. Có 30 blogger, nhà báo đang bị nhà cầm quyền VN giam cầm.

4. Người dân phải có quyền tư hữu đất đai, và mọi ai bị trưng dụng ruộng đất vì công ích phải được đền bù đầy đủ để sống được lâu dài.

5. Các công nhân phải được trả một mức lương đủ nuôi sống bản thân họ, phải được làm việc trong những điều kiện xứng hợp nhân phẩm, phải có quyền thành lập công đoàn riêng của họ.

6. Các tôn giáo phải được độc lập trong tổ chức và tự do trong hoạt động, phải được trả lại mọi đất đai và cơ sở đã bị nhà cầm quyền tịch thu.

7. Chính quyền Việt Nam phải xóa bỏ các điều luật mơ hồ và vi hiến trong Bộ luật Hình sự như Điều 258 "lợi dụng quyền tự do dân chủ", Điều 88 "tuyên truyền chống nhà nước", Điều 79 "âm mưu lật đổ chính quyền". Phải cụ thể hóa Điều 245 "gây rối trật tự công cộng", Điều 257 "Chống người thi hành công vụ" theo tiêu chuẩn nhân quyền quốc tế.

Các tù nhân lương tâm (vì đấu tranh cho tôn giáo, nhân quyền và dân chủ) phải được trả tự do vô điều kiện. Hiện có 106 TNLT đang bị cầm tù.

Chúng tôi trân trọng cảm ơn.

Các tổ chức XHDS độc lập Việt Nam đồng kính chuyển:

1- Bach Dang Giang Foundation: Ths. Phạm Bá Hải. 2- Ban vận động Văn đoàn Độc lập: Nhà văn Nguyên Ngọc. 3- Bauxite VN: Gs. Phạm Xuân Yêm, Gs. Nguyễn Huệ Chi. 4- Cao Đài, Khối Nhơn sanh: Cts Hứa Phi, Cts Nguyễn Kim Lân, Cts Nguyễn Bạch Phụng. 5- Diễn đàn XHDS: Ts. Nguyễn Quang A. 6- Giáo hội Liên hữu Lutheran Việt Nam–Hoa Kỳ: Ms. Nguyễn Hoàng Hoa. 7- Giáo hội Mennonite Thuần túy: Ms. Nguyễn Mạnh Hùng, Ms. Phạm Ngọc Thạch. 8-Giáo hội PGHH Thuần túy: Cụ Lê Quang Liêm. 9- Hội Ái hữu Tù nhân Chính trị và Tôn giáo: Ls. Nguyễn Bắc Truyển. 10- Hội Anh em Dân chủ:

Ls. Nguyễn văn Đài. 11- Hội Bảo vệ Quyền Tự do Tôn giáo: Cô Hà Thị Vân. 12- Hội Bầu bí Tương thân: Ông Nguyễn Lê Hùng. 13- Hội Cựu Tù nhân Lương tâm: Bs. Nguyễn Đan Quế, Lm. Phan Văn Lợi. 14- Hội Nhà báo Độc lập: Ts. Phạm Chí Dũng. 15- Hội Phụ nữ Nhân quyền: Cô Huỳnh Thục Vy, Cô Trần Thị Nga, Bà Trần Thị Hài. 16- Hội thánh Tin lành Chuồng Bò: Ms. Lê Quang Du. 17- Khối Tự do Dân chủ 8406: Ks. Đỗ Nam Hải. 18- Lao Động Việt: Cô Đỗ Thị Minh Hạnh. 19- Phong trào Liên đới Dân oan Tranh đấu: Bà Trần Ngọc Anh. 20- Tăng đoàn Giáo hội PGVNTN: Ht. Thích Không Tánh■■■■■■

KHÁNG THƯ PHẢN ĐỐI ÁN TỬ HÌNH TẠI VIỆT NAM

của các tổ chức dân sự và chính trị trong lẫn ngoài nước

——————Việt Nam và Hải Ngoại 06-01-2015——————

Kính gởi

- Quý Cơ quan hữu trách Việt Nam.

Đồng kính gởi

- Quý Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước.
- Quý Cơ quan Nhân quyền Quốc tế

1- Nhận định

- Kể từ sau năm 1975, Việt Nam là một trong những quốc gia thi hành án tử hình nhiều nhất thế giới, vừa đối với các tù binh chiến tranh (thuộc chính quyền Việt Nam Cộng Hòa), vừa đối với các tù nhân lương tâm, vừa đối với các tù nhân hình sự. Rất nhiều trường hợp chết oan vô tội và tất cả đều chết đau thương. Có vô số tài liệu lẫn lời chứng về vấn đề này. Theo Mạng lưới Nhân quyền Việt Nam (trong Báo cáo 2014 sắp công bố), tại VN hiện có 742 người mang án tử chờ ngày bị hành hình; 162 người bị xử tử trong năm 2014 (cho tới tháng 9); 53 người bị tuyên án tử trong năm 2014 (cho tới tháng 9). Gần đây lại có một loạt án tử hình được tuyên liên quan đến tham nhũng, cướp bóc, buôn ma túy, gây xôn xao công luận; và nhiều án tử hình bị cho là tuyên sai trái, khiến gia đình nhiều năm kêu oan và hiện gây công phẫn cho toàn xã hội, như vụ Hàn Đức Long (Bắc Giang), Nguyễn Văn Chưởng (Hải Dương), Hồ Duy Hải (Long An)…

- Việt Nam đang theo chế độ độc tài toàn trị, không tam quyền phân lập, hệ thống tư pháp bị đảng Cộng sản kiểm soát hoàn toàn để bảo vệ đảng. Lại có nạn công an điều tra ưa lập thành tích hay quen thói bao che, viện kiểm sát và thẩm phán nhận đút lót hay sợ khuyết điểm, nên thường có những vụ xét xử bất công, dẫn tới những sai lầm trầm trọng và có thể đưa đến những bản án tử hình bất chấp sự thật và công lý, đi ngược các tiêu chuẩn quốc tế về nhân quyền. Ngoài ra, với Nghị định số 208/2013/NĐ-CP của Chính phủ ký ngày 17-12-2013, có hiệu lực từ 1-2-2014, ban phép bắn kẻ bị cho là "có hành vi chống người thi hành công vụ", nhằm ngăn ngừa những cuộc nổi dậy ngày càng tăng của nhân dân đòi công lý, và trước hiện trạng nhiều công dân vô tội bị chết sau khi sa vào tay những công an có máu bạo hành, công luận thấy rằng bộ máy cầm quyền ngày càng có dấu hiệu trở nên hung ác man rợ hơn.

- Việc thi hành án tử hình tại VN còn nhiều thể thức vô nhân đạo. Như các tử tù bị giữ nhiều năm trong cảnh biệt giam, cùm kẹp, kiểu đọa đày nghiệt ngã… khiến cho họ (và gia đình họ) sống trong khắc khoải khôn cùng, dễ dẫn đến tự tử; như việc thi hành án bằng súng đạn hay bằng những cách kéo dài cơn hấp hối của tù nhân khiến họ quằn quại trong đau đớn tột độ (vì các nước EU đã cấm xuất khẩu các loại thuốc độc chích cho phạm nhân mau chết); như có những bác sĩ được mời đến nhà tù để chữa bệnh nhưng tới nơi thì bị cưỡng bức tiêm thuốc độc để giúp thi hành án, khiến trực tiếp phá vỡ các cam kết chuyên môn và đức nghiệp của họ. Với việc thực thi một pháp chế vô nhân đạo bằng cách thức vô nhân đạo như thế, VN chắc chắn càng gặp thêm khó khăn về ngoại giao và lãnh thêm thiệt hại về uy tín. (Đã có nhiều bằng chứng về vấn đề này).

- Nhân loại hiện nay có Ngày Thế giới chống án tử hình (được thiết lập từ 10-10-2003). Liên Hiệp Quốc, nhiều tổ chức nhân quyền và các tôn giáo (vốn tự thân chống việc pháp luật tàn hại sinh mạng) đã kêu gọi các quốc gia mau chóng loại bỏ thứ án ấy, vì đó là sự vi phạm quyền sống, hạ nhân phẩm, vô nhân đạo và bất khả nghịch hồi, như được nêu ra trong Tuyên ngôn quốc tế về nhân quyền (đ. 3 và 5) và Công ước quốc tế về các quyền dân sự và chính trị (đ. 6 và 7). Ngoài ra, số lượng các nước bãi bỏ án tử hình không ngừng gia tăng. Trong số 193 thành viên Liên Hiệp Quốc thì năm 2012, đã có 150 nước chính thức bãi bỏ hay không thực thi án này nữa, và tổng cộng 173 nước đã chẳng còn hành quyết ai. (x. RFA 08-11-2013)

2- Tuyên bố

Từ những nhận định trên, các tổ chức dân sự và chính trị ký tên dưới đây cực lực phản đối việc áp dụng hình phạt tử hình trong Bộ luật Hình sự Việt Nam, vì những lý do như sau:

a- Quyền sống của con người (từ lúc tượng hình trong bào thai đến lúc chết tự nhiên) là quyền tối thượng và cơ bản mà chỉ mình Đấng Tạo Hóa mới có quyền định đoạt và kết thúc.

b- Công lý, luật pháp và tòa án là nhằm giữ gìn xã hội trật tự và bảo vệ công dân vô tội, nhưng cũng nhằm giáo dục các công dân phạm tội, giúp họ hối lỗi và đền bù (sửa chữa), chứ không nhằm báo oán lên họ và gia đình họ.

c- Án tử hình do đó biểu hiện sự hung tàn của chế độ, vì là dấu nhà cầm quyền yếu kém trong điều hành xã hội; và thể hiện sự thất bại của luật pháp, vì mạng người mất đi thì không thể sửa chữa hậu quả. Ngoài ra, án phạt này chẳng tác dụng gì trong việc đấu tranh chống tội phạm. Tại các quốc gia bãi bỏ tử hình, trọng tội không thấy tăng, đang khi tại các quốc gia duy trì tử hình, trọng tội chẳng hề giảm, mà chỉ suy giảm ý thức tôn quý nhân mạng. Đấy là chưa kể xưa rày chẳng hệ thống tư pháp nào mà không có lúc sai lầm trong xét xử, khiến nhiều tử tội đã chết oan.

d- Xã hội văn minh hiện thời đang có những phương thế ngày càng hữu hiệu hơn để vô hại hóa những kẻ phạm đại tội mà vẫn tôn trọng nhân phẩm họ và mở ra cơ may cho họ tự cải tạo, đồng thời chẳng làm tổn hại công ích.

e- Chúng tôi yêu cầu các cơ quan hữu trách Việt Nam ngưng ngay việc thi hành mọi án tử đã tuyên, bỏ ngay một số tội tử hình như buôn bán ma túy, in tiền giả (trong số 22 tội) và sớm sửa đổi Bộ luật Hình sự để án "tử hình" hoàn toàn bị bãi bỏ.

Làm tại Việt Nam và hải ngoại ngày 06-01-2015

Các tổ chức dân sự và chính trị đồng ký tên:

Quốc nội: *1- Bach Dang Giang Foundation. Đại diện: Ths Phạm Bá Hải. 2- Con Đường VN: Ông Hoàng Văn Dũng. 3- Diễn đàn Xã hội Dân sự: Ts Nguyễn Quang A. 4- Giáo hội Cao đài chân truyền: Các Chánh trị sự Hứa Phi, Kim Lân, Bạch Phụng. 5- Giáo hội Liên hữu Lutheran Việt Nam-Hoa Kỳ: Ms. Nguyễn Hoàng Hoa. 6- Giáo hội Mennonite thuần túy: Ms*

Nguyễn Mạnh Hùng. 7- Giáo hội PGHH Thuần túy: Cụ Lê Quang Liêm, các ông Phan Tấn Hòa, Tống Văn Chính, Lê Văn Sóc. 8- Hiệp hội Đoàn kết Công nông VN: Ông Nguyễn Mai. 9- Hội Ái hữu Tù nhân Chính trị và Tôn giáo VN: Ông Nguyễn Bắc Truyển. 10- Hội Anh em Dân chủ: Ls Nguyễn Văn Đài. 11- Hội Bảo vệ Quyền tự do tôn giáo: Cô Hà Thị Vân. 12- Hội Bầu bí Tương thân: Ông Nguyễn Lê Hùng. 13- Hội Phụ nữ Nhân quyền: Bà Trần Thị Nga. 14- Hội thánh Chuồng bò: Ms Lê Quang Du. 15- Hội Cựu tù Nhân lương tâm: Bs Nguyễn Đan Quế. 16- Khối Tự do Dân chủ 8406: Kỹ sư Đỗ Nam Hải. 17- Mạng lưới Blogger VN: Cô Nguyễn Hoàng Vi. 18- Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền: Lm Nguyễn Hữu Giải. 19- Phong trào Liên đới Dân oan đấu tranh: Bà Trần Ngọc Anh. 20- Tăng đoàn Giáo hội Phật giáo VN Thống nhất: Hòa thượng Thích Không Tánh. 21- Văn phòng Công lý Hòa bình DCCT Sài Gòn: Lm Đinh Hữu Thoại.

***Hải ngoại:** 1- Ban Bảo vệ Tự do Tín ngưỡng đạo Cao Đài (Hoa Kỳ): Hiền tài Nguyễn Thanh Liêm. 2- Chương trình Phát thanh Khối 8406 (Hoa Kỳ): Bà Amiee Hoàng Lam Hương. 3- Chương trình Phát thanh Lương tâm Công giáo San Jose (Hoa Kỳ): Bà Cao Thị Tình. 4- Diễn đàn Yểm trợ Khối 8406 & Phong trào DCVN (Canada): Ông Trần Ngọc Bính. 5- Đài Vietnam-Sydney Radio (Úc châu): Bà Bảo Khánh. 6- Hội Pháp Việt Tương trợ (AFVE Paris): Ông Bùi Xuân Quang. 7- Hiệp hội Đoàn kết Công nông VN hải ngoại: Ông Trương Quốc Việt. 8- Khối 1706 (Úc châu): Ông Đoàn Kim. 9- Khối 1906 (Úc châu): Ông Trần Hồng Quân. 10- Khối 8406 (Hoa Kỳ): Ông Nguyễn Phú. 11- Khối 8406 Âu Châu: Ông Nguyễn Phương Đông. 12- Khối 8406 (Úc châu): Ông Nguyễn Quang Duy. 13- Liên mạng truyền thông Báo Động: Ông Huỳnh Tâm. 14- Mạng lưới Nhân quyền VN: Ts Nguyễn Bá Tùng. 15- Nguyệt san Diễn đàn Giáo dân: Bác sĩ Trần Văn Cảo. 16- Phong trào Giáo dân VN hải ngoại: Ông Phạm Hồng Lam. 17- Phong trào Phụ nữ VN Hành động Cứu nước: Bà Đặng Thị Danh. 18- Radio Toàn Dân Cứu Nước: Bà Trần Thị Hồng Khương. 19- Radio TV Magazine VN Tự Do (Hoa Kỳ): Gs Vương Kỳ Sơn. 20- Viện Nhân quyền VN: Ông Nguyễn Quang. 21- Ủy ban Yểm trợ Khối 8406 New Orleans (Hoa Kỳ): Gs Vương Kỳ Sơn.*

●●●●●●●●

Kính thưa quý bằng hữu và các cơ quan truyền thông.

Một năm qua, do mới chập chững bước vào sinh hoạt xã hội dân sự mà chưa trang bị đầy đủ kiến thức và kỹ năng, các sinh hoạt của chúng tôi bị dàn trải, thiếu trọng tâm và chưa có sự liên kết quốc tế thích đáng.

Đồng thời, sự thiếu thốn nhân sự và phương tiện vật chất cũng là những khó khăn khiến chúng tôi chưa tiếp cận được những trường hợp đáng quan tâm.

Thiển nghĩ, Nhân quyền là một không gian rộng lớn, vì thế chúng tôi cần giới hạn công tác của mình để đạt được hiệu quả như mong muốn và tương thích với nhân lực, tài lực của Hội.

Để có thể hoạt động tốt hơn, chúng tôi kêu gọi sự yểm trợ kỹ năng và tri thức của mọi giới trong cộng đồng người Việt quốc nội và hải ngoại, tất nhiên không phân biệt giới tính.

Nhưng xin nhấn mạnh, từ khi thành lập, chúng tôi chỉ nhận sự yểm trợ của các cá nhân độc lập, phi đảng phái, tôn trọng và trung thành với tiêu chí hoạt động của hội chúng tôi. Và chúng tôi sẽ tiếp tục tuân thủ nguyên tắc đã được xây dựng ngay từ đầu này.

Sau đây là bản phác thảo sứ mạng của Hội Phụ nữ Nhân quyền Việt Nam trong năm 2015.

(1) Lời tuyên ngôn sứ mạng của hội: "Bảo vệ tự do và nhân phẩm cho phụ nữ Việt Nam".

(2) Đối tượng phục vụ của hội trong thời điểm này: Những người phụ nữ bị chính quyền bạo hành vì đòi công lý và những phụ nữ bị đàn áp vì phát biểu quan điểm đối lập.

(3) Mục đích tối hậu của hội: Không còn các trường hợp phụ nữ bị chính quyền bạo hành vì đòi công lý và phụ nữ trên khắp Việt Nam giành được quyền tự do bày tỏ quan điểm

(4) Mục tiêu cụ thể và đo lường được của hội trong 12 tháng sắp tới: Tất cả các phụ nữ bị bạo hành vì đòi công lý và/ hoặc bày tỏ quan điểm đối lập ở Việt Nam trong năm 2015 đều được tiếp cận, lên tiếng bảo vệ và giúp đỡ

(5) Các công tác chính để đạt mục tiêu cụ thể ấy:

- Chăm sóc mẹ, vợ và con gái của các tù nhân lương tâm bằng cách giữ liên lạc thường xuyên, tạo mối cảm thông và chia sẻ kinh nghiệm đối phó với đàn áp.
- Thăm viếng những người phụ nữ bị bạo hành, đàn áp để có thông tin cụ thể, xác thực về trường hợp của họ và lên tiếng trên truyền thông về sự việc bạo hành, đàn áp này.
- Viết báo cáo gởi các cơ quan bảo vệ Nhân quyền quốc tế về các trường hợp này, và nếu cần thiết thì giúp nạn nhân xin sự hỗ trợ tài chính.
- Chia sẻ kinh nghiệm làm việc, đối phó với các bạo hành, đàn áp của chính quyền và giúp họ hiểu rõ hơn về các nhân quyền của mình qua các buổi nói chuyện trực tiếp và/ hoặc tài liệu in sẵn.

(6) Thành phần nhân sự để thực hiện các công tác này:

Trần Thị Nga, phát ngôn viên. Huỳnh Thục Vy, điều phối viên. Huỳnh Phương Ngọc, thư ký. Nguyễn Thị Ngọc Lụa, thủ quỹ. Lê Thị Công Nhân, cố vấn Ban điều hành. Trần Thị Hồng, cố vấn ban điều hành. Lê Thị Kim Thu, cố vấn ban điều hành. Trần Thị Hài, cố vấn ban điều hành. Dương Thị Tân, cố vấn ban điều hành

BẢN TUYÊN BỐ ĐẦU NĂM 2015

———Hội Phụ Nữ Nhân Quyền Việt Nam 01-01-2015———

PHẬT GIÁO HÒA HẢO THUẦN TÚY
THÔNG BẠCH VÀ PHẢN ĐỐI LIÊN QUAN ĐẾN ĐẠI LỄ KỶ NIỆM LẦN THỨ 95 NGÀY ĐẢN SINH ĐỨC HUỲNH GIÁO CHỦ

.....Cụ Lê Quang Liêm và ông Tống Văn Chính 08-09/01/2015.....

PHẬT GIÁO HÒA HẢO THUẦN TÚY
Cũng cố giáo quyền – Thống nhất giáo hội –Xiển dương giáo pháp
Năm đạo thứ 76

THÔNG BẠCH
V/v Đại Lễ kỷ niệm lần thứ 95 ngày đản sinh Đức Huỳnh Giáo Chủ

(25-11-Kỷ Mùi – 25-11-Giáp Ngọ)

Nam mô Bổn sư Thích Ca Mâu Ni Phật. Nam mô A Di Đà Phật.

Kínhgửi:

- Ban Trị Sự GHPGHHTT các tỉnh, thành phố.
- Quí nhân sĩ và toàn thể đồng đạo PGHH trong nước và hải ngoai.

Thưa chư quí đồng đạo kính mến

Bóng quang thấm thoát thôi đưa, không còn bao lâu nữa toàn thể tín đồ PGHH trong nước cũng như hải ngoại đều nô nức đón mừng ngày khánh đản, kỷ niệm lần thứ 95 ngày Đản Sinh Đức Huỳnh Giáo Chủ (25-11-Kỷ Mùi – 25-11-Giáp Ngọ).

Đại lễ Đản Sanh Đức Huỳnh Giáo Chủ năm nay nhằm 15-01-2015 và cũng là Năm Quyền con người đã được Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp Quốc công nhận.

Với niềm hoài vọng quyền con người thật sự được tôn trọng thì xã hội sẽ không còn xảy ra cảnh áp bức bất công hay bạo lực… là tín đồ PG HH, hơn ai hết chúng ta cũng mong ước được sống trong sự tự do, hạnh phúc, an tâm tu hành đúng theo lời khuyến giáo của Đức Huỳnh Giáo Chủ. Muốn được như vậy, người tín đồ PGHH chúng ta phải kiên trì đấu tranh chống lại mọi sự phân biệt đối xử, bất công, nghiệt ngã, hù dọa, tù đày mà csVN đã và đang hành xử đối với PGHH. Chúng ta phải đòi hỏi tất cả những gì có trong bản Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền mà VN là một thành viên để chúng ta có được một cuộc sống thật sự là một con người, được tự do hành đạo của mình.

Suốt thời gian qua, người tín đồ PGHH Thuần túy luôn nêu cao tình thần "Bảo tồn đạo pháp" nên gặp không ít sự gian truân nguy hiểm, nhưng hiểu rõ lời dạy của Đức Tôn Sư: "*Tánh ngay thẳng ta không dời đổi. Dù tan xương nát thịt chẳng màng*".

Chính vì tinh thần ấy mà hằng năm đến ngày Đại lễ Đản Sanh Đức Huỳnh Giáo Chủ, dù gặp hoàn cảnh khó khăn trở ngại chúng ta vẫn phải vượt qua, vì bổn phận của tín đồ, vì đạo lý ngàn đời của dân tộc "Uống nước nhớ nguồn". Đại lễ Đản Sanh Đức Huỳnh Giáo Chủ năm nay, GH TƯPGHH Thuần túy quyết định tổ chức khai mạc chánh lễ tại tư gia ông Nguyễn Văn Vinh là hội sở tạm thời của BTS GHPGHH Thuần túy tỉnh An Giang, tọa lạc tại xã Long Giang, huyện Chợ Mới, tỉnh An Giang.

Với niềm tin của người tín đồ PGHH, PGHH sẽ vượt qua cơn pháp nạn bởi sức đấu tranh kiên cường bất khuất của tín đồ PGHH trong nước cũng như ở hải ngoại nhằm thực hiện hoài bão của Đức Huỳnh Giáo Chủ: "*Ước mơ thế giới lân Hòa Hảo. Nhà Phật con tiên hé miệng cười*".

Để chào đón cái ngày trọng đại thiêng liêng sắp đến, ngày Đản Sinh Đức Huỳnh Giáo Chủ, chúng ta là những tín đồ PGHH ở hải ngoại cũng như quê nhà hãy hướng về cội nguồn, cùng nhất tề trở về điểm hành lễ để tri niệm ân đức cao dày của Đức Huỳnh Giáo Chủ đã vì chúng sanh mà lâm phàm độ thế, đồng thời để nêu cao khí tiết bất khuất của người tín đồ PGHH Thuần túy trong công cuộc "Bảo tồn đạo pháp": "*Thân hành đạo ba giềng năm mối. Dầu gặp cơn gió thổi mưa tuôn. Bại rồi thành lại nên tuồng. Vạn dân hưởng được nước nguồn Ma ha*"

Trong tinh thần trên, chúng tôi kêu gọi khối tín đồ PGHH Thuần túy :

- Sáng ngày 24-11-Giáp Ngọ, mỗi nhà thiết lập môt bàn Phật (bàn hương án) trước nhà.
- Về viếng Tổ đình Đức Huỳnh Giáo Chủ PGHH.
- Tham dự Chánh lễ cùng với GHTƯPGHHTT tại địa điểm tư gia ông Nguyễn Văn Vinh tại xã Long Giang, huyện Chợ Mới, An Giang.

Nguyện cầu Ơn trên chư Phật mười phương và Đức Thầy hộ độ chúng ta.

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật. Nam Mô A Di Đà Phật.

Ngày 08-01-2015
TM GHTƯPGHH THUẦN TÚY
Hội trưởng (đã ký)
Lê Quang Liêm

PHẬT GIÁO HÒA HẢO THUẦN TÚY
LỜI PHẢN ĐỐI

Vào lúc 09 giờ sáng ngày 09-01-2015, tại địa điểm sẽ tổ chức Đại lễ Đản sanh Đức Huỳnh Giáo Chủ tọa lạc tại xã Long Giang, huyện Chợ Mới (An Giang), có 1 phái đoàn chính quyền cộng sản địa phương gồm có: Trung tá Hải, Phó công an đặc trách an ninh huyện Chợ Mới, ông Phúc đội phó an ninh huyện, các ban ngành của xã Long Giang như Chủ tịch xã, Chủ tịch Mặt trận, cựu chiến binh, công an, phụ nữ trên 10 người đến gặp ông Nguyễn Văn Vinh (chủ nhà) và ông Tống Văn Chính, Hội trưởng PGHH Thuần túy tỉnh An Giang nói rằng: Theo thông bạch của Giáo hội quốc doanh thì không công nhận Giáo hội PGHH Thuần túy và Giáo hội này không được làm lễ Đản sanh và yêu cầu phải gỡ bỏ tấm bảng Giáo hội PGHH Thuần Túy xuống, nếu không nhà cầm quyền sẽ dùng biện pháp mạnh để gỡ xuống.

Trước những lời lẽ quá hồ đồ trên, ông Tống Văn Chính nói: "Giáo hội quốc doanh do nhà nước dàn dựng lên, không theo nguyện vọng của đại đa số tín đồ; vả lại những trị sự viên này đa số là đảng viên cộng sản không phải là tín đồ PGHH, điển hình là ông Nguyễn Tấn Đạt, không phục vụ quyền lợi của Đạo giáo, cho nên thông bạch của ban trị sự này chỉ có giá trị đối với nhà cầm quyền mà thôi. Chúng tôi là những tín đồ PGHH Thuần túy, đối với những ngày Đại lễ của Đạo chúng tôi có nhiệm vụ tổ chức để tưởng nhớ; vả lại Giáo hội chúng tôi có từ năm 1972 tới bây giờ. Các ông muốn gỡ thì các ông leo lên gỡ xuống".

Ông Nguyễn Văn Vinh tuyên bố: "Chúng tôi là những người đạo, quyết tổ chức ngày lễ của đạo cho bằng được. Nếu vì một lẽ gì nhà cầm quyền không cho làm thì các ông có thể sử dụng bạo lực, dùi cui, roi điện, cơ động, xã hội đen đến trấn áp, bắt bớ tù đày, đánh đập như những gì các ông đã từng làm hồi năm 2014".

Trước quyết tâm của ông Nguyễn Văn Vinh, Tống Văn Chính và các tín đồ hiện diện nơi đây, phái đoàn chính quyền cs địa phương đành phải ra về.

Trưa ngày 08-01-2015, bà Trần Thị Xinh tự Năm Hóng, 82 tuổi, sau khi cùng với anh em chung sức dựng lễ đài tại xã Long Giang, Chợ Mới (An Giang) kỷ niệm ngày Đản sanh Đức Huỳnh Giáo Chủ thì về nhà tại phường Vĩnh Thạnh, Tp. Long Xuyên. Tại đây, công an khu vực đã chờ sẵn và lịnh cho bà Trần Thị Xinh kể từ ngày hôm nay cho đến 21-01-2015 không được ra khỏi địa phương, nếu trái lịnh thì có biện pháp xử lý. Hiện tại nhà bà Xinh lúc nào cũng có 4, 5 công an canh giữ. Thế này là thế nào? Tại sao? Luật pháp ở đâu?

Chúng tôi, Giáo hội PGHH Thuần túy tỉnh An Giang cực lực phản đối hành động trên của nhà cầm quyền cộng sản địa phương, cố tình chen vào hiện tình nội bộ tôn giáo, vi phạm nhân quyền một cách có hệ thống… Chúng tôi quyết tâm tổ chức Ngày lễ Đản sanh của Đức Huỳnh Giáo Chủ cho bằng được dù phải hy sinh, dù phải bị tù đày, đánh đập, vì đó là bổn phận của chúng tôi.

An Giang, ngày 09-01-2015

TM Giáo Hội PGHH Thuần túy tỉnh An Giang

Hội trưởng: Tống Văn Chính

Nhà cầm quyền Quận 2

GÂY SỨC ÉP PHÁ HỦY CHÙA LIÊN TRÌ

——Truyền thông Chúa Cứu Thế 08-01-2015——

Sài Gòn – Nhà cầm quyền Quận 2, Tp. HCM tiếp tục gây sức ép và buộc các cơ sở tôn giáo tọa lạc trên bán đảo Thủ Thiêm phải di dời khỏi nơi đây.

Hòa thượng Thích Không Tánh, thuộc Tăng đoàn Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất, trụ trì chùa Liên Trì và là thành viên Ban Đại diện Hội đồng Liên tôn Việt Nam, xác nhận: "Cách đây nửa tháng, UBND Quận 2, phường An Khánh và các ban ngành đoàn thể có hơn 10 người, họ mời chúng tôi lên làm việc, o ép yêu cầu giải tỏa chùa Liên Trì và nói rằng tuyệt đối sẽ không có cơ sở tôn giáo nào ở Thủ Thiêm. Tất cả đều phải di dời, không có ai được ở lại. Linh mục Chánh xứ Giáo xứ Thủ Thiêm cho biết, phía Nhà thờ và Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm cũng bị như chúng tôi." Hòa thượng Thích Không Tánh cho hay.

Sau đó, Hòa thượng Thích Không Tánh đã kiến nghị đến ông Chủ tịch nước Trương Tấn Sang, ông Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, ông Lê Hoàng Quân Chủ tịch UBND Tp.HCM và ông Nguyễn Hoài Nam Phó Chủ tịch UBND Quận 2, yêu cầu nhà cầm quyền tôn trọng quyền tự do tín ngưỡng tôn giáo của người dân và phải bảo vệ các cơ sở thờ tự tại bán đảo Thủ Thiêm.

Hòa thượng Thích Không Tánh nói: "Thư kiến nghị nói lên tinh thần bảo vệ và bảo tồn chùa Liên Trì cũng như các cơ sở tôn giáo tại Thủ Thiêm, bởi vì trong tương lai các cơ sở tôn giáo sẽ phục vụ đời sống tâm linh cho cư dân mới, tại khu đô thị mới Thủ Thiêm theo như dự án của Nhà nước. Và, yêu cầu Nhà nước phải tôn trọng quyền tự do tín ngưỡng tôn giáo của người dân, không phá hủy các cơ sở tôn giáo tại vùng đất Thủ Thiêm. Lẽ nào khu đô thị mới Thủ Thiêm mà quý vị định tái thiết hoàn toàn không có cơ sở tôn giáo nào được tồn tại để phục vụ đời sống đạo đức, văn hóa, tâm linh, tôn giáo nơi đây?".

Quý Chư tăng và phật tử chùa Liên Trì kiên quyết bảo vệ chùa đến cùng, quyết không dời đi đâu hết. Hòa thượng Thích Không Tánh khẳng định: "Dầu có phải hy sinh mạng sống này thì chúng tôi nhất quyết bằng mọi cách bảo vệ cơ sở tôn giáo tại Thủ Thiêm được tồn tại. Quý chức sắc tại Nhà thờ và Dòng Mến Thánh Giá cũng quả quyết như vậy. Nếu người ta có đến đàn áp, cưỡng chế thì Quý thầy ở đây vẫn chắp tay niệm phật. Chúng tôi kêu gọi Quý chức sắc Tôn giáo cùng cầu nguyện cho chúng tôi."

Hòa thượng Thích Không Tánh nói rằng: "Vào tháng 8-2014, nhà cầm quyền hứa bồi thường cho Chùa Liên Trì 5,4 tỷ nhưng Quý thầy kiên quyết không chấp thuận. Tiếp đến, tháng 9-2014, họ gửi văn thư yêu cầu chùa phải di dời [với thời hạn] cuối tháng 9, nếu không, họ sẽ cưỡng chế bằng mọi biện pháp. Ngay sau đó, chúng tôi có phổ biến cho bà con trong cả nước biết thông tin này. Có lẽ nhờ sự lên tiếng và bênh vực của Hội đồng Liên tôn, Quý Chức sắc Tôn giáo, các Tổ chức trong và ngoài nước, và trên 5000 chữ ký của Quý bà con đồng bào yêu cầu nhà cầm quyền không được giải tỏa các cơ sở tôn giáo tại Thủ Thiêm, thì sau đó Nhà nước đã không làm gì trong vòng hơn một tháng.

"Khi công luận im lặng thì cách đây hơn nửa tháng, họ mời chúng tôi lên làm việc. Lúc này, họ đưa ra phương án thứ hai là sẽ đền bù cho nhà chùa một miếng đất khoảng 600 m2 ở một vùng hẻo lánh nào đó, và 700 triệu đồng để xây chùa. Với số tiền đó không đủ nhà chùa xây móng nhà hay xây nền nhà, cho nên chúng tôi không đồng ý. Cách làm này, họ muốn triệt tiêu, cô lập chùa Liên Trì tại một nơi xa xôi hẻo lánh nào đó.

"Ba hay bốn ngày kế tiếp, họ lại kéo lên chùa, yêu cầu nhà chùa chấp hành, nếu không, họ sẽ áp dụng những biện pháp cứng rắn để di dời chùa. Nhưng Quý thầy nói rằng: nếu họ có ủi chùa, hay cưỡng chế thì chúng tôi đành chịu ra ngoài đường sống, chứ chúng tôi không thể nào di dời chùa được, bởi vì chùa Liên Trì là cơ sở của Tăng đoàn Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất ở đây đã lâu đời, nhằm phục vụ đời sống tâm linh cho bà con đồng bào phật tử tại vùng Thủ Thiêm – An Khánh này."

Cho dù, Nhà Chùa gặp nhiều khó khăn từ phía nhà cầm quyền nhưng Quý Chư tăng và phật tử vẫn tiếp tục thực hiện các công việc từ thiện và thực hành các buổi lễ theo nghi thức Phật giáo. Hòa Thượng Thích Không Tánh cho biết thêm: "Các hoạt động từ thiện xã hội chúng tôi vẫn tiếp tục làm. Trước đây, các tổ chức Xã hội Dân sự (XHDS) thường hội họp tại chùa, nhưng trong thời gian vừa qua, bị công an ngăn cản nên họ họp bàn bên Dòng Chúa Cứu Thế. Bà con dân oan ở các tỉnh thường hay về đây lánh nạn, công an chỉ đứng bên ngoài canh chừng theo dõi. Mặc dù gặp nhiều khó khăn như thế nhưng chúng tôi vẫn tổ chức các buổi lễ, phát quà cho anh em phế binh VNCH gặp khó khăn, phát gạo cho người nghèo và cho các cháu thiếu nhi bị ung bứu có gia cảnh ngặt nghèo. Nhà chùa còn tồn tại ngày nào thì vẫn tiếp tục thực hiện các hoạt động xã hội ngày đó."

Hòa thượng Thích Không Tánh mong muốn: "Xin kính mong Hội đồng Liên tôn, Quý Chức sắc Tôn

giáo, các tổ chức XHDS trong và ngoài nước… cùng nhau vận động bảo vệ các cơ sở tôn giáo tại Thủ Thiêm. Trước sự đàn áp, bách hại của nhà cầm quyền, trong tương lai thì chúng tôi cũng không biết có thể tồn tại được hay không, nên chúng tôi xin kính mong sự quan tâm của quốc tế, toàn thể bà con đồng bào lên tiếng, can thiệp và bênh vực cho các cơ sở tôn giáo tại Thủ Thiêm được tồn tại, bởi vì nhà cầm quyền đang muốn giải tỏa và xóa sổ các cơ sở tôn giáo lâu đời tại địa phương này, để bán đất rồi chia chác cho nhau."

"Trường hợp quý cấp lãnh đạo nhà nước nhất quyết giải tỏa, cưỡng chế, triệt hạ chùa, chúng tôi đành nguyện dù phải bỏ thân mạng này cũng quyết lòng bảo vệ chùa Liên Trì được bảo tồn, hầu báo đáp thâm ân Tam Bảo cùng đồng đạo phật tử đã bao đời dày công bồi đắp, xây dựng chùa Liên Trì tại đất Thủ Thiêm này." Hòa thượng Thích Không Tánh nhấn mạnh trong thư kiến nghị gửi đến ông Chủ tịch Nước, ông Thủ tướng và các cấp có thẩm quyền.

TỰ DO NGÔN LUẬN
Bán nguyệt san ra ngày 1 và 15 mỗi tháng
IN VÀ TẶNG TẠI VN
Địa chỉ liên lạc:
witness2005@gmail.com
Muốn đọc tờ báo trên mạng, xin mời ghé:
http://www.tdngonluan.com
www.tudodanchuvietnam.net
http://tudongonluan.atspace.com
http://www.viet.no
http://khoi8406vn.blogspot.com
Trong trang mạng thứ 1, thứ 3 và thứ 5 trên đây, Quý vị có thể tìm thấy nhiều tài liệu đấu tranh cho dân chủ tại Việt Nam

Xin vui lòng giúp phổ biến bán nguyệt san này cho Đồng bào quốc nội, kể cả công an và quân đội

Thư cảm tạ của
CỰU TÙ NHÂN LƯƠNG TÂM TRẦN HỮU ĐỨC

.....Truyền thông CCT 05-01-2014.....

Trọng kính quý Đức Cha! quý Cha, quý Tu sĩ, quý tổ chức cá nhân trong nước cũng như quốc tế, cùng toàn thể đồng bào trong và ngoài nước kính yêu!

Con là cựu Tù nhân Lương tâm Trần Hữu Đức – Hiện nay con vẫn đang chịu án quản chế 12 tháng từ phía nhà cầm quyền Việt Nam.

Giờ phút này đây con không biết lấy từ nào để diễn đạt niềm hạnh phúc của con, hạnh phúc khi con được sinh ra, được làm con Thiên Chúa, được sống trong lòng Giáo hội mẹ hiền, được sống trong vòng tay yêu thương của cha mẹ và người thân. Con cũng rất hãnh diện và tự hào là một công dân nước Việt Nam, một đất nước tuy nhỏ nhưng danh vang, người tuy ít nhưng chí lớn, một đất nước quật cường giàu truyền thống yêu nước bản sắc dân tộc, với lịch sử đầy vẻ vang hơn bốn ngàn năm văn hiến. Vui mừng biết bao sau bao năm tháng xa cách nay con được trở về sống trong bầu khí ấm áp nghĩa tình này.

Lời đầu tiên con muốn nói nhất mà con muốn gửi tới quý Đức Cha, quý Cha, quý tổ chức, cá nhân, anh em thân hữu gần xa và mọi người là lời cám ơn sâu sắc và chân thành nhất mà thâm tâm con muốn đến từng người một để cảm ơn.

- Con xin cảm ơn các Đức Cha trong Giáo hội Công giáo Việt Nam, cách riêng là các Đức Cha Giáo phận Vinh. Đức Cha Paul Nguyễn Thái Hợp, Giám mục Giáo phận Vinh, là mục tử nhân lành. Cha đã hết long yêu thương đoàn chiên trong đó có 17 anh em thanh niên sinh viên Công giáo chúng con. Vì công lý sự thật mà Cha đã chịu nhiều khó khăn, nhiều sự bôi nhọ và vu khống từ phía chính quyền. Đức Cha Paul Marie Cao Đình Thuyên, vị mục tử đáng kính của Giáo phận, tuy tuổi đã già sức đã yếu, nhưng Cha có một tinh thần trẻ trung năng động, vững mạnh và sẵn sàng đối diện trước mọi khó khăn, bất công trong xã hội, là mẫu gương đơn sơ hiền lành, khôn ngoan, luôn sống công lý sự thật để chúng con học hỏi. Người đã luôn sát cánh với những người trẻ, sinh viên và gia đình chúng con. Đức Cha Peter Nguyễn Văn Viên, Giám mục phụ tá Giáo phận Vinh, là vị Giám mục trẻ tuổi nhất trong các Giám mục, Cha đã niềm nở tiếp đón người nhà chúng con cũng như động viên, ân cần thăm hỏi chúng con khi người nhà chúng con đến ngài kêu cứu. Cùng với các Đức Cha của các Giáo phận khác đã hiệp thông dâng thánh lễ cầu nguyện cho chúng con cách này hay cách khác. Đức Tổng Giuse Ngô Quang Kiệt, vị Giám mục của người nghèo, là người luôn đi đầu trong công cuộc đấu tranh cho công lý sự thật, người bị áp bức bóc lột với khẩu hiệu "*Tự do tôn giáo là quyền, không phải là ân huệ xin–cho*", ngài đã hiệp dâng thánh lễ với các đan sĩ dòng Xitô Châu Sơn để cầu nguyện cách riêng cho anh em chúng con luôn được bình an mạnh khỏe, vững tin và bền độ đến cùng.

- Con xin cảm ơn sâu sắc tới cha bề trên, quý cha dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam cách riêng Dòng CCT Thái Hà (Hà Nội), Dòng CCT Sài Gòn… đã liên tục lên tiếng bảo vệ chúng con, thắp lên những ngọn nến lung linh đầy tình yêu thương để cầu nguyện, hiệp thông dâng thánh lễ giúp đỡ chúng con cách này hay cách khác – đây là nơi mà gia đình con cũng như gia đình của các anh em nương tựa vượt qua mọi khó khăn, là điểm dừng chân khi người thân gia đình chúng con đi đòi người.

Tiếp đến con xin gửi lời cảm ơn và hết lòng tri ân quý Cha, quý Thầy, quý Sơ cùng toàn thể cộng đồng dân Chúa thuộc các giáo phận trong nước trải dài từ Bắc vào Nam, các giáo phận trên khắp thế giới từ châu lục này đến châu lục khác: Giáo phận Hà Nội, Giáo phận Thanh Hóa, Giáo phận Vinh, Giáo phận Huế,Giáo phận Sài Gòn… Các giáo xứ Thái Hà (Hà Nội), Thuận Nghĩa Thuận Giang, Nghi Lộc, Thanh Xuân, Yên Lý, Vĩnh Hòa, Nhân Hòa, La Nham, Trại Gáo, Đạo Đồng, Bảo Nham, Yên Đại, Vạn Lộc, Phú Long, Cầu Rầm, Lập Thạch… Giáo xứ Mỹ Hòa (Hà Tịnh). Các tu sĩ dòng Mến Thánh Giá, Đại Chủng viện Vinh Thanh… Trung tâm Bảo vệ Sự sống Gioan-Phaolo II (Vinh), hội Con Đức Mẹ, hội Têrêxa, hội Phan Sinh, hội Mân Côi, nhóm Thánh Gioan Tiền Hô, hội Sinh viên Công giáo (Hà Nội-Vinh-Sài Gòn), gia đình Thánh Tâm, cộng đoàn Vinh tại Hà Nội… đã cùng hiệp thông dâng thánh lễ thắp nến cầu nguyện cho quê hương đất nước, cho con và cho các anh chị em khác đồng cảnh như con. Những ngọn lửa ấy đã trải dài đến nhiều quốc gia trên thế giới từ Á, Âu, Úc, Phi, Mỹ.

- Con xin cảm ơn Ủy ban Công lý và Hòa bình Việt Nam đã ra văn thư

ngày (10-1-2012) bày tỏ thẳng thắn, lên án chính quyền Việt Nam bắt 17 anh chị em sai pháp luật, văn thư ngày (28-12-2012) đã khẳng định chắc chắn lập luận của nhà lập pháp Việt Nam, nhất là các cơ quan tư pháp Nghệ An về điều 88, điều 79 Bộ luật hình sự hiện hành về tội tuyên truyền chống nhà nước CHXHCNVN và tội âm mưu nhằm lật đổ chính quyền nhân dân, đã đi ngược lại quyền tự do ngôn luận tự do báo chí, quyền được thông tin hội họp, lập hội, biểu tình theo quy định của pháp luật, được quy định rõ trong hiến pháp Việt Nam và công ước Quốc tế về nhân quyền mà Việt Nam đã ký kết.

- Các đại sứ quán Mỹ, Canada, Australia, Đức, Na Uy, New Zealand, Liên minh Châu Âu đã lên tiếng bênh vực cho anh em chúng con khi thấy sự vi phạm nhân quyền trầm trọng của chính quyền VN khi bắt người không đúng trình tự của pháp luật.

- Các tổ chức dân sự Việt Nam, Khối 8406, hội Ái hữu Tù nhân Chính trị và Tôn giáo Việt Nam, hội Anh em Dân chủ, hội Bảo vệ quyền Tự do Tôn giáo, hội Bầu bí Tương thân, Mạng lưới Blogger Việt Nam, nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền, hội Bạch Đằng Giang, Phong trào liên đới dân oan đấu tranh, Văn phòng Công lý và Hòa bình Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn, Hội thánh Chuồng bò, Giáo hội Tin Lành Mennonite độc lập, Giáo hội Phật giáo Hòa hảo Thuần túy, Giáo hội liên hữu Lultheran Việt Nam–Hoa Kỳ, Hội thánh Cao Đài… đã vận động tổ chức kêu gọi các tổ chức nhân quyền quốc tế lên tiếng bảo vệ, giúp đỡ cả tinh thần cũng như vật chất cho chúng con.

- Tổ chức Theo dõi Nhân quyền Quốc tế (HRW), các tổ chức phi chính phủ: Liên minh Báo chí Đông Nam Á, Liên đoàn Nhân quyền Việt Nam, Trung tâm Văn bút lưu vong, Tổ chức Hành động của người Công giáo để bãi bỏ tra tấn, Tổ chức Ý tưởng Bảo vệ pháp lý cho truyền thông, Quỹ biên giới điện tử (ACAT France, Access, Article19, Electronic Frontier Foundation, Front Line Defenders, Indexon, Censorship, Media, Defence South East Alliance) đã vận động, viết kiến nghị thư lên án chính quyền Việt Nam về việc bắt người trái công ước nhân quyền Liên Hiệp Quốc và yêu cầu trả tự do cho các tù nhân lương tâm.

- Liên đoàn sinh viên Công giáo VN, Hội Ái hữu bắc Califonia, hội bạn Đặng Xuân Diệu trên Facebook.

- Các linh mục Việt Nam hải ngoại nhất là hai linh mục Vincent Phạm Cao Quý, Peter Nguyễn Văn Khải (Dòng Chúa Cứu Thế) và các linh mục khác đã hiệp dâng thánh lễ cầu nguyện cho 17 anh chị em chúng con và các anh chị em khác mà gặp nhiều khó khăn.

- Con xin chân thành cảm ơn các tổ chức cá nhân, cơ quan truyền thông báo chí, blogger, các website… của các Giáo phận, Giáo xứ, Sở dòng, Doanh trí, sinh viên bạn bè, những người yêu mến Công lý – Hòa bình – Sự thật… trong và ngoài nước, đã chịu nhiều khó khăn mất nhiều thời gian để cập nhật nhật tin tức.

- Các gia đình, bạn bè anh em hải ngoại luôn đồng hành, quan tâm, thăm hỏi động viên, giúp đỡ, chia sẻ vật chất cũng như tinh thần.

- Các luật sư đã vì công lý lẽ phải mà không màng đến sự an nguy bị thù ghét bản thân, gia đình để lên tiếng bào chữa, nói lên tiếng nói của công lý sự thật, bảo vệ, bênh vực anh em chúng con.

- Con xin chân thành tri ân cảm tạ tất cả mọi người từ các em nhỏ, cho đến những cụ già tóc bạc, những người chỉ còn một ít sức thôi nhưng cũng luôn cố tìm cho được mọi cách để lên tiếng bảo vệ chúng con, những mảnh đời éo le, những gia đình bần nông vất vả… các anh chị em không cùng niềm tin tôn giáo nhưng vì một nền hòa bình chân chính và vì một xã hội tốt đẹp hơn, anh chị em đã luôn sát cánh kề bên để ủng hộ chúng con, các y bác sỹ đã quan tâm chăm sóc sức khỏe, chữa bệnh gửi thuốc cho con và gia đình. Và vì tình yêu quê hương đất nước, vì sự an nguy của Tổ quốc, vì công lý sự thật mà mọi người đã bất chấp tất cả mọi khó khăn hiểm nguy, sự đàn áp của chính quyền cộng sản Việt Nam để công khai ủng hộ, chia sẻ, lo lắng cho con và cho các anh em, nhất là những ngày ra tòa mọi người đã giơ cao khẩu hiệu *"Bạn Tôi Vô Tội", "Hãy Trả Tự Do Cho Các Tù Nhân Lương Tâm"*… Còn rất rất nhiều tình cảm thiêng liêng khác nữa mà mọi người đã dành cho anh em chúng con. *Con thật hạnh phúc!*

Con chẳng biết nói gì hơn ngoài lời cảm ơn và lòng tri ân chân thành gửi đến quý Đức Cha, quý Cha, quý vị Tu sỹ, quý tổ chức cá nhân và tất cả mọi người, đồng bào quốc nội cũng như hải ngoại. Cúi xin tình yêu thương của Thiên Chúa ban xuống trên quý Đức Cha, quý Cha, quý Tu sỹ, quý anh em thân hữu gần xa trong và ngoài nước muôn ơn lành hồn xác để cuộc sống mỗi ngày chúng ta luôn được hạnh phúc trong Chúa. Cho đất nước Việt Nam thân yêu chúng ta được sớm thoát khỏi sự bất công giả dối mà ý thức hệ Cộng sản đem lại.

Con xin cảm ơn cách đặc biệt tới ông bà cha mẹ anh em – những người đã sinh thành dưỡng dục con. Sự sống con có chính là được đón nhận từ cha mẹ, được bàn tay yêu thương chăm sóc, hạnh phúc biết bao khi con có cha mẹ, anh em cả khi vui cũng như lúc hoạn nạn, trải qua biết bao nhiêu gian nan vất vả, những thấp thỏm lo âu để nuôi nấng dậy dỗ con nhận biết chúa sống làm người.

Một lần nữa con xin chân thành tri ân cảm tạ tình yêu bao la của Thiên Chúa, của quý Đức Cha, quý Cha và quý tổ chức cá nhân, quý ân nhân thân nhân bạn bè anh em thân hữu gần xa và tất cả mọi người trong và ngoài nước.

Con xin chân thành cảm ơn!

Trần Hữu Đức

HAI NĂM SAU PHIÊN TÒA SƠ THẨM XỬ CÁC THANH NIÊN CÔNG GIÁO VÀ TIN LÀNH (08-09/01/2013)

Kể từ ngày 30-7-2011, an ninh CSVN bắt cóc hàng loạt các TNCG, bắt người không có lệnh, cũng không thông báo cho gia đình các nạn nhân biết. Chính quyền cộng sản đã tra tấn, ép cung, đánh đập dã nam các TNCG. Sau 18 tháng giam giữ trái phép và cuối cùng ghép cho họ tội danh "lật đổ chính quyền" và đưa ra xét xử ngày 8-9/1/2013 tại TP. Vinh, Nghệ An.

Sau hơn 3 năm bị bắt, một số các TNCG đã ra tù như anh Hồ Văn Oanh, anh Nguyễn Xuân Anh, anh Nông Hùng Anh (ba trong 14 thanh niên bị kết án theo điều 79 BLHS), bên cạnh đó còn có 3 TNCG bị kết án theo điều 88 BLHS cũng đã mãn hạn tù gồm: anh Chu Mạnh Sơn, anh Trần Hữu Đức và anh Đậu Văn Dương, các anh em còn lại đang bị giam cầm tại các trại giam Nam Hà, Cẩm Thủy, Xuyên Mộc… Một TNCG chỉ mới được gặp gia đình một lần từ khi bị bắt cóc tới nay đó là anh Đặng Xuân Diệu. Anh đã bác bỏ bản án sau khi phiên tòa sơ thẩm kết thúc, anh đã gửi kháng cáo nhưng không được giải quyết, anh nói mình không có tội và quyết không mặc áo phạm nhân. Anh bị cán bộ trại giam số 5 Thanh Hóa biệt giam, và bị đánh đập dã man. Hiện nay anh đang bị giam tại trại giam Xuyên Mộc.

Hôm 13-11-2014 có 3 viên công an, 1 công an của bộ, còn 2 công an của tỉnh Nghệ An đến phòng trại giam bắt 2 TNLT là anh Nguyễn Đình Cương và anh Hồ Đức Hòa ký biên bản nhận tội, nhưng cả 2 anh cương quyết không ký. Theo thông tin từ người thân, anh Hồ Đức Hòa nay đang bị bệnh cao huyết áp, và các bệnh về đường tiêu hóa. ***(theo Thanh Niên Công Giáo)***

NHÌN LẠI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2014

.....Dân Làm Báo 12-01-2015.....

Năm 2014, Việt Nam chính thức trở thành thành viên Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp quốc. Đây cũng là năm đánh dấu sự thay đổi của phong trào dân chủ tại Việt Nam khi nhiều tổ chức XHDS cùng công khai tham gia vận động và hoạt động.

So với năm 2013, tình trạng nhân quyền Việt Nam không thay đổi đáng kể so với những điều mà nhà nước CHXHCN Việt Nam đã cam kết với quốc tế, đỉnh điểm là việc bắt giam nhiều bloggers vào cuối năm khiến nhiều người thấy rõ hơn cách hành xử và những vi phạm khi VN gia nhập vào Hội đồng Nhân quyền LHQ..

Bước sang năm 2015 dự đoán sẽ có nhiều sự kiện đầy sống động phía trước, chúng ta hãy cùng điểm lại tình trạng nhân quyền Việt Nam trong năm 2014 với những diễn biến chính:

I. Vận động ngoại giao, tiếp xúc quốc tế - hướng đấu tranh mới:

Tháng 12-2013, tiếp sau Tuyên bố 0258 do hơn một trăm bloggers Việt Nam ký tên và gửi tới đại sứ quán các nước, các tổ chức NGOS quốc tế, văn phòng cao ủy LHQ..., Mạng lưới Blogger Việt Nam (MLBVN) chính thức được thành lập và tiếp tục thúc đẩy việc đấu tranh cho quyền tự do ngôn luận bằng phương hướng vận động quần chúng Việt Nam song song với vận động ngoại giao, chủ động tiếp xúc với giới quan sát, bảo vệ nhân quyền quốc tế để làm rõ tình trạng vi phạm nhân quyền tại VN.

Tháng 1/2014: Theo lời mời của Văn phòng Cao ủy Liên Hiệp quốc về Nhân quyền (OHCHR), Tổ chức Theo dõi Nhân quyền (Human Rights Watch) và một số tổ chức quốc tế khác, phái đoàn dân sự độc lập Việt Nam gồm các tổ chức VOICE, Mạng lưới Blogger VN, Dân Làm Báo, Con đường Việt Nam, Phật giáo Hòa Hảo Truyền thống, No-U Việt Nam, Hội Ái hữu Tù nhân Chính trị và Tôn giáo VN, đã có những buổi tiếp xúc, làm việc với nhiều tổ chức khác nhau tại Washington DC, New York, Hoa Kỳ.

Phái đoàn Việt Nam đã trao đổi, thảo luận về tình hình nhân quyền tại Việt Nam, đặc biệt là tình hình đàn áp tôn giáo, chính sách bóp nghẹt tự do ngôn luận, tự do internet qua các điều luật, nghị định như 72, 258... Các đại diện cũng đã trình bày việc nhà cầm quyền thay đổi chiến thuật đàn áp - chuyển từ xử phạt tù sang phạt tiền và dùng côn đồ gây thương tích với những bằng chứng cụ thể.

Tháng 2/2014: Đoàn đại diện dân sự độc lập Việt Nam đã có buổi trình bày tổng quát về tình hình nhân quyền Việt Nam, xu hướng đàn áp của nhà nước Việt Nam đối với các quyền tự do cơ bản của người dân tại Brussels (Bỉ). Đoàn cũng đã trình bày về sự phát triển của xã hội dân sự, của truyền thông độc lập và hoạt động ngày càng mạnh mẽ về Nhân quyền tại Việt Nam. Sau phần trình bày, đoàn Việt Nam đã nhận được khoảng 30 câu hỏi từ 10 nước thành viên bao gồm các lĩnh vực nhân quyền, đặc biệt tập trung vào các quyền dân sự và chính trị ở Việt Nam. Ngày 5 tháng 2, các đại diện dân sự độc lập Việt Nam đã tham gia phiên điều trần UPR tại Geneva (Thuỵ Sĩ).

Tại Việt Nam, các tổ chức xã hội dân sự (XHDS) độc lập như MLBVN, No-U, Con đường Việt Nam, Truyền thông Chúa Cứu Thế... đã liên tiếp có các buổi hội thảo công khai với sự tham dự của các đại diện đại sứ quán và các nhà báo quốc tế để thảo luận về tình trạng cấm xuất cảnh tùy tiện, tình trạng công an đánh chết dân và cách vận dụng cơ chế UPR để cải thiện tình trạng nhân quyền tại Việt Nam. Các buổi hội thảo đều có gửi lời mời đến đại diện của nhà cầm quyền Việt Nam và họ đã cử an ninh thường phục đến ngăn cản, quấy phá.

29/5/2014: Blogger Phạm Thanh Nghiên điều trần trước Quốc hội Canada về tình trạng vi phạm nhân quyền trầm trọng trong nhà tù CSVN đối với Tù nhân Lương tâm.

Tháng 6/2014: Phái đoàn dân sự độc lập Việt Nam tham gia phiên điều trần UPR với sự tham gia của tiến sĩ Nguyễn Quang A, luật gia Trịnh Hữu Long, blogger Phạm Lê Vương Các, luật sư Nguyễn Thị Vy Hạnh để tiếp tục thúc đẩy quá trình cải thiện nhân quyền tại Việt Nam.

Cũng trong năm 2014, đại diện các nhóm XHDS độc lập như Dân Làm Báo, Con đường VN, Phụ nữ Nhân quyền Việt Nam, Mạng lưới Blogger VN, Vietnam UPR, Phật giáo Hòa Hảo, Hội Tù nhân Lương tâm, Bầu bí Tương thân, Voice, Anh em Dân chủ, Truyền thông Chúa Cứu Thế, Diễn đàn Xã hội Dân sự, Phật giáo Thống nhất, Liên đới Dân oan, Hiệp hội Dân oan, Hội Ái hữu Tù nhân Chính trị & Tôn giáo, Tin lành, Cao đài... liên tiếp có các buổi gặp gỡ, trao đổi và thảo luận về tình trạng vi phạm nhân quyền tại Việt Nam với đại diện các đại sứ quán, các tổ chức quốc tế tại Hà Nội và Sài Gòn.

Tháng 11/2014: Một nhóm những người hoạt động nhân quyền gồm blogger Huỳnh Thục Vy, Huỳnh Trọng Hiếu, Phạm Bá Hải, Nguyễn Trí Dũng (con trai blogger Điếu Cày Nguyễn Văn Hải), Lê Quốc Quyết (em trai LS Lê Quốc Quân) và blogger Mẹ Nấm (Nguyễn Ngọc Như Quỳnh) đã có buổi gặp gỡ với ông Sigmar Gabriel - Phó thủ tướng Đức, đồng thời là lãnh đạo đảng Dân chủ Xã hội (SPD)- một trong hai chính đảng lớn nhất nước Đức, tại Sài Gòn vào ngày 21-11 bên lề Hội nghị Châu Á - Thái Bình dương lần thứ 14 của doanh nghiệp Đức. Ngoài việc thúc đẩy quan hệ kinh tế thương mại, các nhà ngoại giao phương Tây còn muốn có thêm thông tin về các trường hợp đàn áp nhân quyền ở Việt Nam để buộc Hà Nội phải thực hiện đúng những cam kết của họ khi gia nhập Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp quốc. Năm 2014 là năm đánh dấu sự thay đổi trong hướng đấu tranh khi nhiều tổ chức XHDS độc lập tại Việt Nam chủ động thay đổi cách vận động và công bố thông tin cho giới quan sát quốc tế.

II. Vi phạm quyền tự do đi lại - Cấm xuất cảnh tùy tiện:

Trong năm 2014, cùng với sự thay đổi về đường hướng đấu tranh, những người hoạt động Việt Nam đã bị nhà cầm quyền đáp trả bằng những hành vi xâm phạm quyền tự do đi lại như: theo dõi, chặn bắt và cấm xuất cảnh một cách tùy tiện.

Một số thành viên Mạng lưới Blogger Việt Nam bị cấm xuất cảnh và bị tịch thu hộ chiếu khi chuẩn bị tham dự quá trình vận động tiếp tục cho chiến dịch 0258 và tiến trình UPR vào tháng 12-2013. Những người khác sau khi tham dự phiên kiểm định UPR về cũng bị cấm xuất cảnh: Bùi Tuấn Lâm, Nguyễn Đình Hà, Lê Thanh Tùng...

Chưa dừng lại ở đó, an ninh Việt Nam tiếp tục đưa ra lý do "an ninh quốc gia" để ngăn chặn việc đi lại và từ chối cấp hộ chiếu cho nhiều người khác như Lưu Văn Minh, Nguyễn Văn Thạnh, Dương Đại Triều Lâm, Nguyễn Lân Thắng, Hoàng Văn Dũng, Nguyễn Nữ Phương Dung, Lê Đức Triết, Nguyễn Công Thủ, Nguyễn Thanh Thủy...

Cũng với lý do "đảm bảo an ninh trật tự", công an Việt Nam đã liên tiếp ngăn chặn, tạm giữ tùy tiện những người đấu tranh cho tự do dân chủ nhằm ngăn cản họ tham dự các buổi họp XHDS, các hội thảo do các đại sứ quán tổ chức.

Tại Sài Gòn, nhà riêng của bác sĩ Nguyễn Đan Quế, nhà văn Phạm Đình Trọng, nhà báo Phạm Chí Dũng

... thường xuyên có "khách" gác cổng và theo sát.

Tại Nha Trang, blogger Mẹ Nấm (Nguyễn Ngọc Như Quỳnh) liên tục bị câu lưu, bị tịch thu tài sản và tạm giữ tại trụ sở công an tỉnh Khánh Hòa khi trên đường ra sân bay tham dự hội thảo do đại sứ quán Úc và đại sứ quán Canada tổ chức vào tháng 7 và tháng 11-2014.

Tại Hà Nội, các blogger Đặng Phương Bích, Trịnh Kim Tiến, Ng. Chí Tuyến, Nguyễn Lân Thắng, Lê Dũng, Lã Việt Dũng, Huỳnh Phương Ngọc, Huỳnh Thục Vy, Huỳnh Trọng Hiếu, Nguyễn Ngọc Lụa... cũng gặp phải tình trạng tương tự mỗi khi có hội thảo hay sự kiện xảy ra. Riêng blogger Trần Thị Nga ngoài việc bị nhốt tại khách sạn còn bị công an giả dạng côn đồ đánh trọng thương.

III. Đàn áp, sách nhiễu, bắt giữ blogger, người bất đồng chính kiến:

Đi ngược với dự đoán của giới quan sát, ngay sau khi trở thành thành viên HĐNQ LHQ, Việt Nam đã liên tiếp có nhiều hành vi trấn áp và bắt giữ các bloggers:

2/1/2014: Hơn 20 công an bất ngờ ập vào nhà riêng của ký giả Trương Minh Đức ở Bình Dương lấy cớ kiểm tra lưu trú để bắt giữ và câu lưu 2 anh em cựu tù nhân lương tâm Huỳnh Anh Tú và Huỳnh Anh Trí.

Sau đó, vào đêm 31-01-2014, 2 anh em tù nhân lương tâm này cũng bị khủng bố, đe dọa khi ghé thăm nhà bà Bùi Thị Minh Hằng ở Vũng Tàu.

15/01/2014: Tại xã Thọ Sơn, huyện Bù Đăng, tỉnh Bình Phước chùa Trúc Lâm Phật Thông đã bị nhà nước kiểm cớ hạch sách, lập biên bản, giải tán những người đang phát quà tết cho đồng bào nghèo. Nguyên nhân các cán bộ quan chức gây khó là vì người dân đã không "trình" với quan xã mà chỉ trình với quan thôn đồng thời có liên hệ với Hội Bảo trợ Người Tàn tật, Trẻ Mồ côi và Bệnh Nhân nghèo.

20/1/2014: Nhiều người đã bị công an Hà Nội bắt giữ, cưỡng chế đưa đi một cách thô bạo khi đến nhà riêng của anh Phạm Văn Trội để thăm hỏi. Những người bị bắt gồm có Ts Nguyễn Quang A, nhà văn Nguyễn Tường Thụy, blogger Nguyễn Lân Thắng, Nguyễn Kim, Lê Hùng, cô Mai Thảo... Tại trụ sở Ủy ban xã Chương Dương, huyện Thường Tín, Hà Nội, ông Nguyễn Kim bị 4 viên công an hành hung hết sức dã man ngay trong trụ sở, blogger Trịnh Anh Tuấn (Gió Lang Thang) khi đến đòi thả người cũng bị đánh lén rất đau.

21/1/2014: Tòa án huyện Cờ Đỏ - Cần Thơ tuyên dân oan Nguyễn Thị Ánh Nguyệt 3 năm tù giam và Nguyễn Thị Tuyền 2 năm rưỡi vì tội với cáo buộc mang tên 'gây rối trật tự công cộng' theo điều 245 Bộ luật hình sự.

24/1/2014: Hai dân oan Dương Nội là ông Trần Văn Sang và ông Trần Văn Miên bị triệu tập lên cơ quan cảnh sát điều tra Công an quận Đống Đa, Hà Nội, "để giao quyết định và ký quyết định khởi tố bị can đã vi phạm vào Điều 245 BLHS, với tội danh gây rối trật tự công cộng". Ngày 29/3 tòa án Hà Đông tuyên phạt ông Miên 22 tháng tù giam và ông Sang 20 tháng tù giam.

Cùng ngày, tại đám tang luật gia Lê Hiếu Đằng, một số côn đồ không rõ từ đâu đã thô bạo phá rối đám tang của ông tại chùa Xá Lợi ở quận 3, Sài Gòn, như giựt mất băng-rôn trên các vòng hoa kính viếng.

Tháng 2/2014: Bốn học viên Pháp Luân Công là Nguyễn Doãn Kiên, Vũ Hồng Tố, Nguyễn Văn Kiểm và Trịnh Kim Khánh bị khởi tố và bắt giam theo điều 245 BLHS với cáo buộc "gây rối trật tự công cộng". Ông Ng. Doãn Kiên bị kết án 6 năm tù giam, các ông Vũ Hồng Tố bị kết án 5 năm tù, Ng. Văn Kiểm 4 năm tù và Trịnh Kim Khánh 4 năm tù. Các học viên Pháp Luân Công này bị bắt khi tiến hành hoạt động mang tên 'tấn công lăng Ba Đình' - một trong những biểu tượng quan trọng của đảng cộng sản. Cuộc tấn công được thông báo công khai trước một ngày nên toàn bộ đã bị bắt giữ trước khi tiếp cận lăng Ba Đình. Phiên xét xử cả 4 người diễn ra rất nhanh chóng và không có sự tham dự của luật sư bào chữa.

9/2/2014: Tại Đồng Tháp, Công an đã huy động lực lượng lên đến hàng trăm người kéo đến bao vây, khủng bố nhà riêng của gia đình ông Nguyễn Bắc Truyển. Chiều cùng ngày, sau khi đã cắt đứt hệ thống điện và internet, lực lượng công an bất ngờ xông vào tấn công phá cửa, đập phá tan tành đồ đạc trong gia đình ông bà, sau đó bắt giam ông Nguyễn Bắc Truyển cùng vợ sắp cưới là cô Bùi Thị Kim Phượng và người chị vợ tên Bùi Kim Cang.

11/2/2014: Công an sắc phục và dân phòng đã đổ quân tấn công vào nhà thờ Thái Hà (Đống Đa, Hà Nội). Viện ký do 'kiểm tra hành chính', phía công an đưa ra những yêu cầu ngang ngược nhằm mục đích sách nhiễu và đe dọa những giáo dân đang có mặt tại nhà thờ.

Cùng ngày 11-2-2014, tại Đồng Tháp, bà Bùi Thị Minh Hằng và nhiều bà con tín đồ Phật giáo Hòa Hảo đã bị côn an đánh đập và bắt giam khi đến thăm gia đình vợ chồng ông bà Nguyễn Bắc Truyển. Tổng cộng khoảng 22 người đã bị công an dùng gậy ba trắc đánh đập tàn bạo, ít nhất 5 người bị đánh đến ngất xỉu. Tất cả mọi người bị bắt trói đưa về trụ sở CA huyện Lấp Vò, đồ đạc bị ngang nhiên cướp trắng trên đường. Sau đó, bà Hằng cùng 2 người khác là Nguyễn Thị Thúy Quỳnh và Nguyễn Văn Minh bị bắt giam và tuyên án từ 2 đến 3 năm tù với cáo buộc "gây rối trật tự công cộng".

Tại Tam Kỳ - Quảng Nam, nhà văn, blogger Huỳnh Ngọc Tuấn bị công an ném gạch đá vào nhà riêng.

16/2/2014: Công an Nghệ An bắt cóc và ép người dân ký "cam kết không tham dự phiên tòa xét xử Luật sư Lê Quốc Quân".

18/02/2014: Hà Nội mở phiên tòa phúc thẩm xét xử Luật sư Lê Quốc Quân với cáo buộc trốn thuế. Luật sư Lê Quốc Quân được biết đến như một nhà hoạt động đấu tranh vì tự do dân chủ tại Việt Nam. Ông bị kết án 30 tháng tù giam, và phải nộp phạt một khoản tiền trị giá hơn 1 tỷ đồng.

21/2/2014: An ninh tiếp tục giả dạng côn đồ tạt nước thối và ném gạch đá vào nhà ông Huỳnh Ngọc Tuấn tại đội 1 thôn Phú Quý, xã Tam Phú, Tam Kỳ, Quảng Nam.

25/02/2014: Vợ chồng Dân oan Nguyễn Thị Tâm bị kết án tổng cộng bản án 11 năm tù giam với tội danh cáo buộc "cố ý gây thương tích" theo khoản 3, Điều 114 Bộ luật Hình sự.

28/2/2014: Tại đám tang bà Ng. Thị Lợi, mẹ tù nhân lương tâm Phạm Thanh Nghiên, nhà cầm quyền cộng sản đã huy động một lực lượng lớn công an, côn đồ đến để phá tang lễ. Rất nhiều người đã bị ngăn cản ngay tại nhà riêng để không thể đến chia buồn với Phạm Thanh Nghiên. Một số người khác bị đánh đập ngay trong tang lễ. Khi xe chở tro cốt bà Nguyễn Thị Lợi đến nghĩa trang Đằng Lâm, ban quản lý nghĩa trang này đã ngăn cản và cho biết Ủy ban Nhân dân phường này đã ra chỉ thị "không cho chôn cất vì lý do liên quan đến chính trị". Tuy nhiên, trước sự kiên quyết của gia đình, mọi việc sau đó đã được giải quyết mặc dù gia đình phải chịu rất nhiều tổn thương về tinh thần vì sự sách nhiễu của công an.

4/03/2014: Đà Nẵng mở phiên tòa xét xử nhà báo, blogger Trương Duy Nhất, người bị bắt giữ bởi điều 258 BLHS. Ông Trương Duy Nhất bị kết án 2 năm tù giam trong một phiên tòa ngắn ngủi và không ai được phép tham dự sau khi bị giam giữ hơn 5 tháng trời.

12/03/2014: Cựu tù nhân lương

tâm Chu Mạnh Sơn, một trong 14 thanh niên Công giáo và Tin lành sống ở Nghệ An, vừa mãn hạn tù hồi 03-02-2014, nhưng đã bị công an huyện Yên Thành, Nghệ An hạch sách, đe dọa và đánh đập.

13/3/2014: Lực lượng công an huyện Nam Sách, tỉnh Hải Dương gồm 4 xe không rõ bao nhiêu người, đã ập vào gia đình anh Nguyễn Bá Đăng, một cựu tù nhân lương tâm mới ra tù năm 2013. Lực lượng này đã dùng số đông ép anh Đăng lên xe giải về đồn công an huyện Nam Sách mà không hề có một lệnh bắt hay giấy tờ gì. Tại đây anh bị lực lượng an ninh tỉnh Hải Dương và an ninh huyện Nam Sách thay nhau thẩm vấn suốt từ chiều ngày 13, đêm 13 và cả ngày 14-3-2014. Mãi đến khoảng 5h chiều 14-3-2014 anh Đăng mới được về đến nhà.

Anh Đăng cho biết rằng: Cơ quan an ninh đã in ra khoảng chục bài do anh viết trên facebook và yêu cầu anh ký tên, anh đã không hợp tác. Sau đó họ lại đưa ra một bài viết có nội dung kêu gọi các lực lượng quần chúng trong nước xuống đường biểu tình vào ngày hôm nay 14-3-2014 và quy cho anh tội "Tổ chức biểu tình" và ép anh ký thừa nhận. Anh không ký vào, sau cùng họ buộc phải thả anh về.

13/04/2014: Phóng viên Anna Huyền Trang của Truyền thông Chúa Cứu Thế Việt Nam bị cấm xuất cảnh và bị 3 nhân viên an ninh đánh và kẹp cổ lôi ra ngoài một cách thô bạo.

5/4/2014: Tại Daknong, công an quấy phá đám tang thầy giáo Đinh Đăng Định, gia đình và bạn bè buộc phải đưa linh cữu thầy Định về nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn để tổ chức.

5/05/2014: Tại Hà Nội, Blogger Anh Ba Sàm (Nguyễn Hữu Vinh) và cộng sự Nguyễn Thị Minh Thúy bị bắt khẩn cấp bởi điều 258 BLHS "Lợi dụng các quyền tự do dân chủ, xâm phạm lợi ích quốc gia".

15/05/2014: Chị Lê Thị Phương Anh, cùng hai người bạn là Trung Nghĩa và Phạm Minh Vũ bị bắt tại Đồng Nai khi đang đi tìm hiểu tình hình công nhân sau cuộc bạo loạn xảy ra tại đây.

18/5/2014: Công an trấn áp, bắt bớ khắp nơi và dập tắt các cuộc biểu tình chống Tr. Quốc của các tổ chức xã hội dân sự ở Sài Gòn và Hà Nội.

29/5/2014: Bà Lê Thị Tuyết Mai, một phật tử thuộc Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất tự thiêu để bảo vệ đạo pháp và chống Trung Quốc xâm lược. Đám tang của bà sau đó đã bị mật vụ, CA sách nhiễu không cho chụp ảnh & quay phim. Ngoài ra công an còn giựt xé những dòng đề phúng điếu, vòng hoa của các hội đoàn và phật tử.

8/07/2014: Ba dân oan Nguyễn Thị Trí (Bình Dương), Ngô Thị Minh Ước (Bình Phước), Nguyễn Thị Bé Hai (Đồng Tháp) bị bắt theo điều 88 BLHS "tuyên truyền chống nhà nước".

7/07/2014: Công an quận Gò Vấp liên tục sách nhiễu gia đình bà Lư Thị Thu Thủy và Lư Thị Thu Vân, hai người chị của bà Lư Thị Thu Trang, thành viên Khối 8406.

Cũng trong ngày này, dân oan Trần Thị Ngọc Anh bị an ninh thường phục dàn cảnh cướp giật và đánh tại khu vực gần bến xe miền Đông (Sài Gòn).

10/07/2014: Cô Grace Bùi, một công dân Mỹ đang đi du lịch ở Hà Nội thì CA Hà Nội đã tới bắt cóc cô khi cô đang ở trong khách sạn 55 Hàng Bè ngay tại trung tâm thủ đô Hà Nội.

Được biết cô Grace đến Hà Nội từ vài ngày trước để tham quan và gặp gỡ một số bạn bè mà cô đã quen trên facebook, sáng ngày 10-07 cô đến thăm bà Phùng Thị Trâm là bệnh nhân đang điều trị trong bệnh Y học Cổ truyền (28 Nguyễn Bỉnh Khiêm, HN). Công an đã theo dõi cô qua facebook của cô và một số bạn bè của cô chia sẻ hình ảnh về chuyện viếng thăm bệnh nhân và các buổi café rồi lên kế hoạch bắt cóc cô.

15/7/2014: Công an ngăn cản phái đoàn Phật giáo Hòa Hảo viếng thăm cựu tù nhân lương tâm Đỗ Thị Minh Hạnh.

29/7/2014: Blogger Mẹ Nấm, Nguyễn Ngọc Như Quỳnh đã bị công an chặn đường bắt cóc khi trên đường ra Hà Nội tham dự buổi hội thảo "Truyền thông phi nhà nước ở Việt Nam trong thời kỳ hiện nay" do đại sứ quán Úc tổ chức. Cô bị giam 9 tiếng đồng hồ một cách phi pháp.

30/7/2014: Blogger Phạm Thanh Nghiên, thành viên Mạng lưới Blogger Việt Nam, đã bị nhiều an ninh, mật vụ kéo đến đòi bắt giam sau khi tham dự buổi hội thảo "Truyền thông phi nhà nước ở Việt Nam trong thời kỳ hiện nay" tại đại sứ quán Úc. Khoảng 5 viên an ninh bao vây Phạm Thanh Nghiên tại khu vực 347 Đội Cấn, phường Cống Vị, quận Ba Đình, Hà Nội. Những người này yêu cầu chị Nghiên phải theo họ về trụ sở CA phường để "làm việc" mà không nêu rõ lý do. Trước những hành vi ngang ngược của phía CA, Phạm Thanh Nghiên đã dứt khoát bất hợp tác

26/8/2014: Công an trấn áp thô bạo, bắt bớ khoảng hơn 60 người từ các nơi đổ về Đồng Tháp tham dự phiên tòa xét xử bà Bùi Thị Minh Hằng, cô Nguyễn Thị Thúy Quỳnh và anh Nguyễn Văn Minh. Nhiều người bị hành hung thô bạo trong lúc bị công an bắt giữ tùy tiện: một số tín đồ PGHH, các chị thành viên trong phong trào Liên đới dân oan, Nguyễn Nữ Phương Dung, Minh Khang, Trương Dũng bị đánh chảy máu đầu, Nguyễn Ngọc Lụa bị đánh đến nhập viện cấp cứu...

Tại phiên tòa sơ thẩm, những người hoạt động nhân quyền là Bùi Thị Minh Hằng bị kết án 3 năm tù giam, Nguyễn Thị Thúy Quỳnh 2 năm tù giam và Nguyễn Văn Minh 2 năm 6 tháng tù giam trong vụ án "gây rối trật tự công cộng".

28/08/2014: Bộ CA VN tổ chức thành lập Cục an ninh mạng trực thuộc BCA nhằm gia tăng quyền lực, đàn áp bloggers và những người sử dụng mạng xã hội bày tỏ chính kiến.

22/09/2014: Blogger Bà Đầm Xòe (nhà văn Phạm Thành) bị cơ quan AN ĐT triệu tập làm việc.

23/10/2014: Blogger Phạm Thanh Nghiên, một trong những người khởi xướng chiến dịch "Chúng tôi muốn biết", bị công an địa phương tiếp tục sách nhiễu bằng cách khóa trái cổng nhà cô ở Hải Phòng trong đêm tối.

24/10/2014: Công an sách nhiễu nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa khi đang chữa bệnh tại Hà Nội. Tại nhà trọ, sau khi kiểm tra giấy tờ tùy thân thì công an đã tìm lý cớ để có thể sách nhiễu nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa. Lý do ông Nghĩa bị "mời" và bị áp giải lên đồn công an là giấy phép lái xe và thẻ hội viên Hội nhà văn của ông là "không hợp lệ".

29/10/2014: Phóng viên Hoàng Văn Đức (báo Đại Đoàn Kết) đã bị CSGT đánh tại bốt giao thông gần chân cầu vượt Mai Dịch, Hà Nội.

5/11/2014: Tại Sài Gòn, công an tấn công vị tân Tổng lãnh sự quán Pháp Emmanuel Ly-Batallan khi trực tiếp đến can thiệp cho gia đình thầy giáo Phạm Minh Hoàng và anh Nguyễn Bắc Truyển đang bị đe dọa.

6/11/2014: Tại Nha Trang, Cơ quan ANĐT triệu tập blogger Mẹ Nấm (Nguyễn Ngọc Như Quỳnh) làm việc về tài khoản và các bài viết trên Facebook cá nhân liên tiếp nhiều ngày sau khi đã tạm giữ và tịch thu tài sản cá nhân của cô.

15/11/2014: Một đoàn 12 người trong đó có tiến sĩ Nguyễn Thanh Giang, gia đình luật sư Lê Thị Công Nhân, anh Trương Văn Dũng, chị Sông Quê, vợ nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa,... từ Hà Nội đi Hải Phòng để tham dự tang lễ Luật sư Trần Lâm, đã bị an ninh côn đồ hành hung và ném

đá làm vỡ cửa kính xe ôtô. Bọn côn đồ xông vào đoàn người, cướp giật vòng hoa tang, lăng mạ, chửi bới đe dọa đoàn ngay tại tang lễ.

23/11/2014: Một số tín đồ Giáo hội Phật giáo Việt Nam thống nhất tại chùa Phước Bửu, Bà Rịa, Vũng Tàu đang chụp ảnh một công trình xây cất trên phần đất trước đây là cổng chùa, đã bị công an và các lực lượng cán bộ địa phương hành hung và thu giữ máy ảnh của một nhà sư. Thầy Thích Thiên Tâm đã bị đè xuống giữa đường đánh đập một cách dã man.

27/11/2014: Tại Hà Nội, facebookers Lý Trí Thành, Lý Quang Sơn, Xe Máy và Quyết Phạm bị lực lượng chức năng xông vào nhà, lục soát, đánh đập và bị bắt về trụ sở công an. Những người này đã đấu tranh và cơ quan chức năng buộc phải thả họ ra trong đêm.

29/11/2014: Tại Sài Gòn, blogger Người Lót Gạch (tên thật là Hồng Lê Thọ) bị bắt khẩn cấp bởi điều 258 BLHS.

19/11/2014: Bà Loan mẹ ruột của Hồ Duy Hải cầm đơn kháng án và biểu ngữ đến trước cổng Tòa án Tối cao ở Hà Nội để kêu oan cho con, khi ông Trương Văn Dũng tới hỗ trợ bà quay phim chụp ảnh thì liền bị Đỗ Anh Minh - bí thư đoàn TNCS HCM dùng lời lẽ vô văn hóa khiêu khích ông. Đỗ Anh Minh tiếp tục chửi bới, rồi bất ngờ dùng tay giựt máy hình và đánh vào đầu ông Dũng khiến văng cả nón, lại còn rồ máy xe chạy định tông vào người ông.

6/12/2014: Tại Sài Gòn, blogger Bọ Lập Quê Choa tức nhà văn Nguyễn Quang Lập bị bắt khẩn cấp và bị khởi tố theo điều 88 BLHS.

15/12/2014: Lực lượng công an, an ninh, dân phòng, quần chúng tự phát và tổ dân phố tổ chức buổi đấu tố gia đình blogger Huỳnh Trọng Hiếu và các thành viên ở cùng nhà tại quận Tân Bình, Sài Gòn với những cáo buộc vu khống những người đang sống trong nhà này "gây rối trật tự công cộng", "chống đảng, chống chính quyền".

22/12/2014: Blogger Nguyễn Văn Thạnh, một thành viên của Phong trào Con đường Việt Nam, nhiều lần bị tấn công, khóa trái cửa nhốt trong nhà, hành hung dã man.

27/12/2014: Tại Sài Gòn, ông Nguyễn Đình Ngọc (người được cho là blogger Nguyễn Ngọc Già) bị bắt khẩn cấp.

Tháng 12/2014: Facebooker Lan Lê - chị Lê Thị Phương Lan đã bị lục xét nhà khẩn cấp và bị đưa về đồn công an làm việc nhiều giờ liên tục và sau đó bị phạt hành chính với số tiền 17 triệu đồng vì giữ sách Đèn Cù (nhà văn Trần Đĩnh) và Chuyện kể năm 2000 (nhà văn Bùi Ngọc Tấn) trong nhà. Chị Lan là một trong những gương mặt nữ nổi bật ở các hoạt động từ thiện cổ xúy cho phong trào nhân quyền tại Hà Nội.

Theo báo cáo cuối năm của Ủy ban Bảo vệ Ký giả (CPJ), Việt Nam hiện đứng thứ 5 trong số 10 quốc gia bắt giữ nhà báo, blogger nhiều nhất.

Trong năm 2014, lực lượng an ninh thường phục gia tăng áp lực, sách nhiễu những người bất đồng chính kiến một cách lộ liễu bằng các hình thức xét hỏi giấy tờ cá nhân, kiểm tra thủ tục tạm trú, tạm vắng với những người ở tỉnh đến Sài Gòn, hoặc Hà Nội làm việc (sử dụng hình thức phạt tiền đối với blogger Huỳnh Trọng Hiếu và người thân là Huỳnh Phương Ngọc).

Nghiêm trọng nhất là có một lực lượng an ninh thường phục chuyên rình rập ở những đám tang của những người bất đồng chính kiến hoặc người thân trong gia đình họ để giật những dải băng-rôn trên vòng hoa viếng. Các trường hợp này đã xảy ra tại đám tang của luật gia Lê Hiếu Đằng, thầy giáo Nguyễn Anh Dũng, nhà văn Bùi Ngọc Tấn... Ngày 26-02-2014, tại đám tang cụ bà Nguyễn Thị Lợi - thân mẫu của blogger Phạm Thanh Nghiên - công an Hải Phòng đã lập nhiều chốt chặn để kiểm tra những người đến viếng đám tang. Khi phát hiện ra người lạ, họ lập tức khống chế và sử dụng các biện pháp nghiệp vụ để ngăn chặn, sách nhiễu bạn bè cùng những người quan tâm đến chia buồn, sau khi sử dụng "côn đồ" xé tan nát các dải băng-rôn trên vòng hoa.

IV. Gia tăng trấn áp, sử dụng bạo lực bằng lực lượng công an thường phục:

Năm 2014, tình trạng lực lượng công an, an ninh thường phục cùng các đoàn thể dưới quyền quản lý của đảng cộng sản Việt Nam (Hội phụ nữ, Đoàn thanh niên CS, dân phòng...) sử dụng bạo lực với những người bảo vệ nhân quyền, giới blogger và những người bất đồng chính kiến gia tăng đáng kể.

2/1/2014: Lê Quốc Quyết (em trai luật sư Lê Quốc Quân) bị 4 nhân viên mật vụ có hung khí tấn công ngày trước cổng vào chung cư Mỹ Kim, phường Hiệp Bình Chánh, Thủ Đức.

17/2/2014: Blogger Huỳnh Trọng Hiếu và nhà văn Huỳnh Ngọc Tuấn bị 10 người bịt mặt đánh đập tại Tam Kỳ khi vừa bước xuống xe taxi.

20/3/2014: Blogger Trịnh Anh Tuấn (Fb Gió Lang Thang), sau khi cùng các thành viên khác của Mạng lưới Blogger Việt Nam tổ chức buổi Cà phê Nhân quyền tại Hà Nội với chủ đề "Quyền tự do đi lại" đã bị ba nhân viên an ninh thường phục có mặt trước đó ở quán cà phê bám sát. Khi lái xe đến đoạn đường Giải Phóng gần ga Giáp Bát, 3 người này bất ngờ lao đến đạp xe khiến anh Tuấn bị ngã xuống mặt đường, đánh đập túi bụi khắp người, điện thoại bị đập vỡ tung tóe xong lên xe bỏ chạy.

22/3/2014: Blogger Trương Văn Dũng đang đi xe máy trên đường đến đoạn cây xăng Nam Đồng - Hà Nội thì bị 1 nhóm 5 thanh niên cầm tuýp sắt bất ngờ đánh gãy chân cách tàn bạo và dùng gót giày đạp vào mặt gây cho ông nhiều thương tích nặng nề.

12/4/2014: Blogger Ng. Hoàng Vi bị an ninh thường phục điều khiển xe máy mang biển số 54-T5 4753 tát thẳng vào mặt khi cô cùng con trai đi tham dự trận đá bóng của No-U SG.

16/4/2014: Blogger Bùi Tuấn Lâm, một thành viên Phong trào Con đường Việt Nam bị an ninh Quảng Nam truy đánh tại Tam Kỳ.

19/4/2014: Các thành viên của Mạng lưới Blogger Việt Nam là Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, Trịnh Kim Tiến, Nguyễn Hồ Nhật Thành và Nguyễn Văn Hải bị đánh đập và câu lưu vì tổ chức buổi Café Nhân quyền lần 3 với chủ đề "Công ước chống tra tấn và vấn nạn công dân chết trong đồn công an" tại Nha Trang. Blogger Nguyễn Ngọc Như Quỳnh bị công an dùng tay chặt mạnh vào đốt sống cổ phía sau gáy. Trịnh Kim Tiến vừa hồi phục sức khỏe sau khi sinh con nhưng cũng bị bóp cổ, túm tóc và tát vào mặt.

21/4/2014: Hai người hoạt động nữ quyền Trần Thị Hài và Nguyễn Ngọc Lụa bị công an đánh đập sau khi tham dự phiên tòa phúc thẩm hai dân oan tại Cần Thơ.

8/5/2014: Luật sư Nguyễn Văn Đài đang ngồi uống café với 4 người bạn thì bị một nhóm 5 thanh niên (được nhận dạng là những người theo dõi ông) tấn công. Hậu quả là ông bị nhóm thanh niên ném ly thủy tinh vào đầu và bị khâu 4 mũi.

17/5/2014: Giảng viên âm nhạc Tp. Vinh là ông Nguyễn Năng Tĩnh đã bị côn đồ hành hung trước sự làm ngơ của hàng chục công an.

25/5/2014: Hòa thượng Thích Vĩnh Phước từ Bà Rịa dẫn đoàn đi viếng tang bà Lê Thị Tuyết Mai (tự thiêu trước dinh Độc Lập để phản đối Trung cộng) đã bị an ninh đánh đập ngay tại chân cầu Sài Gòn.

5/09/2014: Nhà trọ của vợ chồng blogger Huỳnh Trọng Hiếu, Huỳnh

Phương Ngọc, Bùi Thị Nhung tại quận Tân Bình, Sài Gòn bị công an và an ninh thường phục giả dạng côn đồ tấn công, đập phá và sau đó lực lượng công an, an ninh và dân phòng phường 14, Quận Tân Bình đã trấn áp thô bạo và cưỡng chế các thành viên cùng trọ tại địa chỉ trên về đồn công an câu lưu trong nhiều giờ liền. Mục đích nhằm ngăn chặn các thành viên trong gia đình tham dự buổi hội thảo UPR và cuộc họp của các nhóm xã hội dân sự hàng tháng được tổ chức tại nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế - Kỳ Đồng,

Tiếp tục, đêm 10/10, côn đồ 2 lần phá cửa xông vào đập phá đồ đạc trong nhà trọ và đe dọa an ninh tính mạng của những người sống trong nhà này trong đó có một trẻ em 9 tháng tuổi.

30/9/2014: Cựu tù nhân lương tâm Dương Âu bị một an ninh dùng gạch đập vào đầu chảy máu ngay tại nhà riêng của anh.

15/10/2014: Rất đông công an, an ninh nam nữ đã xông tới đàn áp thô bạo, đánh đập, giật điện thoại, bắt chị Trần Thị Hoàng và 11 người khác trong Phong trào Liên đới Dân oan khi các chị cùng nhiều thành viên từ các tỉnh miền Tây kéo về Sài Gòn để ủng hộ phong trào Chúng Tôi Muốn Biết bằng cách trao bản yêu cầu bạch hóa hội nghị Thành Đô cho văn phòng Quốc hội phía Nam.

21/10/2014: Nạn nhân Lê Thanh Hải ở Sài Gòn tố cáo và đưa ra chứng cứ anh bị công an đánh mù mắt trong khi đang điều khiển phương tiện giao thông.

29/10/2014: Phạm Bá Hải và Lê Văn Sóc đi thăm cựu tù nhân lương tâm Dương Âu đã bị an ninh mật vụ đánh đập sau khi họ rời khỏi nhà Dương Âu.

7/12/2014: Ông Trương Minh Hưởng thành viên ban điều hành Hội Dân Oan Hà Nam, một người tích cực đấu tranh bảo vệ nhân quyền và chống tham nhũng, bị 5-6 viên an ninh mật vụ của tỉnh Hà Nam bao vây, gây sự rồi đâm xe vào xe của ông.

Sáng 9/12 ông về quê ở xã Bắc Lý, huyện Lý Nhân, tỉnh Hà Nam để tham dự đám ăn hỏi của đứa cháu. 4h chiều 10-12 sau khi xong việc, ông về nhà ở thị trấn Ba Sao, huyện Kim Bảng, Hà Nam. Khi ông Hưởng vừa đi xe máy rời khỏi cổng làng khoảng 1km thì bị 3 thanh niên mặc thường phục đi 2 xe máy không có biển số ép xe, chúng nhảy xuống đánh đấm ông túi bụi khiến ông bầm dập mặt và bụng. Khi ông hô lên, người dân ở đó chú ý thì bọn chúng bỏ chạy.

11/12/2014: An ninh mật vụ tiếp tục bao vây nhà và đe dọa, gây chiến với ông Trương Minh Hưởng khi ông ra ghi lại hình ảnh.

9/12/2014: Blogger Ng. Hoàng Vi, thành viên Mạng lưới Blogger Việt Nam bị lực lượng an ninh, dân phòng phối hợp với hội phụ nữ phường dàn cảnh đánh đập ngay tại khu vực cô đang cư trú (ngã ba giao nhau giữa đường Phan Văn Năm và Lê Cao Lãng, phường Phú Thạnh, quận Tân Phú). Cuộc tấn công chỉ dừng lại khi cô bị ngã gục, người dân bất bình can thiệp và người nhà cô ra giải cứu. Sau đó, những người an ninh thường phục đã nhân danh công an ra lệnh cho tài xế taxi không được chở cô đi bệnh viện và tăng cường lực lượng giam lỏng cô tại nhà cho đến hết ngày 12-12-2014. Theo thông tin cung cấp của rất nhiều người dân đã chứng kiến sự việc thì người chỉ đạo vụ dàn cảnh đánh ghen trên chính là bà Phạm Thị Tuyết Hạnh - Phó Chủ tịch hội Phụ nữ phường Phú Thạnh, quận Tân Phú, Sài Gòn.

14/12/2014: Hai công an sau khi lấy cớ kiểm tra hành chánh tạm trú tại xã Hòa Phước, Hòa Vang, Tp Đà Nẵng, đã đánh kỹ sư Nguyễn Văn Thạnh gây thương tích phải vào viện điều trị.

31/12/2014: Blogger Nguyễn Văn Thạnh bị 3 an ninh thường phục đeo bám suốt nhiều ngày liền rồi bất ngờ ném mắm tôm vào người nhằm ngăn cản và trả thù việc blogger này tiếp cận và đưa tin về vụ việc người dân "treo cổ tự tử" trong đồn công an vừa mới xảy ra tại Đại Lộc, Quảng Nam.

Người hoạt động nhân quyền Nguyễn Bắc Truyển nhiều lần bị an ninh mật vụ tấn công:

9/2/2014: Tại ấp Hưng Nhơn, xã Long Hưng B, huyện Lấp Vò, tỉnh Đồng Tháp, công an đã tấn công, đập phá nhà cửa, xông vào nhà vợ chồng ông Nguyễn Bắc Truyển tùy tiện bắt ông Truyển đi trước sự chứng kiến của gia đình và đồng đạo Phật giáo Hòa Hảo.

24/2/2014: Tại Hà Nội, trong khi ông Nguyễn Bắc Truyển cùng vợ đến Tòa đại sứ quán Úc để giãi bày về việc công an tỉnh Đồng Tháp đã tấn công, đập phá nhà cửa và bắt đi làm việc không lý do vào ngày 9-2-2014, an ninh thường phục đã chặn đón và hành hung dã man vợ chồng anh Truyển cùng tài xế taxi cho đến khi người dân bất bình vây quanh, họ mới dừng tay và bỏ đi. Hậu quả xương mũi của ông Truyển bị gãy, và nhiều thương tích trên mặt.

28/8/2014: Khi hai vợ chồng ông Nguyễn Bắc Truyển và Kim Phượng đang đi bộ từ trạm xe bus về nhà, hai an ninh thường phục đã điều khiển xe máy lao đến, cố tình đâm thẳng vào vợ chồng ông. Cú tông xe cực mạnh đã khiến ông Truyển phải nhập viện chữa trị do bị chấn thương ở đầu. Bà Bùi Thị Kim Phượng may mắn không bị thương tích do những kẻ thủ ác nhắm mục tiêu vào chồng bà.

Trần Thị Nga, một thành viên của Ban điều hành Hội Phụ nữ Nhân quyền Việt Nam nhiều lần bị an ninh mật vụ côn đồ tấn công, điển hình:

23/3/2014: Tại Hà Nội, chị Trần Thị Nga và nhiều người bị đánh đập khi công khai giăng biểu ngữ đòi thả Bùi Thị Minh Hằng. Chị Nga còn bị tấn công tình dục ngay trong đồn công an.

25/5/2014: Sau khi từ nhà blogger Nguyễn Tường Thụy tại Hà Nội ra về, chị Trần Thị Nga cùng hai con nhỏ đang được chở bằng xe máy trên đường thì bị một nhóm 5 thanh niên dùng gậy sắt tấn công. Hậu quả là chị bị đánh vỡ xương đầu gối phải, gãy tay trái và nhiều thương tích trên người.

Nhà báo Trương Minh Đức, phát ngôn viên Lao Động Việt liên tục bị sách nhiễu, tấn công dã man:

8/9/2014: Trong khi đi vận động cho các hoạt động nhân quyền, nhà báo Trương Minh Đức bị 2 an ninh kéo ra khỏi taxi đánh đập dã man tại Hà Nội.

2/11/2014: Ông Trương Minh Đức đã bị một nhóm an ninh mật vụ tỉnh Bình Dương chặn đường truy sát, đánh đập hết sức tàn nhẫn tại khu vực Ngã 3 Suối Giữa (quốc lộ 13, Bình Dương) và cướp đi toàn bộ tài sản của ông gồm 1 laptop, 1 máy tính bảng IPad, điện thoại di động và toàn bộ tiền bạc trị giá hơn chục triệu đồng. Hậu quả, ông bị thương nghiêm trọng phải nhập viện điều trị một thời gian.

V. Đàn áp tôn giáo:

8/1/2014: Hơn 100 công an, an ninh thường phục tham gia sách nhiễu và khủng bố Chư tăng, Phật tử tại chùa Long Quang (Huế), nhằm ngăn cản việc tổ chức lễ Hiệp kỵ chư Lịch đại tổ. 18h cùng ngày, đường truyền Internet của chùa đã bị cắt.

11/02/2014: Công an sắc phục và dân phòng đã đổ quân tấn công vào nhà thờ Thái Hà (Đống Đa, Hà Nội). Nhà thờ sau đó đã đánh trống, rung chuông báo động khẩn cấp. Viện lý do 'kiểm tra hành chính', ban đầu phía công an đưa ra những yêu cầu ngang ngược nhằm mục đích sách nhiễu và đe dọa những giáo dân đang có mặt tại nhà thờ.

Cũng trong tháng 2, công an liên

tục tìm cớ sách nhiễu gia đình các tù nhân lương tâm ở Nghệ An, điển hình đối với gia đình tù nhân lương tâm, sinh viên Trần Hữu Đức. CA mặc thường phục đã chặn và bắt ép ông Trần Đức Trường (cha của Đức) về trụ sở xã để bắt kí cam kết không tham dự phiên tòa xét xử luật sư Lê Quốc Quân tại Hà Nội. Ông đã bị giữ từ 9h đến 13h ngày 16-2-2014.

Tháng 3/2014: Nhà cầm quyền CSVN đưa những người H'mong theo đạo Dương Văn Mình ra xét xử. Ông Dương Văn Mình được biết đến như một người kêu gọi thực thi nếp sống mới trong tập tục ma chay mà nhiều người H'mong tin và làm theo. Theo quan sát, việc bắt giữ và kết án những người có liên quan đến tín ngưỡng theo điều 258 BLHS cho thấy những người H'Mông tin theo ông Dương Văn Mình, tự cải tổ phong tục, tập quán mà không thông qua sự chỉ đạo của hệ thống chính quyền từ trên xuống, bị nhìn nhận như những kẻ đối địch với Nhà nước.

Hội thánh Tin lành Mennonite Bình Dương nhiều lần bị ném đá tấn công, bắt bớ, đánh đập:

9/6/2014: Hội Thánh Tin lành Mennonite Bình Dương bị một lực lượng hỗn hợp gồm cảnh sát 113, công an, dân phòng tấn công, ném gạch đá, đánh đập. Không chỉ các Mục sư và thầy truyền đạo bị đánh đập, những phụ nữ kể cả trẻ em cũng bị tát vào mặt. Nhiều thanh niên đang thờ phượng Chúa bị yêu cầu im lặng và ai không tuân theo đều bị đánh.

2/11/2014: Khoảng vài trăm côn đồ tràn ngập khu dân cư nơi Hội thánh Mennonite Mỹ Phước 1, huyện Bến Cát, tỉnh Bình Dương tọa lạc. Họ đập phá, ném đá và bắn đạn vào bên trong nhà nguyện khi các tín đồ đang thờ phượng Chúa. Hàng trăm thanh niên xăm trổ đầy tay đi xe phân khối lớn tấn công vào Hội thánh. Kẻ tấn công được nhiều người bịt mặt, đầu tóc gọn gàng trắng trẻo chỉ tay ra lệnh. Chúng đập phá liên tục từ 16g chiều đến 20g45 vẫn còn tiếp tục phá.

9/11/2014: Một Mục sư bị đánh trong đợt ném đá vào nhà thờ Mennonite Bình Dương.

16/11/2014: Côn đồ tiếp tục đập phá Hội thánh Tin lành Mennonite Mỹ Phước, tỉnh Bình Dương. Một nhóm côn đồ gần 20 người đứng ngay trước cổng Hội thánh để ngăn chặn những tín hữu đến Hội thánh thờ phụng Chúa. Đến 9g00 sáng trong khi Hội thánh đang cầu nguyện thì côn đồ lao vào đập phá nhà thờ. Họ dùng đá ném vào bên trong Hội thánh và sau đó họ phá nát cánh cửa cổng chính, các cửa sổ, cửa kính, máy bơm nước, các mành che cửa sổ, mành che trước phòng nhóm cầu nguyện.

Tấn công tín đồ Phật giáo Hòa Hảo:

21/3/2014: Tư gia tín đồ PGHH Nguyễn Văn Vinh bị tấn công. Bà Nguyễn Ngọc Hà, Nguyễn Thị Ngọc Lan và hàng chục tín đồ bị đánh đập, nhiều người bất tỉnh.

24/3/2014: Tín đồ PGHH Nguyễn Hoàng Nam, ngụ tại xã Vĩnh Châu, thị xã Châu Đốc, An Giang bị công an ập vào nhà đánh và đập phá khi ông đang làm lễ.

9/4/2014: Tín đồ PGHH Bùi Văn Luốc và Lê Văn Sóc bị an ninh thường phục đi xe phân khối lớn, loại của cảnh sát giao thông, không biển số, ép xe hai ông và dùng cây đánh vào chân.

VI. Tình trạng chết trong đồn công an, án oan sai và trấn áp luật sư:

Năm 2014, tình trạng công dân chết trong đồn công an không có dấu hiệu giảm đi và xu hướng "tự tử trong đồn công an, trại tạm giữ" ngày càng có xu hướng gia tăng.

3/1/2014: Nguyễn Văn Pha (60 tuổi), tại Phú Yên, được cho là chết do nhồi máu cơ tim trong trại tạm giam của công an tỉnh.

20/01/2014: Nguyễn Văn Hải (sinh năm 1970, quê Thanh Xuân, Thanh Hà) đã tự tử tại sân trụ sở công an huyện Thanh Hà, tỉnh Hải Dương sau ba ngày bị tạm giữ. Ông Hải được cho là đã nhảy từ tầng 2 trụ sở công an huyện xuống sân và tử vong. Tuy nhiên gia đình không đồng ý với kết luận trên vì trên người nạn nhân có các vết bầm tím ở mũi, lưng và các ngón tay.

7/2/2014: Trịnh Hoàng Dương (23 tuổi, ngụ tại Đà Bắc, Hòa Bình) được phát hiện chết trong tư thế treo cổ bằng chăn tại nhà tạm giữ công an thành phố Hòa Bình sau gần 1 tháng bị giam giữ.

13/02/2014: Huỳnh Nghĩa (39 tuổi, trú tại thôn Quảng An, xã Đạo Nghĩa) đã tử vong sau khi được mời lên trụ sở công an xã làm việc vì có liên quan đến việc hái trộm tiêu trước đó. Theo cáo trạng do cơ quan chức năng đưa ra: ông Trần Văn Công, Trưởng công an xã Đạo Nghĩa, huyện Đắc R'lấp, tỉnh Đắc Nông cùng với hai công an viên Lê Văn Tâm và Nguyễn Hữu Tuyến đã tát và dùng gậy cao su đánh người. Ông Nghĩa chết do đa chấn thương, suy hô hấp, suy tuần hoàn.

11/03/2014: Huỳnh Nhất Trung (20 tuổi, ngụ tại phường Trần Quang Diệu, Tp Quy Nhơn, Bình Định) được phát hiện chết trong tư thế treo cổ tại nhà tạm giữ công an huyện Vân Canh sau hơn 2 tháng bị giam.

17/03/2014: Gia đình nạn nhân Lê Đức Thành (ngụ ấp Gia Lào, xã Suối Cao, huyện Xuân Lộc, tỉnh Đồng Nai) tố cáo với báo chí rằng công an xịt hơi cay vào mặt nạn nhân khi đang tham gia giao thông dẫn đến tình trạng mất tay lái và tông vào vệ đường dẫn đến tử vong.

19/03/2014: Bùi Thị Hương (42 tuổi, ngụ tại quận Dương Kinh, Hải Phòng) được phát hiện trong tư thế chết treo cổ bằng áo gió tại nhà tạm giữ hành chính, công an phường Tân Đồng, thị xã Đồng Xoài, Bình Phước một ngày trước đó.

20/03/2014: Lý Vị Hùng (sinh năm 1985, ngụ P2, quận 11, Sài Gòn) chết do chấn thương sọ não sau khi bị tạm giam hơn 1 tháng tại nhà tạm giữ công an quận 11. Công an kết luận do Hùng tự té ngã.

14/04/2014: Đỗ Văn Bình (ngụ xã Đại Hiệp, Đại Lộc, Quảng Nam) được phát hiện trong tư thế chết treo cổ bằng vải màn xanh, vùng lưng và tay bầm tím tại phòng tạm giam công an huyện Hòa Vang, Đà Nẵng sau 4 ngày bị giam giữ.

12/05/2014: Nguyễn Đăng Cự (sinh năm 1972, trú tại thôn Nam Hương, xã Thanh Ninh, huyện Phú Bình, tỉnh Thái Nguyên) được phát hiện chết trong tư thế treo cổ tại buồng giam số 2, nhà tạm giữ Công an huyện Hiệp Hòa, tỉnh Bắc Giang.

17/06/2014: Nguyễn Thị Gái (30 tuổi, tạm trú tại quận Bình Thạnh), chết chưa rõ nguyên nhân khi bị tạm giữ tại công an phường 10, quận 10, Sài Gòn.

25/06/2014: Nguyễn Văn Chín (44 tuổi, ngụ quận Gò Vấp) tử vong sau khi có cự cãi với lực lượng CSGT quận Tân Bình về việc xử lý vi phạm về nồng độ cồn. Ông Chín đã bị côn đồ do một viên CSGT gọi đến đánh vỡ ruột non dẫn đến tử vong sau đó.

4/08/2014: Phạm Duy Quý (SN 1993, trú tại thôn Ngoại Đàm, xã Phượng Hoàng, huyện Thanh Hà, tỉnh Hải Dương) được phát hiện chết trong tư thế treo cổ bằng màn tuyn tại nhà tạm giữ của Công an Hải Dương.

5/08/2014: Trần Giang Nam (SN 1971, trú tại thôn Quyết Tiến, xã Hồng An, Hưng Hà, Thái Bình) được phát hiện đã treo cổ tự tử bằng dây vải được xé từ chăn tại phòng tạm giữ Công an huyện Hưng Hà sau gần 10 tiếng bị giam giữ.

17/10/2014: Nguyễn Văn Sửu (sinh năm 1973, trú phường Bình Ngọc, Tp Móng Cái, Quảng Ninh) được phát hiện chết trong tư thế treo cổ bằng vải xé ở quần nối thành dây

tại nhà tạm giữ công an thành phố Móng Cái sau ba ngày bị giam giữ.

28/10/2014: Nguyễn Văn Hà (47 tuổi, ngụ khu phố 2, phường Tân An, thị xã La Gi) được phát hiện chết trong tư thế treo cổ bằng dây cột giày tại trụ sở công an phường Tân An, tỉnh Bình Thuận sau khi được mời làm việc 1 ngày trước.

29/12/2014: Trần Văn Tùng (sinh năm 1982, trú tại thôn Phú Sơn Nam, xã Hòa Khương, huyện Hòa Vang, Đà Nẵng) được phát hiện chết trong tư thế ngồi chống 2 tay xuống đất, cổ treo sợi dây bằng quần thun cách mặt đất khoảng 60cm, dây cột trên cửa sổ, tại nhà tạm giữ lưu giam của công an huyện Đại Lộc, tỉnh Quảng Nam sau 3 ngày bị giam giữ.

Cũng trong năm 2014, nhiều vụ án oan sai bị phơi bày trước công chúng. Điển hình là vụ án ông Nguyễn Thanh Chấn (Bắc Giang), bị kết án oan sai và phải ngồi tù trong 10 năm, phải chịu nhiều lần bức cung, nhục hình cho đến khi hung thủ thực sự giết người ra đầu thú. Từ vụ án này, người ta phát hiện ra nhiều trường hợp oan sai khác như Huỳnh Văn Nén (Bình Thuận), hai trường hợp bị kết án tử hình đang kêu oan là Hồ Duy Hải (Long An) và Nguyễn Văn Chưởng (Hải Phòng).

Năm 2014, cũng là năm mà giới luật sư phải chịu nhiều kiểm soát vô lý từ tòa án, bị sách nhiễu từ các cơ quan chức năng khi thực hiện bổn phận bảo vệ công lý của mình.

Tháng 4/2014: Luật sư Hà Huy Sơn, LS Trần Thu Nam gặp trở ngại khi yêu cầu cấp Giấy chứng nhận bào chữa cho thân chủ là nhà đấu tranh Bùi Thị Minh Hằng trong quá trình tham gia tố tụng hình sự tại Đồng Tháp. Bà Bùi Thị Minh Hằng bị bắt giữ cùng hai người khác là Nguyễn Thị Thúy Quỳnh và Nguyễn Văn Minh và bị kết án "gây rối trật tự công cộng". Quá trình tạm giữ và tạm giam những người này đã gây khó khăn nhiều cho các luật sư và người thân khi đi thăm gặp.

Tháng 11/2014: Luật sư Hà Huy Sơn khiếu kiện Trại giam B14 Bộ Công an khi không tuân thủ quy định pháp luật, đảm bảo quyền được gặp luật sư của ông Nguyễn Hữu Vinh (blogger Anh Ba Sàm).

5/12/2014: Liên ngành Công an, Viện Kiểm sát và Tòa án Nhân dân Tp. Tuy Hòa (Phú Yên) đã có văn bản kiến nghị gửi Sở Tư pháp và Đoàn Luật sư tỉnh Phú Yên đề nghị thu hồi chứng chỉ hành nghề luật sư (LS) đối với LS Võ An Đôn - luật sư bào chữa cho gia đình nạn nhân Ngô Thanh Kiều - người bị công an thành phố Tuy Hòa đánh chết trong khi tạm giữ trái phép vào năm 2012.

Cũng trong tháng 12-2014, các luật sư tham gia tranh tụng vụ xét xử Nguyễn Đức Kiên bị cách ly và bị tạm giữ toàn bộ các thiết bị điện tử như điện thoại, iPad, laptop trước khi bước vào phòng xử. Một số luật sư đã gặp trở ngại khi bài bào chữa của mình nằm trong các thiết bị lưu trữ bị tạm giữ.

VII. Chế độ nhà tù khắc nghiệt và sự phản kháng của các tù nhân:

Trong năm 2014, với những chia sẻ từ các tù nhân chính trị được trả tự do như thầy giáo Đinh Đăng Định, Huỳnh Anh Trí, blogger Điếu Cày... nhiều người bên ngoài có thêm thông tin về chế độ nhà tù đầy khắc nghiệt tại VN: tù nhân chính trị bị nhốt chung với tù nhân hình sự, bị đánh đập, bị ngược đãi và bị phân biệt đối xử.

Tháng 1/2014: Chị Hồ Thị Bích Khương bị nhốt chung với các tù nhân nghiện ma túy và bị đánh đập. Sau đó chị còn bị biệt giam.

Nhiều tù nhân lương tâm trong khu giam riêng tại phân trại 2 (Z30A Xuân Lộc) đã tuyệt thực gần 1 tuần để phản đối chính sách hà khắc của cai tù. Tại phân trại 2 Z30A Xuân Lộc đã xây thêm một khu giam riêng để giam giữ các tù nhân chính trị nhằm cô lập thông tin. Khu giam riêng mới này có kết cấu giam khắc nghiệt hơn, mỗi buồng giam chỉ giam từ 03 người trở lại. Môi trường giam giữ rất khắc nghiệt, nóng bức, thiếu không khí, nước sinh hoạt thiếu thốn, bị phèn cao độ.

2/2/2014: LS Lê Quốc Quân bắt đầu tuyệt thực để đưa ra yêu sách và phản đối chế độ lao tù cộng sản khắc nghiệt.

14/02/2014: Gia đình blogger Tạ Phong Tần thông báo chị bị đối xử bất công trong trại giam số 5, thuộc huyện Yên Định, Thanh Hóa với tình trạng thời tiết khắc nghiệt và chế độ ăn uống bạc đãi.

8/03/2014: Người bất đồng chính kiến Ngô Hào bị cưỡng bức lao động tại trại giam Xuân Phước, tỉnh Phú Yên trong điều kiện sức khỏe kém.

14/03/2014: Blogger Tạ Phong Tần bị đánh trong phòng giam.

9/04/2014: Tù nhân lương tâm Đặng Xuân Diệu tuyệt thực 16 ngày để phản đối việc bị phân biệt đối xử và không được giải quyết đơn khiếu nại trong trại giam số 5, Yên Định, Thanh Hóa.

24/04/2014: Đinh Nguyên Kha tuyệt thực để phản đối chế độ hà khắc của trại giam K3, Xuyên Mộc khi không cho tù nhân đọc sách báo, nhận hình ảnh gia đình.

25/04/2014: Tù nhân lương tâm Đậu Văn Dương (bị giam tại trại 5, Lam Sơn, Thanh Hóa), Trần Hữu Đức, Trần Minh Nhật (trại giam K3, Phú Sơn 4, Thái Nguyên) đồng loạt tuyệt thực để phản đối hành vi ngang ngược thu giữ sách, thư từ trái pháp luật và đối xử phân biệt đối với các tù nhân lương tâm của cán bộ trại giam.

23/05/2014: Tù nhân lương tâm Võ Thu Thủy, sinh năm 1963, bị giam giữ tại K4 Trại 5 Yên Định Thanh Hóa, có nội dung tố cáo một số cán bộ trại giam số 5 Thanh Hóa về việc dung túng chuyện buôn bán ma túy và phân biệt đối xử với tù nhân Hồ Thị Bích Khương trong trại giam.

13/06/2014: Công an lén lút chuyển luật sư Lê Quốc Quân vào trại giam An Điềm, huyện Đại Lộc, tỉnh Quảng Nam.

24/11/2014: Mục sư Ng. Công Chính bị cô lập khắc nghiệt trong trại giam An Phước (Bình Dương) bằng việc cắt giảm các quyền lợi của tù nhân như giao đất trồng trọt, không được gọi điện về nhà, bị khủng bố tinh thần bằng việc cán bộ trại giam sử dụng tù nhân hình sự để khích bác lăng mạ và đe dọa mạng sống ông.

17/12/2014: Blogger Tạ Phong Tần, tù nhân lương tâm Nguyễn Thị Lộc, Hồ Thị Bích Khương, Nguyễn Đặng Minh Mẫn bị biệt giam tại trại giam số 5 Thanh Hóa. Chị Tạ Phong Tần và chị Minh Mẫn đã tuyệt thực 15 ngày để phản đối việc bị đối xử bất công.

VIII. Các phong trào, hoạt động cổ xúy nhân quyền:

Năm 2014 là năm chứng kiến sự khởi sắc của các nhóm - tổ chức XHDS tại Việt Nam bằng những bước đi, những hoạt động cụ thể.

Sau những nỗ lực vận động ngoại giao trong và ngoài nước, các nhóm, tổ chức XHDS đã có những buổi thảo luận công khai bàn về tình trạng vi phạm nhân quyền, cũng như có các khóa học bổ sung kiến thức và nâng cao kỹ năng bảo mật an toàn cho anh chị em đấu tranh.

19/01/2014: Tại Hà Nội, các bloggers đã tổ chức buổi tưởng niệm 40 năm ngày mất Hoàng Sa (1974-2014) tại khuôn viên tượng đài Lý Thái Tổ - Hồ Hoàn Kiếm. Buổi lễ đã bị phá rối khi cơ quan chức năng cho người đến cắt đẽo đá tạo ra tiếng ồn và bụi bặm mù mịt.

17/2/2014: Nhóm No-U Hà Nội và các blogger tổ chức tưởng niệm 35 năm chiến tranh biên giới Việt-Trung (1979-2014) tại khuôn viên tượng đài Lý Thái Tổ. Buổi tưởng niệm này tiếp tục bị phá rối bởi lực lượng thanh niên tình nguyện, dân phòng, công an

bằng cách mở nhạc thật to và tổ chức khiêu vũ.

Tháng 2/2014: Mạng lưới Blogger Việt Nam (MLBVN) tổ chức buổi Cà phê Nhân quyền lần 1 tại Sài Gòn với chủ đề "Quyền tự do đi lại". Buổi thảo luận công khai này có sự tham gia của nhiều người quan tâm và phóng viên quốc tế sau khi nhiều người bị cấm xuất cảnh một cách tùy tiện.

14/03/2014: Lần đầu tiên các tổ chức XHDS nhóm họp tại Sài Gòn và cố gắng duy trì thành buổi sinh hoạt chung được tổ chức luân phiên.

20/03/2014: MLBVN tổ chức Cà phê Nhân quyền lần 2 tại Hà Nội với chủ đề "Công dân bị cấm xuất cảnh vì lý do an ninh nhìn từ quan điểm Quốc tế". Buổi hội thảo diễn ra tốt đẹp với sự tham gia của nhiều người quan tâm, các đại sứ quán và đại diện nhóm Phản bác Tuyên bố 258.

Tháng 4/2014: Buổi Cà phê Nhân quyền lần 3 với chủ đề "Công ước chống Tra tấn và vấn nạn công dân chết trong đồn công an" do MLBVN dự kiến tổ chức tại Nha Trang đã bị đàn áp thô bạo khi lực lượng an ninh thường phục bắt giữ các blogger SeaFree (Nguyễn Văn Hải), Nguyễn Hồ Nhật Thành, Trịnh Kim Tiến, Mẹ Nấm (Nguyễn Ngọc Như Quỳnh) ngay trước giờ khai mạc.

Tháng 5/2014: Lần đầu tiên hơn 20 tổ chức XHDS độc lập tại Việt Nam ra tuyên bố kêu gọi biểu tình chống hành vi xâm lược trên biển Đông của Trung Quốc bằng dàn khoan HD-981. Cuộc biểu tình ngày 11-05-2014 đã diễn ra thành công tốt đẹp tại Sài Gòn và Hà Nội. Cũng là lần đầu tiên giữa Sài Gòn, các biểu ngữ đòi tự do cho những người yêu nước như Trần Huỳnh Duy Thức, Anh Ba Sàm, Bùi Thị Minh Hằng... được giương cao. Thông điệp của người dân với chính phủ được bày tỏ một cách dứt khoát rõ ràng: "Vì một quốc gia cường thịnh phải thay đổi", "Tẩy chay 4 tốt, 16 chữ vàng", "Hãy xứng đáng là lãnh đạo quốc gia", "Tự do, dân chủ cho Việt Nam"...

Tháng 6/2014: Phong trào "Không Bán Nước" lan tỏa nhiều nơi. Bắt đầu từ người đàn ông gánh nước hôm 8-6-2014 tại SG với biểu ngữ "Nước nhà không bán" và "Mất nước là chết", các hoạt động ủng hộ ý tưởng mang tên "Không bán nước" sau đó liền được hưởng ứng và lan tỏa đến Nha Trang, Hải Phòng, Hà Nội.

Tháng 7/2014: Hội Nhà báo Độc lập Việt Nam ra đời.

26/08/2014: Nhiều người hoạt động và những người quan tâm tới tình hình nhân quyền VN có mặt tại Đồng Tháp để tham dự phiên sơ thẩm xét xử nhà hoạt động nhân quyền, blogger Bùi Thị Minh Hằng, Nguyễn Thị Thúy Quỳnh và Nguyễn Văn Minh. Tất cả những người quan sát đều bị bắt giữ và không thể tham dự phiên tòa dù được thông báo là công khai.

Tháng 9/2014: MLBVN khởi động chiến dịch "Chúng Tôi Muốn Biết" với mục tiêu tranh đấu cho Quyền Được Biết và đòi hỏi nhà nước có trách nhiệm công bố những mảng thông tin đe dọa tương lai của Tổ quốc Việt Nam, và quan trọng hơn hết nó thúc đẩy mỗi người dân bước ra khỏi bóng đen sợ hãi của chính mình.

Tháng 10/2014: Giữa lòng thủ đô Hà Nội, dân oan Bắc-Trung-Nam cùng đồng loạt biểu tình đòi lại ruộng đất và quyền con người. Các khẩu hiệu được giơ cao công khai trước trụ sở Thanh tra chính phủ, văn phòng Chủ tịch nước, văn phòng Thủ tướng là: "Quốc hội là của đảng cộng sản Việt Nam, không phải của nhân dân", "Yêu cầu giải tán quốc hội", "Quốc hội bù nhìn".

Tháng 11/2014: Khóa học về Truyền thông - Bảo mật - Pháp luật - Nhân quyền do Con đường Việt Nam và Truyền thông Chúa Cứu Thế tổ chức thành công tại Hà Nội sau khi đã hoàn thành tốt đẹp tại Sài Gòn vào cuối tháng 5.

Tháng 12/2014: Các tổ chức XHDS cùng đồng loạt kỷ niệm ngày quốc tế nhân quyền rộng rãi khắp nơi.

IX. Nhà hoạt động ra tù:

2/2/2014: Tù nhân lương tâm Chu Mạnh Sơn đã rời khỏi trại giam và về đến nhà sau khi mãn hạn bản án 30 tháng tù giam vì bị cáo buộc "tuyên truyền chống phá nhà nước" theo điều 88 BLHS.

22/03/2014: Tù nhân chính trị Nguyễn Hữu Cầu được trả tự do sau 37 năm bị giam cầm bởi hai lần bị kết án với tội danh chống chính quyền XHCN Việt Nam.

7/04/2014: Tù nhân chính trị Cù Huy Hà Vũ được trả tự do trước thời hạn và được đưa sang Mỹ. Tiến sĩ Luật Cù Huy Hà Vũ bị kết án 7 năm tù giam, 3 năm quản chế bởi điều 88 BLHS vào năm 2010 tại Hà Nội.

12/04/2014: Tù nhân chính trị Nguyễn Tiến Trung và Vi Đức Hồi được trả tự do trước thời hạn. Thạc sĩ Nguyễn Tiến Trung bị kết án 7 năm tù giam và 3 năm quản chế bởi điều 79 BLHS "hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân". Nhà hoạt động Vi Đức Hồi bị kết án 8 năm tù giam và 5 năm quản chế bởi điều 88 BLHS "tuyên truyền chống nhà nước XHCN".

13/05/2014: Lô Thanh Thảo mãn hạn tù sau khi bị giam giữ 2 năm với cáo buộc "tuyên truyền chống nhà nước". Chị Thảo bị bắt khi quay phim chụp hình những dân oan biểu tình.

21/06/2014: Người hoạt động bảo vệ quyền lao động Đỗ Thị Minh Hạnh được trả tự do trước thời hạn. Minh Hạnh bị kết án 7 năm tù bởi điều 89 BLHS "phá rối an ninh". Sau bị giam giữ hơn 4 năm trời, cùng với những nỗ lực vận động trong và ngoài nước, Đỗ Thị Minh Hạnh được trả tự do và không bị quản chế.

6/07/2014: Dân oan Lê Thị Kim Thu mãn hạn tù sau khi bị kết án 2 năm tù với cáo buộc "gây rối trật tự công cộng" do công khai khiếu kiện từ các cấp địa phương đến trung ương cho vấn đề đất đai của gia đình cũng như người khác.

11/09/2014: Nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa, một trong những người đi đầu trong phong trào dân chủ tại Hải Phòng mãn hạn tù trở về. Ông Nguyễn Xuân Nghĩa bị kết án 6 năm tù giam bởi điều 88 BLHS "tuyên truyền chống nhà nước XHCN".

13/09/2014: Nhà văn, nhà báo, blogger Phạm Viết Đào mãn hạn tù sau khi bị kết án 15 tháng tù giam theo điều 258 BLHS với cáo buộc đã có những bài viết "phỉ báng đảng và nhà nước... bôi nhọ danh dự, uy tín của lãnh đạo đảng và thủ tướng".

25/09/2014: Bốn tù nhân chính trị Trần Tư, Nguyễn Tuấn Nam, Nguyễn Long Hội, Trần Hoàng Giang, những người bị kết án với tội danh "âm mưu lật đổ chính quyền", được trả tự do. Ông Trần Tư bị kết án chung thân, nay được phóng thích. Riêng ông Nguyễn Long Hội bị án chung thân và được giảm án xuống còn 20 năm, anh Trần Hoàng Giang bị án 15 năm tù và được trả tự do trước thời hạn hơn 5 tháng.

2/10/2014: Tù nhân lương tâm Đậu Văn Dương, một trong những thanh niên sinh viên Công giáo bị bắt giam tại Nghệ An, được ra tù trước thời hạn.

21/10/2016: Blogger Điếu Cày - một trong những biểu tượng của phong trào dân báo tại Việt Nam được trả tự do và bị trục xuất sang Mỹ. Blogger Điếu Cày bị kết án 12 năm tù bởi điều 88 BLHS.

22/10/2014: Tù nhân lương tâm Võ Thu Thủy được trả tự do trước thời hạn 5 tháng. Bà Thủy bị kết án 4 năm tù giam với cáo buộc 'tuyên truyền chống phá nhà nước'

X. Nhân dân phản kháng

Năm 2014 diễn ra nhiều cuộc đối đầu nghiêm trọng giữa người dân với nhà cầm quyền, đặc biệt trong các vấn đề liên quan đến đất đai, nhà

cửa. Khi quyền sống bị tước đoạt, đã xảy ra nhiều trường hợp mà người dân bị dồn đến đường cùng buộc phải xử dụng vũ khí để chống lại lực lượng cưỡng chế. Bên cạnh đó người dân cũng đã dũng cảm đứng lên, chống lại lực lượng công an khi chứng kiến họ làm sai.

10/02/2014: Đông đảo nông dân Văn Giang tại xã Phụng Công, huyện Văn Giang, tỉnh Hưng Yên đã đồng loạt tham gia giữ đất canh tác khi chủ đầu tư đưa xe đến ủi đất ở khu vực này. Lực lượng côn đồ đã sử dụng súng hoa cải bắn trọng thương nông dân Nguyễn Văn Nghiêm 44 tuổi.

24-25/02/2014: Hàng trăm dân oan Thủ Thiêm đã bao vây công trình của công ty G&S Hàn Quốc; yêu cầu dừng thi công và xuất trình giấy phép đầu tư và xây dựng. Chính quyền đã lợi dụng dự án Khu đô thị mới Thủ Thiêm, quận 2, thành phố Hồ Chí Minh để cướp 40.222m2, bán cho công ty G&S Hàn Quốc vào năm 2007 với giá 100 triệu USD. Tương đương 50 triệu VNĐ/1m2. Trong đó có diện tích đất của ông Vũ Huy Hoàng là 2.223m2; chỉ được đền bù 200.000 VNĐ/1m2.

27/02/2014: Dân oan Bắc Giang dùng bom xăng chống lại đoàn cưỡng chế thu hồi đất tại huyện Lục Ngạn, tỉnh Bắc Giang. Năm 2007, giới chức huyện Lục Ngạn có chủ trương thu đất để thực hiện dự án xây dựng công trình "Đường nội thị thị trấn Chũ, tuyến Khí tượng - Bệnh viện Đa khoa Lục Ngạn" với chiều dài 1,7 km. Chủ trương này được toàn thể bà con khu vực đồng tình vì thu hồi đất để làm đường phục vụ nhu cầu cuộc sống của người dân. Tuy nhiên, con đường mới không hề đi qua phần đất của gia đình họ nhưng họ lại nhận được thông báo phần đất gia đình họ cũng sẽ bị thu hồi để "làm đường". Điều này đã khiến người dân phẫn nộ và quyết tâm bảo vệ đất đai của mình.

5/03/2014: Tại Tây Nguyên, bà con khiếu kiện trước trụ sở UBND tỉnh Dak Nông bị đánh.

27/03/2014: Chủ tịch phường Dương Nội, Hà Đông, Hà Nội Lã Quang Thức cùng trưởng CA Hà Văn Sơn chỉ huy toàn bộ lính tráng, dân phòng đến cướp đất của người dân trong phường một cách trái phép để giao cho tư nhân xây dựng. Bà con nhân dân hết sức phẫn nộ, phản đối những việc làm lộng hành, ngang ngược của đám cầm quyền địa phương. Tuy nhiên, lực lượng vũ trang hung hãn đã chiếm và xây được gạch để bao quanh những mảnh đất của bà con.

28/3/2014: Hàng ngàn người dân Ninh Thuận tiếp tục kéo về trung tâm tỉnh để biểu tình, vây kín quốc lộ 1 (đoạn vòng xoay ngã 5 Phủ Hà, TP Phan Rang - Tháp Chàm). Người dân yêu cầu nhà cầm quyền trả tự do cho 6 người dân bị CA bắt giam trước đó vì phản đối nhà máy khai thác titan gây ô nhiễm. Đáp lại, nhà cầm quyền Ninh Thuận liền huy động công an, cảnh sát cơ động giải tán cuộc biểu tình bằng vũ lực. Người dân lập tức chống trả bằng cách ném gạch đá, đồ vật về phía lực lượng công an.

29/03/2014: Người dân Vũng Áng - Hà Tĩnh đã đoàn kết đồng loạt biểu tình chống lại việc cưỡng chế và làm tắc nghẽn đường từ Quốc lộ 1A đi xuống Vũng Áng. Giao thông bị ngừng trệ, các phương tiện giao thông không thể đi qua khu vực bà con đã căng biểu ngữ, dựng lều quyết tâm giữ đất. Mọi phương tiện giao thông, kể cả taxi đều không thể qua được để vào cảng.

3/04/2014: Tại Bình Dương, 2000 công nhân công ty Wonderful Saigon Electric đình công vì phải tăng ca nhiều mà lương ít. Khi công nhân đình công tới ngày thứ 03 thì bảo vệ công ty đã tiến hành xịt hơi cay vào những công nhân biểu tình trước mặt nhiều công an sắc phục, khi công nhân cố đòi được gặp ban lãnh đạo công ty để nói chuyện.

8/04/2014: Hơn 50 dân oan tại nhiều tỉnh thành đã tập trung tới trước số 1 Ngô Thời Nhiệm để nộp đơn khiếu kiện đất đai. Họ không gặp được người trách nhiệm và trong khi chờ đợi đã có những cuộc gây hấn từ những côn đồ và an ninh mặc thường phục với người khiếu kiện.

25/4/2014: Nhà cầm quyền đã huy động lực lượng lên đến 1000 quân số, tiếp tục mở trận càn đàn áp nông dân giữ đất tại Dương Nội (quận Hà Đông, Hà Nội). Ít nhất 10 nông dân Dương Nội đã bị công an bắt giam, trong đó có chị Cấn Thị Thêu và chồng là ông Trịnh Bá Khiêm.

23/05/2014: Bà Lê Thị Tuyết Mai, nữ phật tử thuộc GHPGVNTN đã tự thiêu trước dinh Thống Nhất để bảo vệ đạo pháp và chủ quyền dân tộc. Trong những thư để lại bà Mai đã nói lên những tâm tư của bà trước tình trạng của đất nước: "*Suốt mười ngày qua tôi sống thầm lặng và sôi sục lòng yêu nước, hôm nay tôi quyết chí đốt thân mình hòa ánh đuốc soi đường do những người xâm lược và ngoan cố chiếm đóng lãnh hải chúng tôi… Nguyện hồn thiêng đất nước cho con làm một việc yêu nước không gặp trở ngại, không có gì ngăn cản và đừng tìm cách cứu sống… Xưa kia hai bà Trưng hy sinh Thy Sách để nung nấu ý chí quân sĩ và nhân dân để chiếm đánh thành Ngọc Hồi, hôm nay tôi nguyện làm ngọn đuốc để hậu thuẫn, thêm sức mạnh cho cảnh sát biển cùng ngư dân*". Đám tang của bà Mai đã bị lực lượng an ninh làm áp lực với gia đình và sách nhiễu những người tham gia khi họ quay phim chụp hình.

20/06/2014: Ông Hoàng Thu Hùng đã tự thiêu tại Manatee County, Florida (Hoa Kỳ) để phản đối giàn khoan Trung Cộng. Nội dung thư viết tay ông Hùng để lại *"Haiyang 981 phải rời khỏi hải phận VN"* và *"Anh hùng tử chí hùng nào tử"*.

8/07/2014: Nguyễn Tiến Đạt (phường Bình Khánh, quận 2) đã đẩy lui lực lượng cướp đất hùng hậu của giới chức tham nhũng địa phương trong vụ cưỡng chế vừa qua diễn ra tại dự án Khu đô thị mới Thủ Thiêm, Quận 2, Sài Gòn, bằng một can xăng 5 lít với lời tuyên bố sẵn sàng tự thiêu.

29/07/2014: Linh mục Trương Văn Vút trên đường đi làm lễ đã bất ngờ bị một nhóm công an giả dạng côn đồ chặn đường, đánh đập gây thương tích. Sau khi xảy ra vụ việc, người dân giáo xứ Đá Nện (xã Thanh Thạnh, huyện Tuyên Hóa, tỉnh Quảng Bình) đã lập tức yêu cầu nhà cầm quyền địa phương điều tra làm rõ thủ phạm, nhưng không được đáp ứng. Bất bình trước hành vi bao che tội ác của công an, người dân trong vùng đã buộc phải phản ứng bằng cách nổi lửa đốt đường, chặn một đoàn xe chở cán bộ và công an.

- 30/08/2014: Bà Ngô Thị Đức (74 tuổi) tại khu phố Trịnh Nguyễn (Từ Sơn, Bắc Ninh) đã dùng dao chặt đứt lìa một ngón tay vì bị công an ép cung. Cụ Đức cho biết hành động chặt ngón tay để phản đối công an và giới chức cầm quyền địa phương đã dồn ép gia đình bà đến đường cùng. Bà Ngô Thị Đức từng là một đảng viên cộng sản, nhưng đã bị khai trừ do đã cùng nhân dân trong vùng phản đối việc cướp đất để xây dựng 'Dự án nhà máy xử lý nước thải Từ Sơn' gây ô nhiễm.

Tổng cộng có 12 người đã bị CA bắt giữ với cáo buộc 'gây rối trật tự' chỉ vì đấu tranh yêu cầu di dời nhà máy nước thải đến một khu vực xa dân cư cách đó 1 km.

22/12/2014: Tại Hải Phòng, chị Nguyễn Thị Thúy, 37 tuổi, một bà mẹ của 8 đứa con và 3 người cháu đã phải dội xăng khắp người, tay cầm bật lửa đứng bên bình gas, sẵn sàng liều chết để bảo vệ căn lều tạm bợ trước nguy cơ bị nhà cầm quyền CSVN kéo quân tàn phá. Căn lều nơi

chị sẵn sàng liều chết bảo vệ chính là chỗ tá túc của con cháu chị, 8 đứa trẻ giữa lúc trời đông rét buốt, trong đó cháu bé nhỏ nhất năm nay chỉ mới 10 tháng tuổi.

XI. Gương mặt dân chủ qua đời

8/01/2014: Blogger Hồ Đức Thanh qua đời vì bạo bệnh. Hồ Đức Thanh là một trong những người trẻ hoạt động nhân quyền tại Hà Nội.

22/02/2014: Luật gia Lê Hiếu Đằng qua đời tại Sài Gòn. Ông Lê Hiếu Đằng đã từng giữ chức Phó Chủ tịch Ủy ban Mặt trận Tổ quốc TP. HCM, và tuyên bố ra khỏi đảng Cộng sản Việt Nam vào ngày 4-12-2013.

3/04/2014: Thầy giáo Đinh Đăng Định qua đời vì bệnh ung thư dạ dày. Thầy Định được tạm thời trả tự do sau khi bị kết án 6 năm tù bởi phản đối dự án khai thác bauxite tại Tây Nguyên năm 2009. Trong những chia sẻ cuối đời của thầy, người ta thấy rõ hơn sự khắc nghiệt của chế độ giam giữ tù nhân chính trị tại Việt Nam.

22/06/2014: Facebooker Quê Thuốc Lào - anh Nguyễn Vũ Vỹ (sinh năm 1974) đã qua đời do bị sát hại tại nhà riêng ở Hà Nội. Anh Vỹ là một trong những người tham gia tích cực các hoạt động bảo vệ nhân quyền và là một người nhiệt thành trong các cuộc biểu tình chống Trung Quốc xâm lược.

5/07/2014: Anh Huỳnh Anh Trí - tù nhân chính trị bị giam cầm 14 năm với tội danh "hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân" qua đời vì căn bệnh HIV/AIDS. Anh Trí vừa được trả tự do 185 ngày. Trong những chia sẻ cuối đời anh cho biết các tù nhân chính trị tại Việt Nam thường bị giam chung phòng với những người tù hình sự, mà không ít người tù hình sự này đã nhiễm HIV/AIDS. Đây là một trong những phương thức đàn áp tù nhân chính trị, đàn áp những nhà bất đồng chính kiến của các nhà tù của cộng sản Việt Nam. Tệ hại hơn nữa là việc các giám thị, cán bộ quản giáo nghiêm cấm tù nhân không được sở hữu một số đồ dùng cá nhân như dao kéo, bàn cạo râu, mà buộc tất cả tù nhân phải dùng chung một dao cạo mỗi khi cắt tóc. Đây là lý do mà nhiều tù nhân chính trị khi bị bắt hoàn toàn mạnh khỏe nhưng sau một thời gian tù đày thì cơ thể cứ bị suy kiệt dần rồi mắc thêm nhiều bệnh cơ hội và qua đời một cách bí ẩn ở trong tù. Anh Trí cho biết việc bị biệt giam, bị xích chung cùm chân với những người tù bị HIV trước đó là một trong những nguyên nhân khiến căn bệnh này lây lan nhanh mà không ai ngờ tới.

29/07/2014: Thầy giáo Nguyễn Anh Dũng - một cựu chiến binh và là một nhà hoạt động xã hội nhiệt thành qua đời tại Hà Nội sau một thời gian lâm bệnh nặng, hưởng thọ 68 tuổi. Thầy giáo Nguyễn Anh Dũng sinh năm 1947, từng là giảng viên trường Cao đẳng Kinh tế Công nghiệp Hà Nội, cựu chiến binh trong quân đội nhân dân Việt Nam. Từ năm 2000, ông bắt đầu tham gia đấu tranh chống áp bức bất công, lên tiếng kêu gọi dân chủ và bảo vệ nhân quyền tại Việt Nam.

13/11/2014: Luật sư Trần Lâm, một trong những người đi tiên phong trong phong trào Dân chủ Việt Nam đã qua đời tại Hà Nội, hưởng thọ 90 tuổi. Luật sư Trần Lâm, tên thật là Trịnh Đình Tráng, sinh ngày 10 tháng 6 năm 1925 tại Nho Quan, Ninh Bình.

Sinh thời, LS Trần Lâm từng là một đảng viên cộng sản kỳ cựu và từng tham gia bộ máy Tuyên truyền của cộng sản như: Ban Tuyên huấn tỉnh bộ Việt Minh, Lạng Sơn, trưởng ty thông tin tuyên truyền Hải Phòng và Hồng Quảng (1950-1951), giảng sư chính trị từ năm 1962.

Chức vụ cao nhất luật sư Trần Lâm từng đảm trách là Thẩm phán Tòa án Nhân dân tối cao của Nhà nước Cộng sản Việt Nam. Tuy nhiên sau này, người ta biết tới Trần Lâm với tư cách một Luật sư Nhân quyền, một trí thức yêu nước hơn là một "trí thức cộng sản".

6/12/2014: Học viên Pháp Luân Công, thầy giáo Vũ Hồng Tố đã qua đời trong tù khi đang chịu án 5 năm tù giam vì tội "gây rối trật tự công cộng". Thầy Tố được cho là đã tuyệt thực đến chết trong tù. Thầy giáo Vũ Hồng Tố cùng ba học viên Pháp Luân Công khác, đã bị bắt hồi tháng 2-2014 khi mang búa ra lăng Ba Đình ở Hà Nội để phá lăng theo như thông báo trước đó.

18/12/2014: Nhà văn Bùi Ngọc Tấn qua đời tại Hải Phòng, hưởng thọ 81 tuổi. Ông Bùi Ngọc Tấn từng bị tập trung cải tạo 5 năm (1968-1973) vì tội "xét lại, chống đảng" mà không qua xét xử. Nhà văn Bùi Ngọc Tấn là tác giả tiểu thuyết "Chuyện kể năm 2000" - một trong những tác phẩm xuất sắc của Việt Nam trong vòng 4 thập niên gần đây. Đây là một quyển sách nổi tiếng nhận được sự quan tâm chú ý của quốc tế, và đã được dịch ra tiếng Anh, Đức và Pháp. Bùi Ngọc Tấn đã kể lại câu chuyện của một người tù mang tên Tuấn, theo đánh giá của giới quan sát thì thông qua người tù này người ta có thể nhận thấy cách "chính quyền Việt Nam trấn áp trí thức". Chính vì vậy mà "Chuyện kể năm 2000" vừa in tháng 2-2000 thì ngày 16-03-2000, bộ Văn hóa-Thông tin đã ký quyết định số 395, đình chỉ, thu hồi và tiêu hủy cuốn này do nhà xuất bản Thanh Niên ấn hành.

Nhìn lại năm 2014 – năm Việt Nam gia nhập HĐNQ LHQ, tình hình nhân quyền có vẻ như không được cải thiện mấy khi nhà cầm quyền sử dụng các hình thức vi phạm nhân quyền tinh vi hơn bằng cách phạt tiền, cũng như sử dụng côn đồ, gia tăng bạo lực đối với những người bất đồng chính kiến. Trong năm 2015, có lẽ các nhà hoạt động tại Việt Nam sẽ phải đối mặt với nhiều khó khăn để phát triển và nâng cấp hoạt động đấu tranh ngày càng công khai, vững mạnh.

Mong ước năm 2015 sẽ là năm mà dân chủ nở rộ tại Việt Nam.

Danlambao
danlambaovn.blogspot.com

Những câu nói thời danh
CỦA ĐỈNH CAO TRÍ TUỆ VIỆT CỘNG NĂM 2014
Radio Chân Trời Mới và Bauxite VN 01-2015

19 TUYÊN BỐ "SỐC" NHẤT NĂM 2014
Radio Chân Trời Mới chọn lọc

1. "Cầu sập là do quá tải" và "vì người Mông khi khiêng quan tài thường đi rất nhanh". Thiếu tướng Trần Duân, Giám đốc CA Lai Châu - Sập cầu treo Chu Va 6 khiến 9 người chết, 41 người bị thương.

2. "Quốc hội tức là dân, dân quyết sai thì dân chịu, chứ kỷ luật ai". Nguyễn Sinh Hùng, Chủ tịch Quốc hội.

3. "Nếu chúng ta không giáo dục cho con cháu rưng rưng khi hát Quốc ca thì đất nước không thể giàu mạnh". Vũ Đức Đam, Phó Thủ tướng.

4. "Nợ xấu chủ yếu là bất động sản nên chỉ có thơm lên thôi chứ không thối được. Nợ xấu cũng là nguồn dự trữ tốt cho tương lai". Ông Nguyễn Đức Hưởng - HĐQT Ngân hàng Bưu điện Liên Việt.

5. "Cán bộ thị trường phải kiểm tra chất lượng phân bón bằng… miệng". Vũ Huy Hoàng, Bộ trưởng Bộ Công thương.

6. “Nếu không thăng cấp tướng thì 'anh em tâm tư'”. Đại tướng Phùng Quang Thanh, Bộ trưởng Quốc phòng

7. “Điều chỉnh một tý (tăng thêm 339 triệu USD) đã rùm beng cả lên”! Nguyễn Hữu Thắng, Cục trưởng Cục Đường sắt Việt Nam. Dự án đường sắt đô thị Cát Linh–Hà Đông.

8. “Chúng tôi mà có con cháu mắc sởi, không bao giờ dại cho vào đây (Bệnh viện Nhi trung ương)”. Nguyễn Thị Kim Tiến, Bộ trưởng Bộ Y tế.

9. “Cơ quan điều tra Việt Nam thuộc diện giỏi nhất thế giới”. Nguyễn Đình Quyền, Phó chủ nhiệm Ủy ban Tư pháp Quốc hội.

10. “Khoai tây nhiễm độc của Trung Quốc vẫn an toàn”. Nguyễn Xuân Hồng, Cục trưởng cục bảo vệ thực vật.

11. “Nghề bán vé số có thu nhập cao.” Giàng Seo Phù, Bộ trưởng & Chủ nhiệm Uỷ ban Dân tộc.

12. “Do bị khớp nên anh em đưa ra con số 34.000 tỷ đồng. Đảng, Nhà nước thông cảm”. Phạm Vũ Luận, Bộ trưởng Giáo dục & Đào tạo.

13. “Quan hệ VN và nước bạn TQ vẫn tốt đẹp”. Phùng Quang Thanh, Bộ trưởng bộ quốc phòng.

14. “Những người tưng tưng không được cho vào danh sách giới thiệu hoặc ứng cử”. Ông Phạm Văn Gòn, ĐBQH Tp. HCM.

15. “Chúng ta phải quyết tâm xây dựng quân đội nước ta mạnh như là quân đội của Cộng hòa Dân chủ Nhân dân Triều Tiên”. Sư Thích Thanh Quyết - ĐBQH Quảng Ninh.

16. “Xây dựng nên ngôi nhà này một phần từ sự giúp đỡ của nhiều người bạn cho đá, cho gạch…” Trần Văn Truyền, nguyên Tổng Thanh tra Chính phủ, giải thích về căn biệt thự và tài sản riêng.

17. “Vấn đề chủ quyền… Năm nay không xong thì năm tới, mười năm này không xong thì mười năm sau...”. Trương Tấn Sang, Chủ tịch nước.

18. "Bỏ thuốc cho học sinh ngủ, trường mầm non có hoài, không có vấn đề gì lớn”. Trần Hữu Vĩnh, Trưởng phòng Giáo dục & Đào tạo quận Bình Tân, TP. HCM.

19. "Không thể từ MỘT vụ ông Truyền mà suy ra “Đảng hỏng hết, vứt đi tất”. Nguyễn Phú Trọng, Tổng Bí thư đảng CSVN

30-12-2014

MƯỜI PHÁT NGÔN ẤN TƯỢNG NHẤT VIỆT NAM TRONG NĂM 2014

Bauxite Việt Nam chọn

(1) Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng tuyên bố: “Đổi mới chỉ là một giai đoạn, còn xây dựng CNXH còn lâu dài lắm. Đến hết thế kỷ này không biết đã có CNXH hoàn thiện ở Việt Nam hay chưa.” (http://tuoitre.vn/tin/chinh-tri-xa-hoi/20131023/du-thao-chua-vang-vong-nhu-loi-hieu-trieu/576098.html)

(2) Nhiều người hỏi Bộ trưởng Bộ Kế hoạch và Đầu tư Bùi Quang Vinh, thế nào là thể chế kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa. Ông đáp: “Chúng ta cứ nghiên cứu mô hình đó, mà mãi có tìm ra đâu. Làm gì có cái thứ đó mà đi tìm”. (http://www.thesaigontimes.vn/114301/Cai-cach-the-che-tu-cau-hoi-chua-co-loi-giai.html)

(3) Thứ trưởng Bộ Kế hoạch và Đầu tư Nguyễn Chí Dũng thú nhận: “Tôi cứ suy nghĩ mãi một điều, nếu chúng ta đi mà không rõ đi đâu, bằng cách nào, bao giờ đến… thì không bao giờ chúng ta đi nhanh và bền vững được”. (http://www.thesaigontimes.vn/124350/Thu-truong-Bo-KHDT-Chung-ta-di-ma-khong-biet-di-dau.html)

(4) Phó Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc khẳng định: “Kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa làm sức mạnh quốc gia tăng lên rõ rệt” (http://laodong.com.vn/chinh-tri/kinh-te-thi-truong-dinh-huong-xa-hoi-chu-nghia-lam-suc-manh-quoc-gia-tang-len-ro-ret-184752.bld)

(5) Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Sinh Hùng giải thích vì sao không thể kỷ luật Quốc hội: “Quốc hội tức là dân, dân quyết sai thì dân chịu, chứ kỷ luật ai” (http://vneconomy.vn/20140411101495 12P0C9920/dau-tu-cong-quyet-sai-thi-ai-chiu.htm)

(6) Chủ tịch Ủy ban Trung ương Mặt trận Tổ quốc Việt Nam Nguyễn Thiện Nhân phát biểu: Việt Nam là “Một đất nước 69 năm trước không có tên trên bản đồ thế giới”. (http://vnexpress.net/tin-tuc/giao-duc/gs-nguyen-thien-nhan-khen-hoc-tro-gioi-nhu-nguyen-bo-truong-3074981.html)

(7) Đại tướng Phùng Quang Thanh tha thiết: "Không phong Tướng, anh em tâm tư". (http://giaoduc.net.vn/Xa-hoi/Dai-tuong-Phung-Quang-Thanh-Khong-phong-Tuong-anh-em-tam-tu-post151969.gd)

(8) PGS.TS Nguyễn Hữu Tri, Viện phó phụ trách Viện Xã hội học và Khoa học quản lý hiến kế: "Cần luật hóa cho phép chạy chức, chạy quyền". (http://baodatviet.vn/ chinh-tri-xa-hoi/can-luat-hoa-cho-phep-chay-chuc-chay-quyen-2214305/)

(9) Phó Chủ tịch thường trực Ủy ban Mặt trận Tổ quốc Việt Nam thành phố Hồ Chí Minh Võ Thị Dung đề xuất: “Quốc hội và Chính phủ cùng hứa không tham nhũng”. (http://vneconomy.vn/thoi-su/quoc-hoi-va-chinh-phu-cung-hua-khong-tham-nhung-20121101070428905.htm)

(10) Thẩm phán Lê Thị Thu của Tòa án Nhân dân huyện Triệu Sơn (Thanh Hóa) nói với người đưa tiền chạy án: "Vì anh là người nhà của cô Niên [Kiểm sát viên Viện Kiểm sát Nhân dân huyện Triệu Sơn], là người trong ngành, trong cơ quan nên bọn em mới giúp, vì tình cảm bọn em mới làm, còn là dân thì... bọn em sẽ làm theo quy định của pháp luật”. (http://laodong.com.vn/phap-luat/tand-huyen-trieu-son-thanh-hoa-doi-an-hoi-lo-giua-cong-duong-245711.bld)

Được đăng bởi bauxitevn
31-12-2014

THẾ KỶ KẾT LIỄU ĐỘC TÀI

.....Nhạc sĩ Tuấn Khanh 12-01-2015.....

Những ngày của đầu năm 2015, tin tức về cái chết của Fidel Castro, nhà lãnh đạo cộng sản khét tiếng của Châu Mỹ Latin đang được lan truyền khắp nơi. Có thể đó chỉ là tin đồn. Có thể ông ta đã chết nhưng đảng cộng sản Cuba đang chọn tìm một thời điểm thích hợp để công bố, như số phận của nhiều nhà lãnh đạo cộng sản khác. Cũng có thể tin đồn đó chỉ là cách phản ánh một tâm thức chán ghét của của đám đông về nhân vật này. Nhưng điều quan trọng hơn, với những gì đang diễn ra ở Cuba, thì ý nghĩa tồn tại thể chất của nhà độc tài cộng sản 88 tuổi không còn quan trọng: Trong mắt loài người văn minh, Fidel Castro kể như đã chết.

Cũng giống như nhiều lãnh tụ cộng sản háo danh khác, Fidel Castro cũng thích nhảy múa cùng những huyền thoại của mình, để ông được "sống mãi trong sự nghiệp của chúng ta". Một trong những huyền thoại hay được sách vở Cuba tuyên truyền rầm rộ là ông đã phá vỡ được đến 638 vụ ám sát của CIA Mỹ tổ chức nhằm vào ông. Những vụ ám sát được công bố qua các phương thức như bỏ thuốc độc, nổ xì-gà... rất ư là 007. Với theo nhiều tài liệu phân tích của các sử gia, thì đa số là do các tổ chức Cuba phản kháng lưu vong tìm cách thực hiện. Nhưng điều đáng nói nhất, mà người dân Cuba ít được phép nhắc đến, đó là Fidel Castro đã cai trị dân tộc mình bằng máu và nước mắt hơn nửa thế kỷ.

Không chỉ riêng ở Cuba, mà ngay ở Việt Nam, các giáo viên dạy sử cũng được nhận lệnh gia công cho các huyền thoại này. Trong một giờ dạy về lịch sử quốc tế, tôi còn nhớ mình phải học thuộc lòng rằng Cuba như chỉ sinh ra từ Fidel Castro và chủ nghĩa cộng sản. Người thầy dạy sử, mà tôi tin chắc rằng ông ta chưa bao giờ được một lần đặt chân đến Cuba, đã say mê thuyết phục những đứa học trò trung học chúng tôi rằng nơi đó là thiên đường, và Fidel là một kỳ nhân của thế gian khi cải tạo đất nước này sang hình thái xã hội chủ nghĩa.

Ở thiên đường đó, mà tôi cũng từng mơ màng trong suốt nhiều năm, có những điều thật trớ trêu. Hơn một triệu người dân Cuba không chấp nhận cộng sản, chọn cách ra đi đã hàng năm gửi về cho thân nhân của họ hơn 1 tỷ USD kiều hối, tương đương với 35% ngoại tệ thu về hàng năm của cả nước, giúp nền kinh tế này thoi thóp sống. Nơi quốc gia này, nhân viên nhà nước làm việc cho chính phủ, chỉ có được mức lương trung bình khoảng 15 USD/tháng nhưng phí điện thoại di động là 40 USD/ tháng. Tôi không có dịp gặp lại người thầy của mình để hỏi lại cảm giác của ông về những tin tức như năm 2014, người dân Cuba mới bắt đầu được đi du lịch nước ngoài mà không còn cần phải làm bản trả lời thẩm vấn nộp cho công an địa phương. Hoặc chỉ để nhìn lại ông, khi chìa cho ông bản tin chính báo chí Việt Nam đăng tải, rằng các phát minh của thế kỷ 20 như tivi màu, internet... người dân Cuba chỉ được chạm đến trong thế kỷ 21.

Năm 1961, sau một thời gian làm cách mạng lật đổ chế độ thân Mỹ của tổng thống Fulgencio Batista, Fidel Castro tuyên bố mình đi theo chủ nghĩa cộng sản, đưa đất nước này vào bóng đêm tăm tối của chế độ độc tài toàn trị. Dù được ca ngợi là thành tựu ở một vài lãnh vực như y khoa, kiểm soát tội phạm... nhưng đất nước Cuba cũng được nhắc đến về cuộc sống rên siết trong vòng vây của chế độ cộng sản. Một chế độ mà chính chủ tịch mới, ông Raul Castro đã phải thú nhận trước quốc hội vào tháng 4-2011 rằng «Hoặc là chúng ta sửa đổi, hoặc như thế là hết. Chúng ta không còn có thể đi men theo bờ vực thẳm, chúng ta sẽ chìm đắm, và cùng chìm theo ta là nỗ lực của bao nhiêu thế hệ».

Triều đại bàn tay sắt của Fidel Castro vẫn còn được được mô tả trong bản báo cáo về nhân quyền năm 2009, qua lời của Rodolfo Bartelemí Coba, một nhà tranh đấu cho quyền con người, rằng "Chúng ta sống 24 giờ một ngày, mà vốn đã được chuẩn bị sẵn sàng để bị giam giữ". 10 ngày sau lời phát biểu này, ông Rodolfo cũng đã bị bắt đi mất tích.

Sự tàn bạo của chính quyền cộng sản Cuba, thông qua Lực lượng Vũ trang Cách mạng (FAR) là đề tài kinh hoàng của những người vượt thoát khỏi Cuba. Theo hồ sơ của Hiệp hội Đồng hương Mỹ-Cuba (Cuban American National Foundation) thì từ sau khi Fidel Castro cầm quyền, đã có khoảng 12.000 đối lập chính trị bị bắn, chôn sống hoặc tra tấn đến chết. Nhưng các tài liệu ngoài tiếng Tây Ban Nha thì cho biết số lượng những nạn nhân này có thể lên đến 17.000 người, chỉ tính riêng từ năm 1959 đến 1990.

Một bản tin về chuyện ngay sau khi Mỹ bỏ cấm vận với Cuba vào 17-12-2014 vừa rồi, cũng như tin tức chủ tịch Raul Castro ký trả tự do cho 35 nhà đối lập trong danh sách 100 người được quốc tế đề nghị (8-1-2015), số người đào thoát khỏi Cuba vẫn tăng đến 117%. Dù tự do và thay đổi đang ở ngay trước mặt nhưng người dân Cuba đã không còn kiên nhẫn để chờ đợi nữa. Họ làm mọi cách để chạm vào tự do ngay khi hàng rào kẽm gai vừa lỏng lẻo chứ không còn kiên nhẫn và cam chịu để chờ đến khi hàng rào đó sụp đổ. Không thể đợi Fidel chết và chế độ cộng sản Cuba sụp đổ trên bản đồ chính trị, người dân muốn tiễn đưa ngay cơn ác mộng của đời mình bằng hành động cụ thể nhất.

Khác với các nhân vật như đại tá Gaddafi hay tổng thống Mubarak, các nhà lãnh đạo cộng sản vẫn hay lên tiếng tố cáo sự tư hữu xa hoa của chế độ phương Tây, bày tỏ cuộc sống khiêm tốn của mình. Nhưng khi mọi thứ được phơi bày, người dân mới té ngửa khi biết rằng mọi thứ đều là dối trá. Chính các nhà lãnh đạo cộng sản là kẻ tham những ghê sợ nhất, xa hoa nhất trên tấm lưng còng của tổ quốc mình. Theo

tiết lộ từ cuốn La Vie Cachée de Fidel Castro (tạm dịch: Cuộc đời bí ẩn của Fidel), một nhân viên cận vệ của Fidel Castro kể rằng nhà lãnh tụ này chưa bao giờ từ bỏ lối sống tiện nghi tư bản mà ông ta vẫn hay lên truyền hình nguyền rủa nó. Juan Reinaldo Sánchez, người đã làm cận vệ riêng cho Fidel trong suốt 17 năm, sau đó đào thoát qua Mỹ, tiết lộ rằng dân cả nước Cuba không thể nào hình dung nổi cuộc sống sang trọng phung phí của Fidel. Thậm chí Fidel Castro còn quy hoạch một hòn đảo nhỏ thành của riêng cho mình, đảo Cato Piedra, nằm ở phía nam của vịnh Con heo. Juan nói rằng nơi đó được Fidel Castro xây dựng như một vườn địa đàng, đầy những trại nuôi rùa biển và cá heo.

Thế kỷ 20 và 21 đã chứng kiến nhiều cuộc kết liễu độc tài. Từ Stalin đến Mao Trạch Đông... rồi Kim Chính Nhật đến Gaddafi... giờ thì đã rất gần với Fidel Castro, nhân vật bạo chúa được khoác áo người hùng trong vai diễn của lịch sử cộng sản thế giới. Như một quy luật không thể thay đổi: bất cứ chế độc tài nào rồi cũng phải ra đi, dù đi nhanh hay đi chậm. Thế kỷ như đang kết liễu những nhà độc tài, những nhà nước độc tài núp bóng vì nhân dân, vì tổ quốc. Những người như tôi cũng có dịp để kết liễu những bài học lịch sử nhồi sọ của mình, để ghi vào đó, một trang sử mới bằng tên của những người yêu nước Cuba đã chết cho quê hương của họ được tự do.

**Nội dung bài viết không phản ảnh quan điểm của RFA*

Thất vọng trước
những cải cách, các công ty Mỹ rời bỏ Trung Quốc

.....Joshua Philipp - Epoch Times 06-01-2015.....

Chỉ còn lại những giấc mơ không thành và những lời hứa nhăng cuội, hồi đáp cho niềm hy vọng của người Mỹ khi mở cửa tự do thương mại với Trung Quốc (TQ) năm 2001.

Một năm trước đó, Tổng thống Bill Clinton đã phát biểu trước người dân: "Nếu các bạn tin vào một tương lai tự do và mở cửa với người dân Trung Quốc, bạn nên ủng hộ hiệp định này". Quyết định này nhận được sự ủng hộ từ cả hai đảng, và các nhà lãnh đạo Hoa Kỳ tin rằng với sự sụp đổ của Liên Xô, giao thương với TQ sẽ giúp quốc gia này có được tự do và dân chủ.

Chẳng những Trung Quốc không trở nên tự do và dân chủ hơn, rất nhiều các công ty của Mỹ và các nước phương Tây phải luồn cúi trước những lợi tức từ Trung Quốc, và cũng nhiều công ty đối mặt với thiệt hại kinh tế nghiêm trọng.

Peter Navarro, Giám đốc của bộ phim "Chết bởi Trung Quốc (Death by China)" phát biểu: Tự do thương mại "không hề làm cho Trung Quốc trở nên dân chủ hơn". Thay vào đó, "nó làm cho Trung Quốc trở thành một bộ máy thực thi quyền lực hiệu quả hơn".

Tuy nhiên, cục diện đã thay đổi. Rất nhiều công ty lớn đã bắt đầu cảm nhận được sự ảnh hưởng và dần rút khỏi Trung Quốc. Vào ngày 4-12-2014 hãng Best Buy công bố bán 184 cửa hàng đặt tại Trung Quốc và rời khỏi quốc gia này, tham gia vào hàng ngũ những công ty đã rút khỏi Trung Quốc như Google, Home Depot, Metro, Media Market, Adidas, Panasonic, Rakuten, Nestle và Danone.

Năm 2016, Trung Quốc sẽ tổ chức kỉ niệm 15 năm ngày gia nhập Tổ chức Thương mại Thế giới (WTO). Đây là thời điểm thích hợp để các nhà làm luật Hoa Kì nhìn lại những tổn thất đối với nền kinh tế toàn cầu qua quá trình tự do thương mại với Trung Quốc.

Chiến tranh thương mại

Ông Navarro nói rằng: "Họ gia nhập (WTO) và phá nát nền kinh tế Mỹ và các nền kinh tế châu Âu".

Ông Navarro cho rằng vấn đề nằm ở chỗ việc gia nhập WTO và "đãi ngộ tối huệ quốc" (most-favored-nation) là một trong những nguyên tắc nền tảng của hệ thống thương mại tự do. Tuy nhiên, Trung Quốc đã sử dụng những lợi thế này để thúc đẩy nền kinh tế trong nước và không chịu tuân theo các quy tắc khi giao dịch với các quốc gia khác. Ông Navarro nói: "Họ thừa hưởng lợi ích từ các tổ chức quốc tế, nhưng họ không tuân theo quy tắc".

Trung Quốc nhanh chóng lạm dụng những đặc ân mới. Theo ông Navarro, ngay khi gia nhập WTO, hàng trợ cấp bất hợp pháp đã bắt đầu tràn ngập nước Mỹ. Thêm vào đó, quân đội Tr. Quốc liên tục tấn công mạng, ăn cắp tài sản trí tuệ, sử dụng hàng nhái và vi phạm bản quyền, để phá hoại các công ty Mỹ.

Theo một báo cáo từ Trung tâm Nghiên cứu Quốc tế Học viện MIT (MIT Center for International Studies), ước tính khoảng 15%-20% trên tổng sản phẩm sản xuất tại Tr. Quốc là hàng nhái và gần 8% trong tổng GDP thu được từ hàng nhái.

Với việc thao túng tiền tệ –sự mất giá của đồng nhân dân tệ đã mang lại ưu thế 25%-40% so với đồng đôla Mỹ. Ông Navarro cho rằng việc này có hiệu quả trợ cấp cho Trung Quốc khi nhập khẩu sang Mỹ, nhưng lại gây áp lực về thuế nhập khẩu từ Mỹ vào Trung Quốc. Điều này làm cho việc bán hàng từ Trung Quốc vào thị trường Mỹ rất dễ dàng, trong khi đó lại tạo ra chi phí cao khi bán vào thị trường Trung Quốc –tác động dài hạn này làm cho Trung Quốc chiếm lĩnh thị trường trong khi giá bán tại các công ty Mỹ cao ngất ngưởng.

Ngay cả những con số thống kê về nền kinh tế Trung Quốc hiện nay cũng đáng ngờ. Theo tạp chí Fortune, thị trường chứng khoán Trung Quốc đang lên vùn vụt, nhưng quốc

gia này đang tăng trưởng chậm và thị trường nhà đất thì sụp đổ. Điều này cho thấy nền kinh tế Trung Quốc rất khó đoán, nó không tuân theo bất cứ 1 quy luật nào cả.

Ông Navarro cho biết, đã có đến 57.000 nhà máy của Mỹ bị đóng cửa, 25 triệu người dân Mỹ không thể tìm được việc làm ổn định và nước Mỹ đang đối mặt với khoản nợ 3.000 tỷ đôla. Theo tạp chí Ohio's Blade, tự do thương mại Trung Quốc–Hoa Kỳ kể từ năm 2001 đã làm mất đi 106.400 cơ hội việc làm chỉ riêng ở bang Ohio.

Thêm vào đó, chính quyền Trung Quốc vẫn tiếp tục lạm dụng người lao động, tăng cường quân sự ở mức đáng báo động và các doanh nghiệp Mỹ đã và đang bị trừng phạt vì thăm dò chống lại kế hoạch này.

Ông Navarro cho rằng "đó là một thế giới ăn miếng trả miếng và đó là thực tế", liên quan đến việc chính quyền Trung Quốc đã trừng phạt các công ty Mỹ như thế nào đối với những vấn đề chính trị.

Một thị trường tàn khốc

Tuy nhiên, chính sách lạm dụng của Trung Quốc đã tự làm hại mình và đánh mất lòng tin ở các doanh nghiệp và quan chức chính phủ Mỹ.

Một cuộc khảo sát của Ủy ban Thương mại Mỹ được công bố vào ngày 2 tháng 9 cho biết 60% các công ty Mỹ ở Trung Quốc cảm thấy không được nghênh đón như trước đây và 49% tin rằng họ bị cô lập bởi chính quyền Trung Quốc.

Một cuộc khảo sát gần đây ở Châu Âu, 61% các công ty nước ngoài hoạt động ở Trung Quốc hơn một thập kỉ qua cho biết việc kinh doanh ở đây ngày càng khó khăn.

Theo báo cáo của Ủy ban An ninh Kinh tế Mỹ-Trung (U.S.-China Economic Security Council) năm 2013, chỉ có ngành nông nghiệp của Mỹ là mang lại thặng dư khi giao thương cùng TQ. Tuy nhiên, báo cáo này cũng cảnh báo rằng, thậm chí trong nông nghiệp Tr. Quốc cũng sử dụng một kinh phí đáng kể để thực hiện cuộc chiến tranh thương mại mà các chuyên gia vẫn đang nghi vấn về chi phí thật sự.

Các công ty Mỹ đang yêu cầu Trung Quốc tuân theo các quy tắc và việc Best Buy rút khỏi thị trường Trung Quốc là lời cảnh báo cho những hành động sắp tới.

Tại phiên họp ngày 25-1-2014 của Quốc hội Mỹ về việc tuân thủ của Trung Quốc với các quy tắc của WTO, Thượng nghị sĩ Sherrod Brown, Chủ tịch Ủy ban Hành chính Quốc hội về Trung Quốc đã phát biểu: "Hôm nay, tôi yêu cầu Trung Quốc phải tuân thủ đầy đủ những cam kết đối với Tổ chức Thương mại Thế giới, thực hiện một cách trung thực và đầy đủ những phán quyết mà WTO ban hành". ✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱

VIỆT NAM SẼ LÀ QUỐC GIA TỰ TRỊ HAY LÀ MỘT TỈNH CỦA TRUNG QUỐC?

Đại tá Phạm Quế Dương (8406) 01-01-2015

Thiếu tướng Hà Thành Châu, Chính ủy Tổng cục công nghiệp Quốc phòng Việt Nam, tỵ nạn chính trị tại Hoa Kỳ từ ngày 08-4-2013. Ở đây, ông đã nhờ một viên chức cao cấp Hoa Kỳ trao cho chủ bút Tạp chí Foreign Policy Magazine một tập tài liệu tối mật liên quan đến quan hệ Việt Nam–Trung Quốc. Tập tài liệu này xuất xứ từ anh vợ ông, là thiếu tướng chính ủy Tổng cục 2, thời trung tướng Nguyễn Chí Vịnh làm Tổng cục trưởng.

Tập tài liệu chép lại nguyên văn từ cuốn băng nhựa AKAI, mang bí số ML887 ghi âm những cuộc họp bí mật của các nhà lãnh đạo Việt Nam : Nguyễn Văn Linh, Lê Khả Phiêu, Đỗ Mười, Lê Đức Anh, Nông Đức Mạnh với các nhà lãnh đạo Trung Quốc : Giang Trạch Dân, Lý Bằng, Lương Quang Liệt, Diệp Tiến Ninh, Dương Đắc Chí, Hứa Thế Hữu tại Thành Đô năm 1990.

Nội dung những cuộc họp bí mật ấy cho biết kế hoạch sáp nhập Việt Nam vào Trung Quốc dự kiến tổ chức qua ba giai đoạn :

- Giai đoạn 1: 15/7/2020: Quốc gia tự trị.

- Giai đoạn 2: 05/7/2040: Quốc gia thuộc trị.

- Giai đoạn 3: 05/7/2060: Tỉnh Âu Lạc.

Tỉnh trưởng vẫn là người Việt, đặt dưới quyền lãnh đạo của Tổng đốc Quảng Châu (Trung Quốc). Sau khi sáp nhập, tiếng Trung Quốc là ngôn ngữ chính, tiếng Việt là ngôn ngữ phụ.

Trong hội đàm, với lời lẽ bề trên, lãnh đạo Trung Quốc ban mật lệnh, giáo huấn, răn đe, dạy dỗ lãnh đạo Việt Nam phải làm những gì suốt 70 năm, từng bước một: "Âm thầm, lặng lẽ, từ từ như tằm ăn dâu, khéo như dệt lụa Hàng Châu; êm như thảm nhung Thẩm Quyến. Sử dụng thể thức "Diễn biến hòa bình", làm cho người Việt Nam và dư luận quốc tế nhìn nhận rõ là Trung Quốc "không cướp nước Việt" mà chính người Việt Nam tự mình "dâng nước" và tự ý đồng hóa vào dân tộc Trung Hoa.

Tổng Bí thư Nguyễn Văn Linh thì khấu đầu trước Đặng Tiểu Bình "**Nhờ Trung Quốc mà Đảng CS VN mới nắm được chính quyền, mới thắng được đế quốc Pháp và đế quốc Mỹ, diệt được bọn tư bản phản động. Công ơn Trung Quốc to lắm, bốn biển gộp lại cũng không bằng. Do thế, nhà nước VN đề nghị Trung Quốc bỏ qua hiểu lầm, xóa bỏ các bất đồng đã qua. Phía Việt Nam sẽ làm hết sức mình để vun bồi tình hữu nghị lâu đời vốn sẵn có giữa hai đảng do Mao Chủ Tịch và Hồ Chủ tịch dày công xây dựng trong quá khứ. Việt Nam sẽ tuân thủ đề nghị của Trung Quốc là cho Việt Nam được hưởng "Quy chế tự trị trực thuộc chính quyền trung ương Bắc Kinh" như Trung Quốc đã từng dành cho Nội Mông, Tây Tạng, Tân Cương, Quảng Tây.**

Tôi sửng sốt, trăn trở, không tin ở sự xác thực của sự kiện này. Những vị lãnh đạo nêu tên trên vốn là những người yêu nước trực tiếp tham gia góp phần chỉ đạo cuộc kháng chiến chống Pháp, chống Mỹ, chống Tàu giành độc lập tự do. Lịch sử cận hiện đại Việt Nam là nối tiếp lịch sử 4000 năm, từ đời

Hùng Vương, đã từng đánh bại các cuộc xâm lược của các triều đại lịch sử Trung Quốc: Hán, Đường, Tống ,Nguyên, Minh, Thanh. Ngày nay không thể nào có những người lãnh đạo, vì bất cứ lý do gì cúi đầu xin được làm một khu tự trị của Trung Quốc, bởi vì như vậy là bán nước, phỉ báng ông cha, phản bội dân tộc.

Trước hiện tượng Trung Quốc cho xuất bản hai cuốn sách của Hồ Tuấn Hùng và Huỳnh Tâm đưa nhiều dẫn chứng rạch ròi để khẳng định Chủ tịch Hồ Chí Minh là người Đài Loan (Trung Quốc) đã lũng đoạn tinh thần nhân dân ta, gây nên những nghi vấn rất tai hại, vậy mà hệ thống tuyên huấn- thông tin của ta vẫn coi như không có trách nhiệm gì !

Không thể im lặng một cách rất tội lỗi như vậy được nữa, tôi đề nghị các cơ quan thông tấn, báo chí của Đảng ta, nhất là báo Nhân Dân - cơ quan trung ương của đảng Cộng sản VN, "tiếng nói của Đảng, Nhà nước và Nhân dân VN" – hãy làm sáng tỏ vụ việc này và công khai cho nhân dân ta biết. ■■■■■

Wikileaks xác định văn kiện dưới đây là một trong 3,100 bức điện thư lưu trữ tại Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ.

"Biên bản buổi họp kín giữa Nguyễn Văn Linh, Tổng Bí thư đảng CSVN, Đỗ Mười, Chủ tịch Hội đồng Bộ trưởng, đại diện phía Việt Nam, và Giang Trạch Dân, TBT/CSTQ, Lý Bằng, Thủ tướng, đã họp 2 ngày từ 3 và 4-9-1990, tại Thành Đô, tỉnh Tứ Xuyên, Trung Quốc ".

"Vì sự tồn tại của sự nghiệp xây dựng Chủ nghĩa Cộng sản, đảng Cộng sản và nhà nước Việt Nam đề nghị phía Trung Quốc giải quyết các mối bất đồng giữa hai nước. Phía Việt Nam sẽ cố hết sức mình để vun đắp tình hữu nghị lâu đời vốn có giữa hai đảng và nhân dân hai nước do Chủ tịch Mao Trạch Đông và Chủ tịch Hồ Chí Minh đã dày công xây đắp trong quá khứ. Và Việt Nam bày tỏ mong muốn sẵn sàng chấp nhận làm một khu vực tự trị thuộc chính quyền Trung ương tại Bắc Kinh, như Trung Quốc đã dành cho Nội Mông, Tân Cương, Tây Tạng, Quảng Tây".

"Phía TQ đồng ý và chấp nhận đề nghị nói trên, và cho Việt Nam thời gian 30 năm (1990-2020) để đảng CSVN "giải quyết các bước tiến hành cần thiết cho việc gia nhập đại gia đình các dân tộc TQ". (Hết trích)

Phải chăng ghét Trung Quốc sẽ nguy hiểm cho Dân tộc ?

Anh Vũ RFA 11-01-2014

Tại hội nghị của Chính phủ với địa phương triển khai Nghị quyết của Quốc hội năm 2015 vừa qua, Bộ trưởng Quốc phòng Phùng Quang Thanh đã khẳng định rằng "Xu thế ghét Trung Quốc nguy hiểm cho dân tộc". Vậy ghét một TQ luôn luôn có dã tâm bành trướng và thôn tính VN như hiện nay là điều nguy hiểm?

Họa Phương Bắc

Trong lịch sử dựng nước và giữ nước hàng ngàn năm của dân tộc, VN luôn phải đối mặt với họa bành trướng và âm mưu thôn tính của các triều đại phương Bắc. Cho đến hôm nay, điều đó vẫn không hề thay đổi

Những ngày này, phía VN đã liên tiếp lên tiếng phản đối các chuỗi hoạt động của TQ ở Biển Đông và hai quần đảo Trường Sa-Hoàng Sa thuộc chủ quyền của VN.

Ngày 9-1-2014 vừa qua, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng cũng vừa chỉ thị về việc tổ chức phong trào toàn dân tham gia bảo vệ chủ quyền lãnh thổ trong tình hình mới.

Đánh giá về hiểm họa bành trướng của TQ trên Biển Đông, Thiếu tướng Lê Mã Lương, anh hùng lực lượng vũ trang, nguyên giám đốc Bảo tàng Quân sự Việt Nam nhận định với RFA:

Thiếu tướng Lê Mã Lương nói: "*Việc Trung Quốc tiến thêm những hành động nguy hiểm như thế không chỉ gây bất ổn cho Việt Nam mà cả khu vực Đông Nam Á. Bởi vì tham vọng bành trướng của Trung Quốc chúng ta đều biết và tham vọng ấy ngày càng bộc lộ rất rõ rệt. Chính vì thế cho nên việc xây dựng các căn cứ quân sự, đặc biệt những tuyến đường băng ở đảo Gạc Ma, đảo Chữ Thập… để kết nối với đảo Phú Lâm, nó sẽ tạo nên một quần thể cho các lực lượng máy bay Trung Quốc hoạt động. Việc này không phải mới lạ gì nhưng với Trung Quốc thì cực kỳ nguy hiểm, vì khi xây dựng xong rồi, kết nối thành một hệ thống đường băng và sân bay như thế thì nó sẽ khống chế toàn bộ tuyến chiến lược biển của VN ở Biển Đông, ảnh hưởng đến phòng thủ của VN không chỉ ở Biển Đông mà cả ngay trên đất liền.*"

Từ Quảng trị, blogger Lê Anh Hùng thấy rằng TQ luôn có dã tâm và mưu đồ thôn tính Việt Nam. Đó là một chân lý rõ ràng đến mức hầu như người Việt Nam nào cũng nhận ra, ngoại trừ những tên Việt gian bán nước.

Blogger Lê Anh Hùng nhận định: "*Lịch sử VN là lịch sử của công cuộc dựng nước và giữ nước. Trong hàng ngàn năm giữ nước đó thì TQ luôn là kẻ thù thường trực của chúng ta, họ đã xâm lược và đô hộ Việt Nam không biết bao nhiêu lần mà kể. Ngay cả bây giờ, ở ngoài biển thì họ ngày đêm thôn tính quần đảo Trường Sa theo kế sách "tằm ăn dâu" sở trường của họ; trên đất liền thì họ tìm cách trấn giữ những vị trí hiểm yếu về an ninh – quốc phòng, đồng thời không ngừng đưa người Trung Quốc theo chân các dự án sang lập xóm, lập phố trên khắp lãnh thổ Việt Nam.*"

Tay sai của Trung Quốc?

Tuy vậy, những ngày gần đây dư luận xã hội ở VN bất ngờ trước phát biểu của Bộ trưởng Bộ Quốc phòng Phùng Quang Thanh. Tại hội nghị của Chính phủ với địa phương triển khai Nghị quyết của Quốc hội về nhiệm vụ kinh tế - xã hội và dự toán ngân sách Nhà nước năm 2015 ngày 29-12-2014, Bộ Quốc phòng Phùng Quang Thanh cho rằng: *"Tôi thấy lo lắng lắm, không biết tuyên truyền thế nào, chứ từ trẻ con đến người già có xu thế ghét Trung Quốc. Ai nói tích cực cho Trung Quốc là ngại. Tôi cho rằng, cái đó là nguy hiểm cho dân tộc.*"

Đánh giá về phát biểu trên của Bộ trưởng Bộ QP Phùng Quang Thanh, Ls. Vũ Đức Khanh, hiện hành nghề tại Canada thấy rằng đó là lý do giải thích quan điểm của Thủ tướng Dũng trong vấn đề Biển Đông là "Vừa hợp tác – vừa đấu tranh", nó thể hiện cho 2 xu hướng khác biệt trong nội bộ Đảng CSVN. Đó là thân TQ và chống TQ.

Ls. Vũ Đức Khanh nói với chúng tôi: "*Trước những cái gì TQ đang làm trên khu vực Biển Đông thì rõ ràng nhân dân VN không thể không có ác cảm đối với TQ. Trong ngữ cảnh ngày hôm nay thì lời phát biểu đó của ông Đại tướng Phùng Quang Thanh cho thấy ông ta thể hiện mình là tay sai của Bắc kinh. Cho nên ông ấy càng bị người dân VN lên án. Vì chính sách hiện nay trong quan hệ Việt – Trung đã làm cho người dân không tin tưởng là chính quyền Hà Nội sẽ phục vụ lợi ích của tổ quốc và nhân dân VN. Mà ngược lại họ càng thấy rằng tập đoàn lãnh đạo Hà Nội là tay sai của CS Bắc kinh.*"

Blogger Lê Anh Hùng cho biết nhận xét của ông: "*Đây không phải là lần đầu ông Phùng Quang Thanh khiến dư luận phẫn nộ về những phát biểu của ông. Khi Trung Quốc đưa dàn khoan HD981 xâm phạm lãnh hải Việt Nam hồi tháng 5 năm ngoái thì ông ta nói với báo chí quốc tế như thể đó là chuyện mâu thuẫn nội bộ gia đình. Tháng 10 năm ngoái, khi dẫn đầu một đội ngũ tướng lĩnh hùng hậu sang thăm Trung Quốc, ông ta lại hết lời ca ngợi thái độ đón tiếp thịnh tình của họ, ngay giữa lúc TQ vẫn đang ngày đêm lấn chiếm, xây dựng căn cứ ở Trường Sa. Đây không chỉ là sự nhún nhường đến mức ươn hèn, mà còn thể hiện thái độ, lập trường của một kẻ rắp tâm bán nước.*"

Trả lời câu hỏi phải chăng việc ghét TQ của người Việt sẽ gây nguy hiểm cho dân tộc, Ls. Vũ Đức Khanh thấy rằng cần rạch ròi và không nên lầm lẫn giữa lòng căm thù kẻ xâm lược và tư tưởng Dân tộc cực đoan.

Ls. Vũ Đức Khanh khẳng định: "*Vấn đề là ở chỗ, nếu chỉ là những cái ghét về một nhà nước CS TQ luôn có ý đồ xâm lăng và thôn tính VN thì đó là điều hết sức bình thường. Nhưng nếu như TQ không có các ý tưởng đó, mà chúng ta vẫn có thái độ bài Hoa hay thù hận với TQ, thì nó có thể dẫn tới tình trạng tư tưởng Dân tộc cực đoan hòng tự tôn chúng ta và đè bẹp các dân tộc khác. Điều đó có thể dẫn tới xung đột giữa VN và TQ.*"

Blogger Lê Anh Hùng cho rằng sự căm ghét hay lòng căm thù sẽ hết sức có ý nghĩa và là điều cần thiết, nếu như nó được đặt đúng chỗ và đúng đối tượng cần thiết. Blogger Lê Anh Hùng nói: "*Yêu hay ghét là những tình cảm thông thường của con người. Nếu bạn có một gã hàng xóm cứ luôn chực chờ xâm chiếm, cướp đoạt của nhà mình, thậm chí còn âm mưu thôn tính, tiêu diệt cả giống nòi nhà mình thì việc bạn ghét gã hàng xóm đó là điều hết sức bình thường. Thái độ ghét đó giúp bạn càng thêm ý thức được sự an nguy của mình để tìm cách tự bảo vệ mình, chứ không có gì đáng gọi là "nguy hiểm" cho bạn cả."*

Không phải là ngẫu nhiên mà câu thơ "*Sông núi nước Nam, Vua Nam coi. Rành rành phân định tại sách trời.*" trong bài Nam quốc Sơn hà được lưu truyền trong lịch sử cho đến nay mà người VN ai cũng ghi nhớ. Chủ quyền quốc gia phải là điều tối thượng, bất kỳ kẻ ngoại xâm nào cũng phải được coi là kẻ thù nguy hiểm nhất và nhất định chúng sẽ bị đánh bại, cùng với bè lũ bán nước. Lịch sử dân tộc VN đã nhiều lần ghi sâu điều đó.✹✹✹✹

BAO GIỜ DÂN TA LÀM ĐƯỢC CÁI ĐINH ỐC?

.....Ngô Nhân Dụng 06-01-2015.....

Thứ Hai đầu tuần này có hai cuộc họp quan trọng, một ở nước ta, một ở Mỹ, bàn về tương lai Việt Nam trong năm năm tới. Trong cả hai hội nghị, không ai đưa cây đinh ốc vào chương trình nghị sự, thật đáng tiếc.

Câu chuyện cái đinh ốc bùng lên trong nước từ Tháng Chín. Báo chí đăng tin công ty Samsung điện tử thú nhận cơ xưởng ráp máy điện thoại của họ ở Bắc Ninh không tìm ra xí nghiệp nào của người Việt Nam có thể cung cấp những cây đinh xoắn trôn ốc, còn gọi là ốc vít.

Tại sao nhân dân ta anh hùng vẫn chưa làm được cái đinh ốc, sau 70 năm tiến lên chủ nghĩa xã hội dưới sự lãnh đạo của đảng Cộng sản, và sau 30 năm đổi mới kinh tế cho nó giống xã hội tư bản thời hoang sơ? Trong hai cuộc hội nghị ở Boston và Hà Nội không ai trả lời cho câu hỏi đó.

Cuộc hội thảo tổ chức tại Đại học Harvard ngày 5-1-2015, bàn về "Các chính sách cho kinh tế Việt Nam trong năm năm tới." Chương trình buổi sáng dành cho các chính sách gọi là vĩ mô, tức là những vấn đề lớn lao cho toàn thể kinh tế quốc dân như lạm phát, tiền tệ, thất nghiệp, vân vân. Giữa các chuyện to lớn đó, những cái đinh ốc nhỏ bé không thể chen chân vào được. Buổi chiều, các chuyên gia lại dành thời giờ tìm hiểu xem họ đang nghiên cứu những cái gì về kinh tế Việt Nam. Những cây đinh ốc chắc chắn không có cơ hội nào xuất hiện!

Trong cùng ngày Thứ hai, Hội nghị Ban Chấp hành Trung ương đảng Cộng sản khai mạc, trễ một tháng. Hội nghị này sẽ bỏ phiếu tín nhiệm cho các nhà lãnh đạo mà họ bầu ra từ đại hội trước; đồng thời sẽ bàn về "công tác nhân sự" đại hội thứ 12 năm 2016, tức là xem ai còn, ai mất, ai sẽ ngồi vào cái ghế nào. Trước ngày họp, dân lên mạng ở Việt Nam đã được chứng kiến cuộc đấu đá công khai giữa các phe trong đám Nguyễn Phú Trọng, Nguyễn Tấn Dũng, Trương Tấn Sang. Chủ yếu là phao tin đồn, chửi rủa, phe này bới móc phe khác. Khi họ vào họp, chắc chắn không ai nghĩ tới câu chuyện Samsung chẳng dùng được những cái đinh ốc làm ở VN.

Câu chuyện hãng Samsung và những cây đinh ốc đáng chú ý vì trong năm 2013 Samsung ở Việt Nam (Samsung Electronics Viet-nam, hay SEV) đã xuất cảng số điện thoại di động trị giá 23.9 tỷ đôla, gần bằng một phần năm (18%) tổng số tiền cả nước thu được nhờ xuất khẩu. Trong số hơn 400 triệu máy điện thoại di động mà Samsung bán ra trên thế giới thì số máy từ các nhà máy ở Bắc Ninh, Thái Nguyên chiếm 35% - trong tương lai sẽ tăng lên 50%. Để lắp ráp hơn 140 triệu cái máy đó, Samsung phải dùng các bộ phận, gọi là linh kiện, trị giá các bộ phận này lên tới gần 20 tỷ (19.8 tỷ) đôla. Tất nhiên, những bộ phận đắt tiền nhất do chính Samsung làm ra ở nước họ, Nam Hàn. Nhưng còn rất nhiều thứ bộ phận họ có thể mua ở các nước khác, rẻ hơn là làm tại Hàn Quốc. Nếu Samsung mang tất cả các bộ phận từ Nam Hàn qua thì nền kinh tế địa phương sẽ bất lợi. Chính phủ nước nào cũng yêu cầu các công ty ngoại quốc phải đặt mua nhiều hàng

"bản xứ" để giúp các xí nghiệp địa phương. Nếu các xí nghiệp Việt Nam có cơ hội cung cấp một số bộ phận cho Samsung thì họ sẽ tạo thêm công việc làm cho công nhân Việt Nam.

Vậy người Việt Nam đã bán cho Samsung được những thứ gì?

Bộ Công nghiệp, Thương mại trong chính phủ đã trình làng một bản danh sách dài liệt kê 144 thứ bộ phận do các công ty ở Việt Nam cung cấp cho SEV; thí dụ pin điện, núm nghe đặt vào tai, USB chứa dữ liệu, giấy cách nhiệt, vân vân. Trong đó, 91 món dùng để ráp máy điện thoại Galaxy S4, 53 món cho loại "độc bản" (tablet) đường chéo 7 đốt (7 inches). Riêng hãng Samsung cho biết họ sẽ tăng số bộ phận đặt mua tại VN lên 170 món.

Nhưng rốt cuộc, có 67 doanh nghiệp cung cấp các linh kiện cho SEV; đại đa số là các doanh nghiệp của người Đại Hàn, Nhật Bản, Singapore, Mã Lai. Chỉ có bốn doanh nghiệp VN cung cấp sản phẩm và dịch vụ cho SEV, mà việc chính của họ là làm bao bì, in ấn.

Ông Shim Won Hwan, tổng giám đốc Samsung ở Việt Nam mới nói tại một hội thảo tại Hà Nội vào tháng Chín vừa qua rằng "không doanh nghiệp Việt Nam nào 'nắm bắt' được cơ hội, họ chỉ cung ứng được những sản phẩm in ấn, bao bì!" Còn những thứ "cao cấp" như cái đinh ốc vít, người Việt Nam làm không được theo tiêu chuẩn của Samsung! Họ cũng không kiếm mua được những bộ phận "sạc" điện cho cell phone do người Việt Nam làm.

Giáo sư Nguyễn Mại, chủ tịch Hiệp hội Doanh nghiệp Đầu tư Nước ngoài (VAFIE) xác nhận đây là tình trạng chung. Ông nói rằng các doanh nghiệp nước ta không thể cung cấp những món giản dị, rẻ tiền như bộ phận sạc pin, đinh ốc vít cho các doanh nghiệp vốn ngoại quốc. Ông Vũ Tiến Lộc, chủ tịch phòng Thương mại Công nghiệp Việt Nam (VCCI) cho biết thêm rằng trước đây các công ty Nhật làm việc tại như Canon, Sony, cũng chỉ đặt mua bao bì của người Việt, những thứ khác không mua được hàng đúng tiêu chuẩn! Nghĩa là khi xuất khẩu một món hàng của Canon, Sony hay Samsung, trong một trăm đồng đôla thu vào thì người Việt Nam, kinh tế VN chỉ thực sự lãnh được một đồng hay hai đồng mà thôi. Đó là tiền công lắp ráp và cung cấp bao bì. Ngay trong giá bán các thứ bao bì cũng vẫn có một phần phải trả lại cho nước ngoài, vì mình mua các chất làm giấy, làm plastic, mua mực tốt đủ tiêu chuẩn, vân vân. Đó là hình ảnh một nền công nghiệp ăn mày. Bao giờ các doanh nghiệp nước ta còn chưa làm nổi cây đinh ốc thì cả nước vẫn còn đi ăn mày như thế.

Ông Vũ Tiến Lộc giải thích: "Nguyên nhân sâu xa là môi trường kinh doanh tại Việt Nam chưa thực sự bình đẳng." Môi trường như thế nào mà không bình đẳng? Ông Lộc nêu một thí dụ: "Nhiều doanh nghiệp không nhất thiết đầu tư vào công nghệ, quản trị nhưng vẫn cạnh tranh được nhờ vào mối quan hệ." Nói rõ hơn là như thế này: Có doanh nghiệp tư nhân cố đổ thêm tiền bạc, thời giờ cải thiện kỹ thuật, cải tiến phương pháp quản trị cho hiệu quả hơn, nhưng vẫn thua các doanh nghiệp chẳng làm gì cả. Chỉ vì những anh không làm gì cả đó hoặc là của nhà nước, hoặc do các cán bộ, đảng viên cộng sản cầm đầu, họ có "quan hệ" cho nên khi cần vay tiền là có tiền, vay với lãi suất thấp, khi cần thì xin giấy phép gì cũng nhanh, mua bán gì cũng dễ. Còn các xí nghiệp tư nhân cái gì gặp cũng khó, cũng chậm, bị hoạnh họe đủ thứ.

Vì vậy, Giáo sư Tạ Lợi, Đại học Kinh tế Quốc dân, nhận xét rằng "doanh nghiệp và cơ quan chức năng (tức các đấng cán bộ ngồi bàn giấy) vẫn như hai bánh xe răng cưa chạy hai hướng khác nhau." Một người lãnh đạo công ty Điện tử và Dịch vụ Công nghiệp Sài Gòn (SAGEL) cho biết ngày xưa SAGEL từng đầu tư để sản xuất một số hàng xuất khẩu; nhưng "việc xin giấy phép phải mất 3 năm, khi mình xin giấy phép xong, khởi sự đầu tư thì trên thế giới nhiều sản phẩm đã thay đổi, công nghệ đã khác trước rồi." Có người thú nhận trong một cuộc hội thảo: "Giờ công nghệ ta thua Campuchia, họ làm được ôtô, ta có làm được đâu?"

Tất nhiên, nếu chưa ráp được cái ôtô thì có thể làm ra được những cái đinh ốc để ráp ôtô. Nếu không thì lại chỉ ráp bằng những thứ bộ phận được chế tạo ở Nam Hàn, Nhật Bản, Đài Loan, Singapore, Mã Lai, Indonesia, Campuchia v.v.… Nghĩa là suốt đời làm những công việc lương thấp nhất thế giới, thứ lương bổng ăn mày!

Tại sao Hội nghị Ban Chấp hành Trung ương Đảng Cộng sản không bàn gì về những cái đinh ốc? Bởi vì mối lo lắng của họ không phải là chuyện người Việt Nam có làm ra nổi cái đinh ốc hay không. Không phải là các xí nghiệp Việt Nam làm ra được cái gì! Quanh năm, suốt tháng, cả ngày, suốt 24 giờ, họ chỉ lo làm sao bảo vệ quyền hành và lợi lộc cho bản thân và cho phe đảng. Họ sinh ra dưới một chế độ như vậy, được đào tạo như vậy. Trong tất cả các nước độc tài, Cộng sản hay không Cộng sản, hệ thống thăng tiến xã hội đều theo nền nếp đó. Những cuộc đấu đá trên mạng gần đây cho thấy, những phe Nguyễn Phú Trọng, Nguyễn Tấn Dũng, Trương Tấn Sang không một anh nào trình bày cho mọi người thấy phe mình có những chính sách nào tốt hơn phe bên kia. Bởi vì phe nào cũng vậy, họ không coi chuyện nước Việt Nam có sản xuất được đinh ốc là chuyện quan trọng. Ít nhất, không có thứ tự ưu tiên bằng vấn đề họ có còn giữ được địa vị và của cải hay không! Họ chỉ đem nhau ra chửi, bên này chửi bên kia tham nhũng hơn mình. Một phe tố cáo Trần Văn Truyền nhà cao cửa rộng thì phe bên kia tố giác Nguyễn Xuân Phúc còn nhiều nhà cửa hơn. Vì vậy, Hội nghị Trung ương Đảng chắc chắn không có thời giờ bàn chuyện những cái đinh ốc.

Còn quý vị kinh tế gia, khoa học gia họp tại Boston, họ cũng không bàn đến những cái đinh ốc nhưng vì lý do khác. Họ chỉ bàn các vấn đề lớn, gọi là kinh tế vĩ mô mà thôi. Việc sản xuất đinh ốc chắc chắn là chuyện nhỏ, kinh tế học gọi là vi mô. Lý do, không phải vì thân phận những cái đinh ốc quá nhỏ! Lý do chính là việc sản xuất và phân bố hàng hóa, dù nhỏ như cây đinh ốc, lớn như cái máy bay, đều thuộc phạm vi nghiên cứu kinh tế vi mô.

Môn kinh tế học vi mô khảo sát cơ cấu vận động xem các doanh nghiệp làm ăn theo những quy luật nào, cạnh tranh, trao đổi với nhau ra sao. Nếu sống trong môi trường theo đúng quy luật tự do cạnh tranh, trong khung cảnh pháp lý có luật pháp rõ ràng, công khai và công bằng, thì tự nhiên các doanh nghiệp phải chạy đua với nhau chế ra những thứ hàng tốt nhất với giá thành rẻ nhất. Còn trong khung cảnh kinh tế bao cấp xã hội chủ nghĩa thì các doanh nghiệp không được khích lệ một cách tự nhiên để làm ăn như vậy. Giám đốc các doanh nghiệp nhà nước không cần cải thiện về kỹ thuật hay quản trị hữu hiệu, cũng vẫn thăng quan tiến chức. Họ chỉ cần đứng trong phe đang lên là vững chân. Cho nên, như ông Trần Việt Thanh, thứ trưởng Bộ Khoa học Công nghiệp công nhận, "phần lớn doanh nghiệp Việt Nam đang dùng các kỹ thuật lạc hậu đi sau thế giới trung bình 2 đến 3 thế hệ." Cũng vậy, không ai lo cải thiện năng suất lao động, cải tổ phương pháp quản lý. Vì chúng ta đã biết, cha chung thì không ai khóc!

Từ thập niên 1990, người ta đã nhận thấy một khuyết điểm của việc

cải tổ kinh tế các nước cựu Cộng sản là chỉ chú trọng các vấn đề vĩ mô. Bởi vì phần lớn các chuyên gia kinh tế được dùng ở ở Liên Xô cũ và Đông Âu đều chuyên học ngành kinh tế vĩ mô. Rất hiếm người đào tạo trong ngành quản lý, ít người có kinh nghiệm về điều khiển các xí nghiệp thật sự, từ sản xuất đến tiếp thị. Thất bại ban đầu của những kế hoạch cải tổ kinh tế là do hành vi của các doanh nghiệp, phản ứng của họ không giống các thói quen trong kinh tế thị trường thực sự. Họ vẫn theo thói quen thời "bao cấp" chứ không hành động theo lối thị trường. Các chính sách vĩ mô trở thành vô hiệu vì cơ cấu vi mô chưa được cải tổ.

Câu chuyện hãng Samsung và những cây đinh ốc cho thấy trở ngại lớn nhất khiến kinh tế nước ta không tiến được là do một đảng chiếm độc quyền cả về chính trị lẫn kinh tế suốt 70 năm qua.

Cuối cùng, muốn vực dậy kinh tế Việt Nam trong năm, mười năm tới vấn đề quan trọng nhất không phải là những chính sách vĩ mô như tiền tệ, lạm phát, kích cung hay kích cầu. Quan trọng nhất là chấm dứt tình trạng độc quyền nắm cả nền kinh tế của một nhóm người gian tham và dốt nát. Muốn vậy, trước hết phải chấm dứt độc quyền cai trị của đảng Cộng sản Việt Nam. Chấm dứt chế độ Cộng sản rồi mới hy vọng sau ba năm, năm năm, có doanh nghiệp Việt Nam bắt đầu sản xuất được những cái đinh ốc đúng với tiêu chuẩn của Samsung, Canon hay Sony!

Việt Nam đã sản xuất được… con ốc vít

Trong chương trình Dân hỏi Bộ trưởng trả lời tối 5-10-2014, Bộ trưởng Bộ Công thương Vũ Huy Hoàng nêu quan điểm về chuyện doanh nghiệp công nghiệp hỗ trợ Việt Nam "không sản xuất nổi ốc vít" cho Tập đoàn Samsung.

Bộ trưởng cho biết: "Chúng ta sản xuất được ốc vít, phải khẳng định như thế. Trên thực tế, trong nhiều năm qua chúng ta đã làm được rồi, và làm chất lượng đảm bảo. Tuy nhiên, có đưa được sản phẩm vào chuỗi sản xuất của Tập đoàn Samsung không phải chỉ ở Việt Nam, mà trên toàn cầu là câu chuyện khác. Nếu chúng ta không đảm bảo được về chi phí do năng suất thấp, giá thành cao thì khó có thể len chân vào chuỗi giá trị, chuỗi cung ứng toàn cầu. Samsung nói ý là như vậy".

Theo ***http://soha.vn/kinh-doanh/viet-nam-da-san-xuat-duoc-con-oc-vit-20141006112653471.htm***

(06/10/2014)

CỘNG SẢN VIỆT NAM

với "kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa" chỉ gây thảm họa cho đồng bào và hủy diệt đất nước

.....Nguyễn Hùng - Trần Hoài Nam 01-01-2015.....

Thế giới gần một thế kỷ sống và đối mặt với chế độ cộng sản toàn trị, bắt đầu tại nước Nga (1911) sau đó lan sang các nước Trung Á, Ukraine, Nam Tư, Đông Âu (Đông Đức, Tiệp Khắc, Ba Lan, Hung Gia Lợi, Bảo Gia Lợi...), xuyên Đại Tây Dương sang tận Cuba, đến một vài nước tại châu Phi. Trong lúc chế độ cộng sản với lý thuyết không tưởng về một xã hội thiên đàng "làm theo sức lực hưởng theo nhu cầu" mê hoặc lòng ham muốn của con người, các nước trong khu vực Châu Á cũng đã lần lượt rơi vào quỹ đạo cộng sản do Nga lãnh đạo, trước là Tàu, Bắc Hàn, Mông Cổ, ba nước Đông Dương Việt Nam (1954), Miên, Lào (1975). May mắn cho thế giới, đại dịch "virus" cộng sản đã khựng lại sau khi toàn cõi Việt Nam bị nhuộm đỏ. Con cờ domino miền Nam "Việt Nam" ngã nhưng, không như dự đoán của thuyết Domino, lại trở thành khúc gỗ chặn kiên cố làm khựng cỗ xe tăng cộng sản không cho nó tiến xuống các nước trong vùng Đông Nam Á gồm các nước Thái Lan, Singapore, Mã Lai, Nam Dương, và ngay cả Úc và Tân Tây Lan.

Từ năm 1980-1990, chỉ 5-10 năm sau khi nhuộm đỏ miền Nam Việt Nam, thế giới cộng sản bắt đầu tan rã sau gần 80 năm trải nghiệm thực tế những gì đã và đang xảy ra tại các nước cộng sản đàn anh kỳ cựu bên trời Âu. Thực tế cho thấy chế độ cộng sản chỉ là một chế độ độc tài chuyên chính toàn trị, phi nhân không thua gì các chế độ vua chúa thời xa xưa mà còn ác độc hơn; và đảng cộng sản đã tạo ra bọn người lòng lang dạ thú, tàn bạo vô nhân đối với chính người dân của họ hơn cả các triều đại vua chúa trước đó. Trước tiên là sự sụp đổ của Liên Bang cộng sản Xô Viết (1990-1991) sau đó lần lượt là các nước Đông Âu thuộc quỹ đạo của Nga.

Tại Á Châu, gồm các nước Tàu, Việt Nam, Cam Bốt, Lào là các nước cộng sản do Tàu lãnh đạo và thao túng. Trong số 4 nước này, Cam Bốt sau khi cộng sản Khmer đỏ bị lật đổ và được Liên Hiệp Quốc trực tiếp can thiệp nên may mắn thoát được đại nạn cộng sản và đang tiến tới một nước dân chủ tự do đa đảng. Tuy đối diện với chông gai trên con đường xây dựng tự do dân chủ nhưng Cam Bốt là một nước tiêu biểu về con đường thay đổi từ cộng sản bạo tàn sang tự do dân chủ nhân bản, so với tình trạng mất tự do đân chủ và quyền con người bị tước đoạt tại Tàu và nước chư hầu đàn em trung thành của cộng sản Tàu là cộng sản VN.

Các nước Nga, Đông Âu đã nhanh chóng và dứt khoát từ bỏ chế độ cộng sản tàn ác vô nhân, trở lại với xã hội độ tự do dân chủ trước đó, trong đó người dân làm chủ thật sự của đất nước mình. Họ đã đạt thành công do truyền thống văn hóa, khoa học, xã hội của các nước này cao và tiến bộ. Một điều đáng lưu ý là các nhân vật lãnh đạo cộng sản ở đó dầu sao cũng là những người có trí thức; người dân đại đa số có trình độ văn hóa cao, được tích lũy qua nhiều thế kỷ trước khi chế độ cộng sản cướp chính quyền. Dù vậy những nước này cũng đã trải qua thời kỳ cộng sản chuyên chế và cũng rất tàn bạo với hằng chục triệu người dân vô tội bị thảm sát.

Riêng tại Việt Nam, cả nước đã và đang bị cai trị bởi tập đoàn cộng sản mà tuyệt đại đa số xuất thân từ những người có trình độ văn hóa rất thấp, chưa xong cấp một. Sau khi chiếm được chính quyền thì được đào tạo bổ túc cấp tốc để biết đọc biết viết, cấp bằng tốt nghiệp trung học, cao đẳng, đại học, thậm chí tiến sĩ và nắm các chức vụ quan trọng, cả về guồng máy kinh tế quốc gia. Bị nhồi sọ với lòng thù hận giai cấp nên những nhân vật này rất khát máu vô nhân, và mù quáng trung thành với chế độ cộng sản.

Thời kỳ đảng cộng sản cướp quyền cai trị một nửa đất nước Việt Nam từ năm 1954 đến 1975 là giai đoạn đảng CSVN theo chủ nghĩa cộng sản Mác-Lênin quốc tế vô sản. Lãnh đạo đảng cộng sản với đầy lòng thù hận đối với thành phần tư doanh, thành phần trí thức mà họ gọi là giai cấp trí thức tiểu tư sản phản động. Chủ trương của đảng cộng sản là tiêu diệt toàn bộ cái họ gọi là giai cấp tiểu tư sản, những người kinh doanh kinh tế cá thể. Trong giai đoạn này, tại miền Bắc đảng CSVN đã cai trị rất sắt máu và khủng bố dân chúng bằng cách bần cùng hóa xã hội, bắt đói để cai trị. Thành phần trí thức tuy đã theo đảng cộng sản nhưng vì thuộc giai cấp tư sản nên vẫn bị đảng thanh trừng và trù dập, loại khỏi tổ chức cai

trị của đảng cộng sản qua các chiến dịch đấu tố như: Cải cách Ruộng đất, Nhân văn Giai phẩm. Trong thời gian chỉ vài năm sau khi cướp được chính quyền, đã có hằng trăm ngàn, hằng triệu người dân bị đảng cộng sản thảm sát qua các cuộc đấu tố, thanh trừng. Tại miền Nam Việt Nam, đảng CSVN từ miền Bắc khuấy động cuộc chiến tranh cốt nhục tương tàn, kiên quyết và dốc toàn lực nhuộm đỏ cả nước theo chỉ thị của hai đàn anh Nga Tàu, nhuộm đỏ cả thế giới. Sau khi chiếm trọn cả nước, đảng cộng sản lập lại chính sách bần cùng hóa tại miền Nam như họ đã làm tại miền Bắc. Quan chức các cấp CSVN đã công khai cướp đoạt, trấn lột tài sản của người dân miền Nam, trở nên giàu có do vơ vét của cải, tài sản của người dân sau khi chiếm trọn miền Nam VN qua các chiến dịch cướp đoạt như hợp tác xã, hợp doanh, đánh tư sản, cải tạo công thương nghiệp. Người dân cả hai miền Bắc Nam tiếp tục bị đẩy vào cuộc sống trong nghèo đói thiếu thốn, mọi sinh hoạt kinh tế đều bị đảng cộng sản chi phối và kiểm soát chặt chẽ.

Trong thời kỳ cộng sản chuyên chế "bao cấp", hoạt động kinh tế của cả nước bị khép kín hoàn toàn. Tuy đảng CSVN đã làm cho người dân bị bần cùng, sống trong nghèo khổ cơ cực nhưng nguồn tài nguyên quốc gia không bị trấn lột vô tội vạ và bị bán đứng cho bọn Tàu hay bọn lợi ích nước ngoài. Cán bộ và lãnh đạo cộng sản không có dịp và nhất là không có môi trường để tham nhũng làm giàu cho cá nhân vì chính họ cũng bị kiểm soát và phải sống bình dị để chứng minh là họ thuộc giai cấp vô sản, **tuy thật sự họ đã bí mật tích lũy tài sản kếch xù cho riêng mình, nhất là số tài sản kếch xù mà họ cướp đoạt được của dân chúng tại miền Nam Việt Nam**. Môi trường tạo ra tham nhũng vật chất dựa vào quyền chức bị hạn chế trong xã hội cộng sản chuyên chế và khép kín như thời kỳ "bao cấp" 1954-1990, nhất là giai đoạn từ ngày 30-04-1975 đến 1990, nên chưa có dịp công khai số tài sản chúng đã tích lũy được.

Từ khi chế độ cộng sản tại Liên Xô và các nước có trình độ khoa học văn hóa tiên tiến tại Đông Âu bị sụp đổ thì đảng cộng sản của các nước cộng sản tại phương Đông, tiêu biểu có Tàu và chư hầu Việt Nam, bị khủng hoảng về tư tưởng và niềm tin vào sự tuyệt vời của chủ nghĩa cộng sản Mác-Lênin, chủ nghĩa vô sản, chủ nghĩa xã hội. Nhóm lãnh đạo CSVN với trình độ văn hóa quá thấp nhưng lòng thù hận giai cấp thì cao ngút trời và trong tay lại nắm đầy quyền uy, họ chỉ còn biết theo đuôi quan thầy cộng sản Tàu để bảo vệ chế độ với phương châm "còn cộng sản Tàu còn mình", như Hồ Chí Minh và nhóm đảng viên thân tín của ông ta trước kia tôn thờ Tàu và Mao Trạch Đông. Họ bằng mọi giá quyết tâm nắm quyền hành độc tài cai trị đất nước, dùng học thuyết Mác-Lênin và bánh vẽ "thiên đường xã hội chủ nghĩa" làm bình phong. Tại Tàu, họ dùng Mao Trạch Đông làm thần tượng và dựng lên loại chủ nghĩa lai căng "đầu Ngô mình Sở" gọi là chủ nghĩa Mác-Lênin-Mao. Tại Việt Nam, đảng cộng sản cũng rập khuôn như cộng sản Tàu, dựng lên một thứ chủ nghĩa "đầu heo mình cáo" gọi là chủ nghĩa Mác-Lênin-Hồ. Kinh tế thì họ gọi là kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa, một quái thai của thế kỷ.

Được đảng định hướng, họ tìm đủ mọi cách để làm giàu cho cá nhân, không nương tay mua bán cả thân xác dân chúng, bán luôn cả đất đai, tài nguyên quốc gia, biển, đảo cho bọn bá quyền Tàu cộng. Trước dân chúng, trước đảng viên cộng sản tại cơ sở, trước những thanh niên trẻ bị tuyên truyền đầu độc tư tưởng, họ hô hào chủ nghĩa cộng sản và tư tưởng Hồ Chí Minh là siêu việt, là đỉnh cao trí tuệ, nhưng chính họ và gia đình họ lại sống trong nhung lụa giàu sang, trong các tòa nhà đồ sộ. Họ ăn xài hoang phí không kém những quan lại và vua chúa trước kia, trong khi đại đa số người dân sống trong cảnh cơ hàn, chạy cơm hằng bữa. Con cháu của họ đáng lý phải đưa đưa qua các nước xã hội chủ nghĩa anh em có cùng lý tưởng như Tàu, Bắc Triều Tiên, Cuba ăn học, nhưng họ lại đưa sang học hành hay sống tại các nước mà trước toàn dân họ luôn chửi là bọn đế quốc đang giãy chết, là các quốc gia bóc lột, là kẻ thù của xã hội chủ nghĩa, là bọn phản động. Họ mang tài sản cướp được từ dân chúng, từ móc ngoặc với bọn lợi ích đem tẩu tán sang các nước tư bản như Mỹ, Anh, Úc, Thụy Sĩ.

Từ lúc đảng CSVN biến dạng đưa ra một quái thai gọi là "kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa", họ hợp pháp hóa kinh tế tư doanh, cho phép quyền tư hữu, cho phép cán bộ đảng viên được kinh doanh làm giàu; người dân cả nước bị tròng thêm vào cổ mình bọn ác ôn "định hướng tư bản đỏ". Đảng viên cộng sản từ trung ương đến địa phương, với quyền lực độc tôn, đã công khai hợp thức khối tài sản chìm mà họ cướp từ miền Nam và bí mật cất giữ từ lâu nay. Với quyền hành trong tay và được chính đảng cộng sản bảo kê, họ thẳng tay làm giàu, thẳng tay vơ vét tài nguyên quốc gia bán tháo bán đổ cho bọn lợi ích nước ngoài. Họ công khai bán cả đất đai quốc gia, biển đảo cho bọn Tàu. Quặng mỏ thì chúng giao cho bọn Tàu khai thác vô tội vạ mà không màng đến hậu quả tác hại đến môi trường và sức khỏe của người dân. Họ tước đoạt quyền tư hữu đất đai của dân chúng với những luật lệ về đất đai là tài sản thuộc toàn dân do nhà nước quản lý do chính họ tạo ra để ngang nhiên cướp đoạt phần đất đai, ruộng vườn hương hỏa ít oi còn lại của người dân, bán lại cho các nhóm lợi ích bất động sản làm giàu, tạo nên đại nạn dân oan trên khắp nước.

Từ khi có cái gọi là đổi mới và kinh tế thị trường (tư bản) định hướng xã hội chủ nghĩa (vô sản) trong khi guồng máy cai trị cả nước vẫn còn nằm trong tay những nhân vật chóp bu của đảng cộng sản "quái thai" - vỏ cộng sản ruột tư bản, một giai cấp mới được phát sinh gọi là giai cấp "tư bản đỏ", chỉ hiện hữu tại đất nước mang danh "nước cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam". Giai cấp này là những nhân vật chóp bu đầy quyền lực và những người có mối liên hệ mật thiết gia đình với họ hay các băng nhóm có cùng lợi ích. Quyền cai trị đất nước, quyền làm luật và quyền kinh doanh (làm giàu) đều nằm trong tay nên họ quyết tâm bằng mọi giá nắm độc quyền cai trị đất nước qua bình phong đảng cộng sản với chủ nghĩa Mác-Lênin kết hợp với cái gọi là tư tưởng Hồ Chí Minh tự biên tự diễn để độc quyền làm giàu trên mồ hôi nước mắt của dân. Họ dùng chiêu bài "còn đảng còn mình" và những quyền lợi vật chất được "nhóm lợi ích" ban phát để biến lực lượng công an, quân đội, và ngay cả các lớp thanh thiếu niên tuổi đời chưa quá đôi mươi thành tay sai của của đảng, thay vì bảo vệ dân chúng và tổ quốc lại thẳng tay đàn áp dân lành. Đảng cộng sản tự "nhân bản" thành "đảng tư sản đỏ" nắm toàn quyền ra luật rồi thi hành luật nên đưa đến đại nạn lạm dụng quyền lực, các cấp quan chức cộng sản công khai cướp tài sản quốc gia, nạn mốc ngoặc tham nhũng tràn lan trong tất cả các cơ quan chính quyền từ trung ương đến địa phương, và ngay cả tại tòa án. Đất đai tại các vùng "nhạy cảm" và quan trọng trong việc bảo vệ tổ quốc chống ngoại xâm cũng bị đảng cộng sản bán đứng cho các doanh nghiệp trá hình của nhà nước Tàu cộng qua hình thức cho thuê dài hạn từ 50 đến 100 năm. Tệ đến nỗi chúng vừa bán luôn

cả đèo Hải Vân nhìn ra biển Đông cho bọn Tàu cộng, nhưng thật may mắn hành động bán nước này bị chặn đứng kịp thời. Họ không chỉ bán đất mà bán cả tài nguyên khoáng sản, quặng mỏ cho bọn tài phiệt Tàu cộng. Chính họ cũng luôn miệng gọi nhau là bọn sâu, bọn chuột đang gặm nhấm đất nước Việt Nam.

Đảng CSVN chỉ lo trau chuốt bộ lông (sâu, chuột) của họ, không màng đến an toàn sức khỏe của dân chúng. Chúng chỉ lo vơ vét làm giàu cho mình, cho gia đình dòng tộc. Dân chúng cả nước đang bị đầu độc với đủ loại hóa chất độc hại gây ung thư chết được sử dụng tràn lan trong đời sống do Tàu đưa sang. Các cơ xưởng công kỹ nghệ thông đồng với các quan chức cộng sản công khai thải ra môi trường những hóa chất độc hại gây ảnh hưởng nghiêm trọng đến môi trường và sinh mạng của dân chúng trên cả nước. Chóp bu lãnh đảo đảng "tư bản đỏ" vì mối lợi huê hồng lại quả khổng lồ hằng trăm triệu, hằng tỷ đôla Mỹ, cố tình cho thực hiện các dự án mặc cho những dự án đó sẽ gây hậu quả nghiêm trọng đến tương lai và sự tồn vong của đất nước, cụ thể là dự án khai thác quặng Bauxite trên vùng Tây Nguyên với kỹ thuật lạc hậu do chính nhà nước cộng sản Tàu thực hiện với hậu quả để lại hằng triệu tấn bùn đỏ độc hại với nguy cơ hủy hoại cả dân tộc, và dự án xây nhà máy điện nguyên tử tại Ninh Thuận và những vùng khác trên khắp đất nước trong khi chính tại một số nước đang có nhà máy điện nguyên tử hoạt động đã quyết định từ bỏ điện nguyên tử, cụ thể là Nhật đã quyết định ngưng xây dựng thêm nhà máy điện nguyên tử mới và sẽ nhanh chóng cho dẹp bỏ những nhà máy đang hoạt động vì hậu quả khôn lường của ô nhiễm phóng xạ và nguy cơ tại nạn nổ hạt nhân tại các nhà máy điện nguyên tử.

Cộng sản Việt Nam thời "bao cấp" chỉ gây thảm họa cho đồng bào với chủ nghĩa búa liềm, nhưng cộng sản Việt Nam thời "kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa" sát hại đồng bào không những với búa liềm mà còn với hóa chất độc hại, với đại nạn bùn đỏ, với phóng xạ nguyên tử. Và một điều vô cùng nguy hiểm là đảng cộng sản Việt Nam "định hướng tư bản đỏ" đang hủy diệt cả đất nước và bán đứng Việt Nam cho bọn bành trướng Tàu cộng bá quyền.

danlambaovn.blogspot.com

"BÍ QUYẾT ĐIỀU TRA NHANH"

.....Trần Hoàng Lan 01-01-2015.....

Ngày 6-11-2013 bên hành lang của kỳ họp thứ 6 quốc hội khóa 13 nhân được phóng viên hỏi: "*Từ vụ án ông Chấn, ông nghĩ sao về đánh giá "năng lực của cơ quan điều tra hiện còn hạn chế khi trọng cung hơn trọng chứng?*", ông Nguyễn Đình Quyền phó chủ tịch ủy ban tư pháp của quốc hội đã thừa dịp ca ngợi hết lời: "***Cơ quan điều tra của VN được coi là một trong những cơ quan giỏi nhất của thế giới. Quá trình điều tra của VN rất nhanh****. Khóa trước chúng tôi làm việc với Cục Điều tra Liên bang Mỹ FBI, thì thấy an ninh quốc gia, giết người cướp của của ta điều tra rất giỏi vì công cuộc phòng chống tội phạm của ta dựa vào nhân dân*".

Có vẻ như khi làm việc với FBI (cơ quan điều tra nổi tiếng), ông Quyền mới tình cờ phát hiện ra cơ quan điều tra của mình rất giỏi. Một màn "*con hát mẹ khen hay*" khá ấn tượng. Tiếc rằng lời khen trên phát ra vào thời điểm các vụ án oan do tra tấn, bức cung bị công luận phanh phui ra ngày một nhiều nên lại hóa lời tự xưng "*lạy ông tôi ở bụi này*" để lộ ra cái "*bí quyết điều tra nhanh*" không mấy đẹp đẽ của cơ quan điều tra Việt Nam. Đó là sử dụng một cách phổ biến các biện pháp tra tấn, bức cung trong quá trình điều tra. Các biện pháp mà từ lâu thế giới văn minh vốn đã cấm tiệt.

Tiếng Việt "*tra tấn*" có nghĩa là "*hành động đánh đập tàn nhẫn con người bắt phải cung khai*". Trong khi đó Công ước Chống tra tấn của LHQ quan niệm tra tấn với nghĩa rộng hơn: "*Tra tấn là bất kỳ hành động nào tạo ra sự đau đớn nặng nề hoặc đau khổ - dù thể xác hay tâm thần - do cố ý gây ra cho một người nhằm các mục đích là đạt được thông tin hay một lời thú nhận từ anh ta hoặc một người thứ ba, trừng phạt anh ta vì một hành động mà anh ta hoặc người thứ ba đã phạm hoặc bị nghi là đã phạm, hoặc đe dọa, ép buộc anh ta hoặc một người thứ ba, hoặc đối với bất kỳ lý do nào dựa trên sự phân biệt đối xử bất kỳ loại nào, khi nỗi đau đớn hay đau khổ như vậy gây ra bởi - hoặc theo sự xúi giục - hoặc với sự đồng ý - hoặc chấp thuận - của một quan chức hoặc người khác hành động trên cương vị chính quyền. Nó không bao gồm sự đau đớn hoặc đau khổ ngẫu nhiên hoặc vốn có khi bị các hình phạt theo đúng theo luật*". Nhưng theo nghĩa nào thì tra tấn vẫn là hành động xâm phạm nghiêm trọng quyền tự do thân thể của con người và là một trong những nguyên nhân dẫn tới những bản án oan.

Ở những nước mà các quyền con người được thực sự tôn trọng, tra tấn đã bị ngăn ngừa, hạn chế bằng các chế tài cụ thể rõ ràng. Chẳng hạn: Quy định tra tấn là một tội danh để truy tố những kẻ thực hiện hành động này. Cho phép nghi can được im lặng không phải khai trước cơ quan điều tra nếu không có mặt luật sư biện hộ. Trong xét xử, lời khai nhận tội của nghi can chỉ có giá trị như một chứng cớ và nếu mâu thuẫn với các chứng cớ khác thì không thể kết tội.

Sau khi ban hành và tổ chức ký kết Công ước về Quyền con người vào năm 1947, ngày 10-12-1984 LHQ lại tiếp tục ban hành và tổ chức ký kết CƯ Chống tra tấn. Ngay từ ngày đầu đã có 77 nước tham gia ký kết và tới tháng 9-2010 thì con số đã là 147.

"Tuyên ngôn Độc lập" năm 1945, "Hiến pháp 1946" cho thấy nhà nước cộng sản VN đã gián tiếp "nói không với tra tấn" từ khá sớm và đến 20-5-1957 thì trực tiếp qua sắc lệnh "*đảm bảo quyền tự do thân thể và quyền bất khả xâm phạm đối với nhà ở, đồ vật, thư tín của nhân dân*" do chủ tịch Hồ Chí Minh ký, trong đó điều 14 chương 5 nêu rõ: "*Đối với những người bị bắt, bị tạm giữ, tạm giam, tuyệt đối nghiêm cấm tra tấn hoặc dùng bất cứ nhục hình nào khác*". Nhưng cam kết, ký kết là một chuyện, còn thực hiện hay không lại là một chuyện khác nhất là đối với nhà nước cộng sản VN. Một nhà nước vốn nổi tiếng về tàn bạo, dối trá, lật lọng, không tôn trọng quyền con người, nói không đi đối với làm, luôn lấy mục đích biện minh cho phương tiện. Chính vì vậy cho tới nay họ vẫn chần chừ, đắn đo việc đưa tội danh tra tấn vào trong bộ luật Hình sự và phải tới 7-11-2013 mới chịu ký kết Công ước Chống tra tấn của LHQ nhưng là để vào TPP chứ không nhằm đảm bảo thực hiện đầy đủ quyền con người như đã rêu rao. Và trong suốt quá trình cầm quyền, nhà nước cộng sản đã thường xuyên sử dụng tra tấn như một công cụ hữu hiệu để đạt được những mục đích đề ra.

Sau khi giành được chính quyền vào tháng 8-1945, để thâu tóm quyền lực, cộng sản VN dưới danh nghĩa Việt Minh đã áp dụng các thủ đoạn bắt cóc, tra tấn, thủ tiêu để triệt hạ

các nhân sĩ, các đảng phái đối lập.

Trong các năm từ 1953 đến 1956, để chiếm được lòng tin và sự ủng hộ của quan thày Nga Xô, Trung cộng, nhà nước cộng sản đã không ngần ngại bắt bớ, tra tấn, thủ tiêu hàng vạn người vô tội trong Cải cách Ruộng đất ở miền Bắc.

Sau khi cưỡng chiếm được hoàn toàn miền Nam, dưới danh nghĩa gọi đi học tập cải tạo, nhà nước cộng sản đã bắt giam hơn 1 triệu quân cán của chế độ VNCH để hành hạ tinh thần, thể xác nhằm mục đích trả thù và làm nhụt ý chí chống đối của họ.

Những năm cuối của thế kỷ trước đến nay, sau một vài năm phát triển, Việt Nam lại lâm vào cảnh suy thoái toàn diện, ngày càng lệ thuộc vào Trung Quốc, mất dần lãnh thổ. Nhà nước cộng sản Việt Nam liên tiếp phải đối diện với những góp ý, phản biện, đòi hỏi, phản đối của đủ mọi thành phần, tầng lớp trong dân chúng như: Góp ý, phản biện với những chủ trương chính sách sai lầm của đảng, những vấn nạn của đất nước do những nhân sĩ, trí thức, lão thành cách mạng tâm huyết khởi xướng. Đòi hỏi công lý, công bằng của dân oan cả nước. Đòi tự do, dân chủ, nhân quyền của những người đấu tranh cho dân chủ. Phản đối Trung Quốc xâm lược, phản đối thái độ nhu nhược của chính quyền của những người yêu nước thực sự.

Những hành động trên mặc dù rất ôn hòa, đúng pháp luật nhưng vẫn bị nhà nước cộng sản chụp mũ là những hành động chống phá, xuyên tạc của các lực lượng thù địch hoặc tiếp tay cho các lực lượng thù địch để bỏ tù, hành hạ những người tham gia, khởi xướng. Dĩ nhiên những tù nhân lương tâm bị hành hạ theo đúng chế độ tàn bạo hà khắc của hệ thống nhà tù cộng sản. Mà đánh giá mức độ dã man chỉ cần đưa ra vài hình ảnh: tù nhân Huỳnh Anh Trí chết khi đang thi hành án vì bị nhiễm SIDA trong tù. Nhà giáo Đinh Đăng Định chỉ sống được vài tháng sau khi được thả. Ông Nguyễn Tuấn Nam với thân hình tiều tụy sau khi được trả tự do...

Những người chưa bị bắt được gọi là những tù nhân dự khuyết (vì có thể bị bắt bất kỳ lúc nào) cũng được "đỉnh cao trí tuệ" sáng tạo ra những kiểu hành hạ đáng để ghi vào kỷ lục thế giới như: bị tạt phân tươi trộn dầu nhớt vào nhà, bị kẻ khác chủ định tông xe vào, bị công an sử dụng hoặc đóng giả côn đồ hành hung, bị theo dõi 24/24, bị từ chối cho ở trọ do áp lực của công an.

Ngoài những vụ do chóp bu chủ mưu nhằm những mục đích mang "tầm chiến lược" đã nêu trên, thì chuyện tra tấn nghi can, tù nhân trong tù là "chuyện thường ngày ở huyện", là "luật bất thành văn" xuất phát từ những lý do đại loại như: để phá án nhanh cho đủ chỉ tiêu, lập thành tích chào mừng..., để kịp thời trấn an dư luận... thậm chí chỉ là đánh cho sướng tay. Tuy "còn con" nhưng tàn bạo thì không hề kém. Theo thống kê trong vài năm gần đây, nghi can bị chết trong đồn công an đã lên tới con số hàng trăm. Nhiều "tấm gương" bị đánh đau buộc phải nhận tội giết người đã lần lượt xuất hiện trước công luận như Nguyễn Thanh Chấn, Hồ Duy Hải, Nguyễn Văn Chưởng.

Không thể phủ nhận tra tấn nghi can giúp cơ quan điều tra phá án nhanh. Nhưng để đạt được danh hiệu "nhanh nhất thế giới" thì cơ quan điều tra phải có thêm các điều kiện sau: được làm việc trong môi trường mà ba quyền lập pháp, hành pháp, tư pháp không phân lập và phối hợp với nhau rất nhịp nhàng. Được chỉ đạo bởi một chính quyền ngồi xổm trên pháp luật, coi mạng người như cỏ rác. Làm việc theo nguyên tắc trọng cung hơn trọng chứng, thà kết tội nhầm còn hơn bỏ sót. Vì vậy CIA dù có đầy đủ các phương tiện hiện đại và vừa qua lại bị tố cáo là tra tấn rất dã man nhưng vẫn không tài nào có nổi danh hiệu "nhất thế giới".

Hẳn là biết rõ cơ quan điều tra của mình hội đủ những điều kiện trên nên ngay từ đầu câu trả lời ông Quyền đã khẳng định như đinh đóng cột: "*Cơ quan điều tra của Việt Nam được coi là một trong những cơ quan giỏi nhất của thế giới*".

Để tránh cảm giác bị nhàm chán sau khi đọc những nội dung mang tính kể lể trên, xin hầu độc giả một truyện vui sưu tầm được ở trên mạng thay cho phần kết.

"*Có một cuộc thi tài giữa Cơ quan điều tra của 3 nước: Hoa Kỳ, TQ và VN xem cơ quan nào giỏi nhất. Người ta giả vờ thả 3 con thỏ ảo (không có thật) vào 3 khu rừng giống nhau và yêu cầu Cơ quan điều tra của 3 nước tìm kiếm xem ai nhanh nhất.*

Cục Điều tra Liên bang Mỹ (FBI) vào cuộc, họ gắn camera vào các sinh vật khác rồi thả vào trong rừng, gắn camera trên các cành cây, núi đá... những nơi nghi ngờ con thỏ sẽ xuất hiện, đồng thời lập các trạm gác khắp nơi trong rừng, phỏng vấn và dùng tiền mua chuộc những người sống gần khu rừng để biết thêm thông tin. Họ dùng cả thiết bị kết nối với vệ tinh để chụp ảnh từng mét vuông của khu rừng và đưa vào máy tính phân tích. Sau 1 tháng dò tìm từng ngọn cỏ, hang hốc, cành cây trong khu rừng mà vẫn không thu được kết quả gì. FBI kết luận: Con thỏ không hề tồn tại.

Cơ quan điều tra Trung Quốc cũng bắt tay vào cuộc, họ huy động người bao vây cả khu rừng, tạo thành 1 vòng khép kín con muỗi cũng không thể chui lọt. Sau đó, họ tung nhân viên vào rừng để truy tìm con thỏ. Sau 2 tuần tìm kiếm cật lực, xới tung cả khu rừng lên vẫn không tìm thấy gì. Trung Quốc cho đốt trụi cả khu rừng, trong đám thú rừng chạy ra không thấy bóng dáng con thỏ. Cơ quan điều tra Trung Quốc kết luận: Con thỏ đã chết.

Cơ quan điều tra Việt Nam vào cuộc tại khu rừng của mình. Không huy động lực lượng rầm rộ như Hoa Kỳ và Trung Quốc, họ chỉ cử 4 đồng chí: một công an xã nơi có khu rừng, một bảo vệ dân phố, một dân phòng và 1 điều tra viên vào khu rừng. Sau 48 giờ (2 ngày) bằng với thời gian tạm giữ theo Luật, họ lôi từ trong rừng ra 1 con gấu bị đánh tơi tả, vừa đi con gấu vừa luôn miệng rống lên: Đừng đánh nữa, tôi là thỏ; đừng đánh nữa, tôi là thỏ..."

danlambaovn.blogspot.com

Danh hài Nguyễn Đình Quyền trả lời

- Theo kết quả giám sát gần nhất của Ủy ban Tư pháp, tỷ lệ oan sai là bao nhiêu?

+ Rất thấp. Tôi không nhớ con số cụ thể, nhưng chỉ không phẩy mấy phần trăm gì đó. Án phải sửa về hình sự là ít nhất trong các loại án.

Với những vụ người ta kêu oan thì phải xem xét một cách rất thận trọng. Ủy ban Pháp luật và Ủy ban Tư pháp giám sát rất nhiều. Ví dụ ở nhiệm kỳ Quốc hội khóa 12, Ủy ban Tư pháp đã giám sát 75 vụ, đều được các cơ quan tư pháp chấp nhận kháng nghị để xét xử lại. Đó là chuyện bình thường.

- Từ vụ án ông Chấn, ông nghĩ sao về đánh giá "năng lực của cơ quan điều tra hiện còn hạn chế khi trọng cung hơn trọng chứng"?

+ Cơ quan điều tra Việt Nam được coi là một trong những cơ quan giỏi nhất thế giới. Quá trình điều tra của Việt Nam rất nhanh. Khóa trước chúng tôi làm việc với Cục điều tra Liên bang Mỹ, FBI, thì thấy án an ninh quốc gia, giết người cướp của của ta điều tra rất giỏi, vì công cuộc phòng chống tội phạm của ta dựa vào nhân dân.

Tuy nhiên, ở đâu đó năng lực còn thiếu kinh nghiệm, đặc biệt với thế hệ chuyển giao, được đào tạo nhiều hơn nhưng kinh nghiệm lại thiếu, nên đánh giá chứng cứ không tổng quát được.

(x. VNExpress 07-11-2013)

CONVUATHÌLẠILÀMVUA

Huỳnh Thục Vy 05-01-2015

Lâu rồi tôi không viết về các cá nhân trong hệ thống lãnh đạo cộng sản. Bởi nghĩ rằng, con người ai cũng có khiếm khuyết và những tồi dở thô thiển mà họ mắc phải chỉ một phần do nhân cách, mà phần lớn hơn là do sự trói buộc của guồng máy độc tài. Không một ai thành công giữ mình trong sạch trong hệ thống đó, đặc biệt là khi đã bước đến địa vị cao cấp trong đảng cộng sản và chính quyền.

Tôi thấy nhiều người phương Tây, trừ những chuyên gia nghiên cứu chuyên sâu về các chế độ độc tài nói chung và Việt Nam nói riêng, đa số đều tin rằng sự quản lý đất nước tồi tệ dẫn đến nhiều quốc nạn hiện nay tại Việt Nam phần lớn là do sự thiếu kiến thức kỹ trị, văn hóa quản lý kém của những người lãnh đạo chính trị.

Từ suy nghĩ này, họ tìm thấy hy vọng giải quyết vấn đề bằng con đường giáo dục. Người phương Tây rất ủng hộ chính quyền VN trong nỗ lực đào tạo kỹ năng, cung cấp kiến thức cho đội ngũ công chức có tiềm năng lãnh đạo qua các chương trình học bổng liên chính phủ.

Họ hy vọng con cháu, thân nhân đảng viên cộng sản sau khi du học phương Tây về sẽ đổi mới tư duy quản lý, giúp điều hành hệ thống độc tài tốt hơn, cởi mở hơn và người dân VN sẽ… dễ thở hơn. Đây là một cách nghĩ thiện chí và đáng trận trọng.

Trong thời đại của nền kỹ nghệ tri thức này, kiến thức và kỹ năng là chìa khóa để giải quyết khá nhiều vấn đề trong các xã hội. Việc đề cao giáo dục là một quan điểm đúng đắn. Vì còn gì tốt hơn việc trang bị đầy đủ kiến thức cho con người, giúp họ có cơ hội sáng tạo và áp dụng những gì mình đã học, đã phát minh vào cuộc sống, để thay đổi thế giới tốt đẹp hơn?! Nhưng vấn đề lại nằm ở chỗ khác.

Cũng không ít người trong nước tin rằng sự "trẻ hóa" (theo cách gọi của họ) đội ngũ lãnh đạo này sẽ giúp thay thế những đảng viên già cỗi, dốt nát bằng những thanh niên tài giỏi, có học vị cao ở nước ngoài. Điều này theo họ ít ra cũng là thay đổi tích cực trong lúc chúng ta chưa làm được gì khác! Sự thể có đơn giản vậy không?

Gần đây, tin Nguyễn Minh Triết, con trai thủ tướng đương nhiệm, được bổ nhiệm chức Phó bí thư tỉnh đoàn Bình Định, nhiệm kỳ 2013–2017, được nhiều người quan tâm. "Con vua thì lại làm vua" là chuyện thường ở Việt Nam – một quốc gia vẫn nằm dưới chế độ đảng trị chuyên chế. Nhưng ảo ảnh mà nó tạo ra đủ làm cho nhiều thanh niên mơ mộng về một tương lai sáng sủa hơn.

Việc ngày càng xuất hiện nhiều "cô chiêu cậu ấm" nhân dạng sáng sủa, du học bằng cấp cao trở thành những người lãnh đạo trong guồng máy đã mang lại uy tín nhất định cho đảng cộng sản. Điều này được đề cao bởi giới trí thức thân chính quyền, chính giới phương Tây và giới thanh niên sinh viên. Theo thiển nghĩ của người viết, đây là một ảo tưởng nguy hiểm!

Ngược về hậu bán thế kỷ trước, đến xứ Chùa Tháp –người láng giềng có duyên nợ khắc nghiệt với Việt Nam, chúng ta lục lại hồ sơ của hai cái tên Khmer Đỏ khát máu: Pol Pot và Ieng Sary. Họ đều từng du học ở Pháp, tuy không có bằng thạc sĩ, tiến sĩ nhưng ít nhất họ đã được giáo dục những giá trị phương Tây và trải nghiệm môi trường cởi mở Tây; dù môi trường công quyền và xã hội Pháp chưa hẳn minh bạch như Anh Quốc hay tự do như Hoa Kỳ. Thế nhưng, nếu quãng thời gian ở Pháp có thể tạo cho họ chút vẻ bề ngoài lịch lãm hơn những người dân Cam-puchia cùng khổ, thì ngược lại những giá trị Phương tây không thể ngăn chặn được những sắc lệnh diệt chủng đồng bào họ do chính họ ban ra.

Gần đây hơn, đến với Syria khói lửa và tang thương trong nội chiến và khủng bố, chúng ta nhìn thấy một tên độc tài khác, sắt máu không kém là Bashar al-Assad. Ông này là bác sĩ, từng du học hậu đại học ở Vương quốc Anh, sinh trưởng trong gia đình trí thức. Nhưng sau khi lên nắm quyền lực chính trị với vai trò Tổng thống xứ Trung Đông này, ông hiện nguyên hình là một tên độc tài. Đến nay, với sự tham quyền cố vị của mình, ông phải chịu phần lớn trách nhiệm vì đã đẩy Syria vào tình thế bị chiến tranh, bạo lực và khủng bố xâu xé mà chưa thấy được ánh sáng nào ở cuối đường hầm.

Chừng đó ví dụ đơn giản cũng đủ thấy bằng cấp cao và kinh nghiệm cuộc sống phương Tây chưa chắc có khả năng ngăn cản một người khỏi trở thành độc tài khi lên lãnh đạo đất nước. Như từng nói nhiều lần, tôi đặt nghi ngờ về con người vì nó là một tổng thể sinh học và xã hội phức tạp, không thể đoán định. Không một cá nhân nào thoát khỏi sự thao túng và định hướng của cái cơ chế họ đang làm việc. Không một nền dân chủ nào có thể phát triển dựa trên niềm tin vào những cá nhân đặc biệt nào đó. Muốn dân chủ hóa, cần có các định chế mang tính nền tảng và hỗ trợ.

Trở lại chuyện Việt Nam, tôi đồng ý là có nhiều người trẻ du học và đã thay đổi tư duy, trở nên phóng khoáng và yêu chuộng tự do dân chủ hơn. Nhưng việc họ có làm gì để hiện thực hóa sự yêu chuộng dân chủ đó hay không thì còn là việc nan giải. Có được mấy người du học rồi trở về, trở thành người đối lập và dấn thân cho tự do như Lê Công Định, Nguyễn Tiến Trung, Trần Huỳnh Duy Thức…? Hay là họ trở về và tiếp tục phục vụ chế độ để tìm kiếm tương lai khanh tướng? Hoặc tìm cách ở lại nước ngoài sống an nhàn? Bởi vậy, một yếu tố quan trọng khiến phong trào dân chủ hiện nay chưa thể lớn mạnh là, phần lớn giới trí thức, dù hiểu ra vấn đề tự do dân chủ, nhưng chưa có động lực đủ mạnh để hy sinh những lợi ích hiện có.

Về anh Phó bí thư Ng. Minh Triết và những người bạn con ông cháu cha của anh, các anh chị ấy là con cái của những lãnh đạo đảng và tư bản đỏ; lớn lên trong môi trường của sự mua quan bán tước; của những mánh khóe tham nhũng, rửa tiền…; của nhiều hành động tội ác mờ ám khác, và đặc biệt là trưởng thành với ý thức rằng mình sẽ được đưa lên vị trí lãnh đạo vì cha mẹ mình đã tạo dựng được phe cánh vững chắc.

Vậy thì, dù vốn các anh chị ấy sinh ra ngây thơ, tốt đẹp, họ có thể giữ được sự trong sáng trong môi trường u tối đó không? Càng trưởng thành, ý thức coi thường người dân của họ sẽ càng lớn. Quyền lợi chính trị, tài nguyên quốc gia trong nhận thức của họ, chỉ là những thứ để họ chia chác với nhau, đâu đến lượt người dân thường chen vào, hoặc bày tỏ ý kiến ý voi… Họ lớn lên với tương lai quyền lực được sắp đặt sẵn từ cha mẹ, vậy lá phiếu bầu cử của cử tri sẽ không khác những tờ rơi bay ngoài phố.

Họ được thọ lãnh nhiều tri thức và giá trị phương Tây, thì đã sao? Họ về nước để lãnh đạo một vị trí có sẵn chứ đâu phải để thi thố tài năng, để được công chúng công nhận là xứng đáng. Và trong guồng máy độc tài đó, điều họ cần là khả năng tạo lập phe cánh, xử lý các mâu thuẫn lợi ích nội bộ, hiểu ý lãnh đạo để dễ bề thăng chức, và đặc biệt là biết …vâng lời quan thầy ở Trung Nam Hải; chứ đâu cần phải đem áp dụng kiến thức vào việc quản lý đất nước, đâu cần cố gắng sửa đổi hệ thống này làm gì?! Nếu họ là những con người tâm

huyết đến độ muốn thay đổi những khiếm khuyết của chế độ, thì liệu họ có đủ thế lực để thực hiện ý muốn của mình không? Họ có thể chữa một con bệnh ung thư giai đoạn cuối? Họ có đủ can đảm để chống đối cấp trên, phe cánh và gia đình?

Nếu đặt quá nhiều "tâm tư" với những người này, chúng ta sẽ mất thời gian cần thiết để tập trung cho nỗ lực khác hữu ích hơn. Huống chi nó còn khiến chúng ta hy vọng hão huyền rằng đảng CS có khả năng tự sửa đổi. Đó chỉ là suy nghĩ của những "trí thức thân cộng" hoặc những nhà quan sát tay mơ nước ngoài.

Dân Việt Nam ta nếu cứ thụ động chờ đợi những thay đổi trong hàng ngũ lãnh đạo sẽ làm thăng tiến đất nước theo hướng tích cực, thì có lẽ khi chúng ta chưa kịp thấy sự thay đổi thì đất nước này đã trở thành một tỉnh lẻ của Trung cộng rồi.

Đầu năm thật tiếc vì phải nói những điều nặng nề như thế!

Buôn Hô 5/1/2015

NGƯ DÂN LÝ SƠN BỊ TÀU CỘNG CƯỚP PHÁ

Hai Trang Mạng Hải Ngoại 13-01-2015

TÀU NGƯ CHÍNH TRUNG QUỐC ĐẬP PHÁ TÀU NGƯ DÂN VIỆT NAM

Cộng đồng Người Việt Tự do Úc châu 13-01-2015

Ngày 7-1-2015, tàu cá của Quảng Ngãi đã bị tàu ngư chính của TQ uy hiếp, đe dọa, cướp toàn bộ ngư cụ, đập phá tàu.

Trước sự việc đó, ngày 9-1, Nghiệp đoàn Nghề cá Việt Nam đã ra tuyên bố phản đối việc làm của phía Trung Quốc gây thiệt hại đến tài sản, đe dọa tính mạng của ngư dân và đoàn viên Nghiệp đoàn Nghề cá VN, đồng thời, yêu cầu phía Trung Quốc chấm dứt những hành động sai trái nêu trên, tránh ảnh hưởng đến việc làm ăn bình thường, an toàn tính mạng và tài sản của ngư dân VN. Nội dung Tuyên bố của Nghiệp đoàn như sau:

Tuyên bố của Nghiệp đoàn Nghề cá VN phản đối Trung Quốc cướp phá tài sản của tàu cá Việt Nam

Theo thông tin báo cáo nhanh của Nghiệp đoàn nghề cá xã An Hải, huyện Lý Sơn, tỉnh Quảng Ngãi, lúc 11h ngày 7-01-2015 tàu cá mang số hiệu QNg 96372TS do ông Lê Tân làm thuyền trưởng cùng 15 thuyền viên đang khai thác thủy hải sản tại tọa độ 16 0 58' Vĩ Bắc, 112 0 12' Kinh Đông trên khu vực biển thuộc quần đảo Hoàng Sa đã bị tàu ngư chính của TQ mang số hiệu 306 cùng một tàu lớn (không rõ số hiệu) uy hiếp, đe dọa cướp, phá toàn bộ ngư lưới cụ, trang thiết bị thông tin liên lạc trên tàu QNg 96372TS. Tổng giá trị thiệt hại ước tính khoảng trên 300 triệu đồng.

Nghiệp đoàn Nghề cá Việt Nam cực lực phản đối việc làm của phía TQ gây thiệt hại đến tài sản, đe dọa tính mạng của ngư dân và đoàn viên Nghiệp đoàn Nghề cá VN.

Nghiệp đoàn Nghề cá Việt Nam yêu cầu phía Trung Quốc chấm dứt những hành động sai trái nêu trên, tránh ảnh hưởng đến việc làm ăn bình thường, an toàn tính mạng và tài sản của ngư dân và đoàn viên Nghiệp đoàn Nghề cá Việt Nam.

Nghiệp đoàn Nghề cá VN kêu gọi ngư dân và đoàn viên Nghiệp đoàn Nghề cá Việt Nam tiếp tục ra khơi bám biển, khai thác thủy hải sản trên vùng biển của Việt Nam; đoàn kết, hỗ trợ lẫn nhau trong quá trình hoạt động trên biển; kiên trì đấu tranh, tránh xung đột để không làm gia tăng căng thẳng trên vùng biển thuộc chủ quyền của VN.

Nghiệp đoàn Nghề cá VN

Sự việc xảy ra lúc 11h ngày 7-1-2015, tàu cá QNg 96372 do ông Lê Tân làm thuyền trưởng cùng 15 thuyền viên đang khai thác thủy hải sản trên khu vực biển thuộc quần đảo Hoàng Sa (Việt Nam) đã bị tàu ngư chính Trung Quốc số hiệu 306 cùng một tàu (không rõ số hiệu) uy hiếp, đe dọa, cướp phá toàn bộ ngư cụ, trang thiết bị thông tin liên lạc. Tổng giá trị thiệt hại ước khoảng 350 triệu đồng.

Theo tường trình của ông Tân tại đồn biên phòng Lý Sơn sáng 9/1: tàu của ông xuất bến ra ngư trường Hoàng Sa vào ngày 5/1; đến chiều 6/1, khi tàu đang neo đậu để khai thác hải sản gần đảo Tây thì tàu kiểm ngư Trung Quốc 306 màu trắng bất ngờ xuất hiện. Lập tức, tàu cá nhổ neo để vòng tránh và nhằm hướng đất liền chạy về.

Sau hơn hai giờ rượt đuổi, tàu ngư chính Trung Quốc thả xuồng cao tốc cùng lực lượng có trang bị vũ khí áp sát được tàu cá, nhảy lên và uy hiếp thuyền trưởng, dồn thuyền viên ra mũi tàu rồi đập phá, chặt nát dây hơi, đâm thủng phuy dầu, lấy một số thiết bị nghề cá và hải sản vừa khai thác được.

Xác nhận vụ việc trên, chủ tịch UBND huyện Lý Sơn Trần Ngọc Nguyên cho biết cũng đã nghe lực lượng biên phòng báo cáo.

TÀU CÁ NGƯ DÂN LÝ SƠN BỊ HẢI TẶC RED CHINA ĐẬP PHÁ

Việt Nam Dân Đen (Hà Lan) 13/01/2015

Ngoài tàu cá QNg 96372 bị tàu ngư chính TQ rượt đuổi, đập phá gần đảo Tây thuộc quần đảo Hoàng Sa ngày 7/1, còn có thêm hai tàu cá Lý Sơn cũng bị đập phá.

Bà Phạm Thị Hương, Phó chủ tịch UBND huyện đảo Lý Sơn (Quảng Ngãi) cho biết ngoài tàu cá QNg 96372 của ngư dân Lê Tân (thôn Tây, xã An Hải) bị tàu ngư chính TQ rượt đuổi, đập phá gần đảo Tây thuộc quần đảo Hoàng Sa của VN ngày 7/1, còn có thêm hai tàu cá Lý Sơn cũng bị đập phá.

Chính quyền địa phương xác minh vụ việc để có văn bản phản đối gửi Nghiệp đoàn nghề cá VN và các ngành chức năng của tỉnh Quảng Ngãi. Đồng thời tuyên truyền, vận động ngư dân phải cảnh giác khi tham gia khai thác hải sản tại ngư trường Hoàng Sa.

Ngư dân Nguyễn Chí Thạnh (32 tuổi), chủ tàu QNg 96093, một trong hai tàu bị phía TQ đập phá gần đây cho biết ngày 7/1 khi tàu đang khai thác hải sản gần đảo Xà Cừ thì xuất hiện hai canô với 10 người TQ từ đảo Xà Cừ chạy ra rượt đuổi, đập phá tàu, lấy toàn bộ tài sản trên tàu cùng 1 tấn cá.